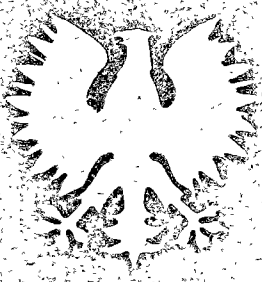

BIBLIOTEKA
Główna Biblioteka
Państwowej Komisji

Organ Urzędu Patentowego PRL

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

Nr 6 * * * LISTOPAD-GRUDZIEŃ * * * 1957

SPIS TREŚCI

Część I

Ustawy, rozporządzenia, komunikaty

Polska

Poz.		Str.
73	Ustawa z dnia 18 lipca 1950 r. o licencjach na wykonywanie wynalazków i wzorów użytkowych	261
74	Ustawa z dnia 20 grudnia 1949 r. o utworzeniu Kolegium Rzeczników Patentowych	263
75	Zarządzenie Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 23 września 1957 r. w sprawie struktury organizacyjnej Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej	265
76	Zarządzenie Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 23 września 1957 r. w sprawie zakresu działania komórek organizacyjnych Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i zakresu działania Sądu Patentowego	265
77	Pismo okólne Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 27 września 1957 r. w sprawie przywracania ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych	266

Zagranica

Węgry

78	Rozporządzenie nr 38/1957 Węgierskiego Rewolucyjnego Rządu Robotników i Chłopów o nowatorstwach i wynalazkach	267
----	---	-----

Umowy międzynarodowe

79	Projekt częściowej zmiany konwencji związkowej paryskiej z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej, zmienionej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. i w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r.	274
----	--	-----

Część II

80 Wynalazki

	Udzielenie patentów (od nru 40657 do nru 40839)	278
	Zmiany w rejestrze	284
	Wykreślenia z rejestru	284

81 Wzory

	Rejestracja wzorów użytkowych (od nru 11571 do nru 11707)	284
	Rejestracja wzorów zdobniczych (nry 7233 i 7234)	287
	Zmiany w rejestrze	287
	Wykreślenia z rejestru	287

82 Udoskonalenia techniczne

	Świadectwa o dokonaniu udoskaleń technicznych (od nru 14966 do nru 15338)	288
--	---	-----

83 Opisy projektów wynalazczych

	Opisy patentowe	292
	Opisy udoskaleń technicznych i opisy usprawnień	294

84 Znaki towarowe

	Rejestracja (nr 39679 i od nru 39800 do nru 39918)	295
	Przedłużenie ochrony	309
	Zmiany w rejestrze	310
	Wykreślenia z rejestru	310

Odpowiedzi z dziedziny wynalazczości i znaków towarowych

	W jaki sposób należy sporządzić i wnieść do Urzędu Patentowego PRL podanie o zarejestrowanie znaku towarowego?	310
--	--	-----

	Ogłoszenia	266, 277, 291 i 294
--	----------------------	---------------------

WYDAWNICTWO URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Redaguje Komitet

Redakcja i Administracja: Urząd Patentowy PRL, Warszawa, Al. Niepodległości 188, tel. 8-38-03 (wewn. 22)

CENA PRENUMERATY: półroczna zł 48.—, roczna zł 96.—

Zamówienia i przedpłaty na prenumeratę przyjmują urzędy pocztowe i listonosze.

Instytucje i zakłady pracy, mające siedzibę w miejscowościach, w których są oddziały i delegatury „Ruchu”, składają zamówienia w miejscowych oddziałach i delegaturach „Ruchu”.

Prenumerata jest przyjmowana do dnia 10 miesiąca, poprzedzającego okres prenumeraty.

W I A D O M O Ś C I URZĘDU PATENTOWEGO

Warszawa, 15 grudnia 1957 r.

Nr 6

Poz. 73-84

C Z Ę Ś Ć I

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY

P O L S K A

Od Redakcji: Poniżej są zamieszczone obowiązujące teksty ustawy z dnia 18 lipca 1950 r. o licencjach na wykonywanie wynalazków i wzorów użytkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 36, poz. 331) oraz ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o utworzeniu Kolegium Rzeczników Patentowych (Dz. U. z 1949 r. Nr 63, poz. 495) ze wskazaniem zmian, wynikających z przepisów §§ 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. z 1956 r. Nr 58, poz. 270).

73

USTAWA

z dnia 18 lipca 1950 r.

o licencjach na wykonywanie wynalazków i wzorów użytkowych¹⁾.

(Dz. U. z dnia 26.8.1950 r. Nr 36, poz. 331. Zmiana: Dz. U. z 1956 r. Nr 58, poz. 270)

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Właściciel patentu lub zarejestrowanego wzoru użytkowego jest obowiązany przed upływem trzech lat od daty uchwały Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej o udzieleniu patentu lub zarejestrowaniu wzoru użytkowego przystąpić do wykonywania w Polsce wynalazku lub wzoru w sposób wytwórczy. Obowiązek ten winien być dopełniony w rozciągłości, odpowiadającej potrzebom gospodarki narodowej.

2. Za wykonywanie uważa się również wykonywanie przez osoby inne na podstawie licencji.

Art. 2. 1. Urząd Patentowy może w każdym czasie żądać od właściciela patentu lub zarejestrowanego wzoru użytkowego, aby wykazał, czy, w jaki sposób i w jakim zakresie wykonuje wynalazek lub wzór.

2. Urząd Patentowy może żądać od właściciela patentu lub zarejestrowanego wzoru użytkowego, a także od osób, wykonujących patent lub wzór na podstawie licencji, przedstawienia szczegółowych sprawozdań i dowodów wykonywania oraz wysłać na miejsce swego przedstawiciela, który ma prawo badać księgi, korespondencję i urządzenia przedsiębiorstwa, przesłuchiwać strony, świadków i biegłych oraz sporządzać protokoły z dokonanych przez siebie czynności.

Art. 3. 1. Jeżeli właściciel patentu lub zarejestrowanego wzoru użytkowego nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 1, Urząd Patentowy może podjąć niezwłocznie czynności, przewidziane w art. 23 i 24.

2. W przypadku stwierdzenia przez Urząd Patentowy, że właściciel patentu lub zarejestrowanego wzoru użytkowego nie poczynił przygotowań do dopełnienia ob-

owiązku, o którym mowa w art. 1, Urząd Patentowy może podjąć czynności, przewidziane w art. 23 i 24 także przed upływem terminu, określonego w art. 1.

Art. 4. Jeżeli właściciel patentu lub zarejestrowanego wzoru użytkowego nie dopełnił obowiązku, o którym mowa w art. 1, ani nie udzielił licencji w trybie, przewidzianym w art. 23 i 24, może być ustanowiona licencja przymusowa.

Art. 5. 1. Jeżeli w ciągu roku po upływie terminu, określonego w art. 1, nie ustanowiono licencji przymusowej albo jeżeli ustanowieni licencjodawcy nie wykonują wynalazku lub wzoru użytkowego w rozciągłości, odpowiadającej potrzebom gospodarki narodowej, Urząd Patentowy (Wydział Spraw Spornych) może na skutek skargi umorzyć patent lub prawo z rejestracji wzoru użytkowego.

2. Zwiększenie rozciągłości produkcji po dniu wniesienia skargi nie ma wpływu na treść orzeczenia.

Art. 6. Przepisów art. 1-5 nie stosuje się do patentów i zarejestrowanych wzorów użytkowych, będących własnością przedsiębiorstw lub instytucji gospodarki społecznej.

Rozdział 2.

Przepisy dotyczące przedsiębiorstw i instytucji gospodarki społecznej.

Art. 7. W rozumieniu niniejszej ustawy przedsiębiorstwami lub instytucjami gospodarki społecznej są:

- 1) wszelkiego rodzaju zakłady pracy, będące własnością Państwa lub osób prawnych prawa publicznego, przedsiębiorstw państwowych, państwowo-spółdzielczych, central spółdzielczo-państwowych, spółdzielni oraz ich central i związków.
- 2) zakłady pracy, będące pod zarządem Państwa lub osób prawnych, określonych w pkt 1),
- 3) zakłady pracy, należące do spółek prawa cywilnego lub handlowego, w których Państwo lub osoby prawne, określone w pkt 1), posiadają udział lub wkład, wynoszący 50% kapitału zakładowego.

Art. 8. Przepisy niniejszej ustawy, odnoszące się do patentów i zarejestrowanych wzorów użytkowych, których właścicielem jest przedsiębiorstwo lub instytucja gospodarki społecznej, stosuje się odpowiednio również do patentów i zarejestrowanych wzorów użytkowych, których właścicielem jest Państwo.

Art. 9. 1. Wynalazek opatentowany lub wzór użytkowy, zarejestrowany na rzecz przedsiębiorstw lub instytucji gospodarki społecznej, może być w całości lub w części wykonywany nieodpłatnie również przez inne przedsiębiorstwa lub instytucje gospodarki społecznej na potrzeby narodowych planów gospodarczych.

2. Zasady oraz tryb przekazywania i udostępniania wynalazków i wzorów użytkowych, o których mowa w ust. 1, innym przedsiębiorstwom i instytucjom gospodarki społecznej ustala w drodze zarządzenia Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Na podstawie § 4 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienie Przewodniczącego PKPG, określone w art. 9 ust. 2 ustawy, przeszło na zainteresowanych ministrów.

¹⁾ Patrz wyjaśnienia w sprawie licencji na wykonywanie wynalazków oraz wzorów użytkowych i zdobniczych, zamieszczone w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” z 1957 r. Nr 4, str. 207.

Rozdział 3.

Licencje.

1. Przepisy ogólne.

Art. 10. Prawo wykonywania w całości lub w części cudzego opatentowanego wynalazku lub zarejestrowanego wzoru użytkowego nabywa się przez licencję.

Art. 11. 1. Z patentu na wynalazek lub z zarejestrowanego wzoru użytkowego, którego wykonanie wkraczałoby w zakres cudzego wynalazku, wzoru lub prawa autorskiego, chronionych w Polsce, można korzystać tylko na podstawie licencji, udzielonej przez właściciela wcześniejszego prawa (patent zależny, wzór użytkowy zależny).

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, można również ustanowić licencję przymusową stosownie do postanowień art. 26.

3. Po wygaśnięciu wcześniejszego prawa patent zależny lub wzór użytkowy zależny zamienia się na niezależny.

Art. 12. Ze względu na sposób powstania licencja może być:

- 1) dobrowolna na podstawie umowy, zawartej przez właściciela patentu lub zarejestrowanego wzoru użytkowego (licencjodawcę) z licencjobjorcą,
- 2) przymusowa — na podstawie decyzji Urzędu Patentowego, wydanej w przypadkach, przewidzianych w niniejszej ustawie.

Art. 13. Ze względu na zakres uprawnień licencjobjorcy licencja może być:

- 1) wyłączna, stwarzająca uprawnienia dla jednego tylko licencjobjorcy,
- 2) niewyłączna, stwarzająca uprawnienia dla kilku licencjobjorców.

Art. 14. Ze względu na zakres wykonywania licencja może być:

- 1) pełna, stwarzająca uprawnienia do wykonywania wynalazku lub wzoru użytkowego w całości,
- 2) ograniczona, stwarzająca uprawnienia do wykonywania wynalazku lub wzoru użytkowego w części.

Art. 15. Jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej, a decyzja Urzędu Patentowego lub umowa o licencję nie zawiera odmiennych postanowień, domniemywa się, że licencja jest pełna i niewyłączna, jak również, że licencja wyłączna nie pozbawia właściciela patentu lub zarejestrowanego wzoru użytkowego prawa wykonywania wynalazku lub wzoru niezależnie od licencjobjorcy.

Art. 16. 1. Jeżeli licencję wpisano do rejestru patentów lub rejestru wzorów, prawo licencjobjorcy jest skuteczne wobec osób trzecich.

2. Wpis licencji do rejestru patentów lub rejestru wzorów może nastąpić tylko na podstawie dokumentu publicznego albo na podstawie dokumentu prywatnego, na którym podpis licencjodawcy jest notarialnie uwierzytelniony.

Art. 17. 1. Licencjobjorca może udzielać sublicencji tylko za zgodą właściciela patentu lub zarejestrowanego wzoru użytkowego.

2. Do sublicencji stosuje się odpowiednio przepisy o licencjach. Jednakże udzielanie dalszych sublicencji jest niedopuszczalne.

2. Licencja dobrowolna.

Art. 18. Do umowy licencyjnej stosuje się przepisy prawa cywilnego.

Art. 19. Umowa licencyjna powinna być pod rygorem nieważności zawarta na piśmie.

Art. 20. Przedsiębiorstwa lub instytucje gospodarki uspołecznionej mogą zawierać umowy, których przedmiotem jest udzielanie licencji na wykonywanie za granicą wynalazku opatentowanego lub wzoru użytkowego, zarejestrowanego na ich rzecz za granicą, albo też uzyskanie przez nie licencji na wykonywanie w kraju wynalazku opatentowanego lub wzoru użytkowego, zarejestrowanego w Polsce na rzecz osób zagranicznych, tylko za zezwoleniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może powyższe swoje uprawnienia

przekazać w drodze zarządzenia podległym mu organom, a także — w porozumieniu z właściwymi ministrami — organom podległym tym ministrom.

Na podstawie § 4 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienie Przewodniczącego PKPG, określone w art. 20 ustawy, przeszło na Ministra Handlu Zagranicznego.

Art. 21. 1. Obywatele polscy, stale w Polsce zamieszkali cudzoziemcy oraz mające w Polsce siedzibę osoby prawne prawa prywatnego mogą zawierać umowy, których przedmiotem jest udzielenie licencji na wykonywanie za granicą wynalazku opatentowanego lub wzoru użytkowego, zarejestrowanego za granicą, tylko za zezwoleniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może powyższe swoje uprawnienia przekazać w drodze zarządzenia podległym mu organom, a także — w porozumieniu z właściwymi ministrami — organom podległym tym ministrom.

2. Umowy, zawarte z pominięciem przepisów ust. 1, są z mocy samego prawa pozbawione skutków prawnych w Polsce.

Na podstawie § 4 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienie Przewodniczącego PKPG, określone w art. 21 ust. 1 ustawy, przeszło na Ministra Handlu Zagranicznego.

Art. 22. Przepisy art. 18—21 stosuje się odpowiednio do umów, dotyczących przekazywania za granicę, udostępniania za granicą albo otrzymywania z zagranicy wiadomości lub doświadczeń będących przedmiotem własności przemysłowej, nie chronionym patentem lub świadectwem ochronnym.

3. Postępowanie w przypadku niewykonywania wynalazku lub wzoru użytkowego.

Art. 23. 1. W przypadku, przewidzianym w art. 3, Urząd Patentowy podaje do wiadomości ogólnej przez opublikowanie dwukrotne w najbliższych zeszytach „Wiadomości Urzędu Patentowego”, że na wykonywanie opatentowanego wynalazku lub zarejestrowanego wzoru użytkowego może być udzielona licencja.

2. Opublikowanie odbywa się na koszt właściciela patentu lub zarejestrowanego wzoru użytkowego.

Art. 24. 1. Zgłoszenia w celu zawarcia umowy licencyjnej składa się w Urzędzie Patentowym.

2. Urząd Patentowy zawiadamia o złożeniu tych zgłoszeń niezwłocznie właściciela patentu lub zarejestrowanego wzoru użytkowego.

3. O zawarciu umowy licencyjnej właściciel patentu lub zarejestrowanego wzoru użytkowego powinien niezwłocznie zawiadomić Urząd Patentowy.

4. Licencja przymusowa.

Art. 25. Jeżeli właściciel patentu lub zarejestrowanego wzoru użytkowego nie dopełni obowiązku, o którym mowa w art. 1, lub jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od chwili zgłoszenia się w celu zawarcia umowy licencyjnej (art. 24) nie nastąpiło zawarcie tej umowy, Urząd Patentowy na skutek skargi ustanowi po upływie okresu, przewidzianego w art. 1, licencję przymusową, ustalając równocześnie jej zakres i warunki. Udzielenie licencji nawet wyłącznej nie przeszkadza ustanowieniu licencji przymusowej na rzecz innej osoby.

Art. 26. 1. Właściciel patentu zależnego lub zarejestrowanego wzoru użytkowego zależnego może żądać w drodze skargi ustanowienia na jego rzecz licencji przymusowej na wykonywanie wcześniejszego patentu lub wzoru użytkowego.

2. Urząd Patentowy, na skutek skargi, zawierającej żądanie ustanowienia licencji (ust. 1), orzeka o ustanowieniu licencji przymusowej po wysłuchaniu stron oraz ustala równocześnie szczegółowe warunki licencji.

3. Licencja gaśnie po upływie roku, jeżeli licencjobjorca nie korzystał z niej w tym terminie. Ponowne żądanie ustanowienia licencji nie jest dopuszczalne. Prze-

pisy niniejszego ustępu nie mają zastosowania, jeżeli licencjodawcą jest przedsiębiorstwo lub instytucja gospodarki społecznej.

Art. 27. 1. Przedsiębiorstwa i instytucje gospodarki społecznej mogą ze względu na dobro publiczne żądać w drodze skargi ustanowienia na ich rzecz licencji przymusowej na wykonywanie opatentowanych wynalazków lub zarejestrowanych wzorów użytkowych, będących własnością obywateli polskich oraz polskich osób prawnych prawa prywatnego, jeżeli wynalazek lub wzór użytkowy leży w zakresie produkcji tych przedsiębiorstw lub instytucji.

2. Urząd Patentowy, na skutek skargi zawierającej żądanie ustanowienia licencji (ust. 1), orzeka o ustanowieniu licencji przymusowej po wysłuchaniu stron oraz ustala równocześnie szczegółowe warunki licencji.

Art. 28. Od orzeczeń Urzędu Patentowego (Wydziału Spraw Spornych), wydanych w sprawach, o których mowa w art. 25, 26 ust. 2 i 27 ust. 2, służy odwołanie do Wydziału Odwoławczego Urzędu Patentowego w ciągu dwóch miesięcy od daty doręczenia orzeczenia.

5. Ewidencja licencji.

Art. 29. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego prowadzi wykazy umów, wymienionych w art. 20—22. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może obowiązek ten przekazać w drodze zarządzenia podległej sobie władzy lub instytucji.

Na podstawie § 4 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienie PKPG, określone w art. 29 ustawy, przeszło na Urząd Patentowy PRL.

Rozdział 4.

Przepisy karne, przejściowe i końcowe.

Art. 30. 1. Kto nie uzyskawszy zezwolenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego lub upoważnionego organu albo niezgodnie z uzyskanym zezwoleniem zawiera w imieniu własnym lub cudzym umowę, przewidzianą w art. 21 lub 22, ulega karze więzienia do lat pięciu lub grzywny albo obu tym karom łącznie.

2. W sprawach o przestępstwa, wymienione w ust. 1, orzekają sądy okręgowe.

1. Patrz uwagę do art. 21.

2. Patrz przepisy art. 10 — 33 kodeksu postępowania karnego (Dz. U. z 1950 r. Nr 40, poz. 364 z późniejszymi zmianami).

Art. 31. 1 W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 39, poz. 384, z 1933 r., Nr 10, poz. 63, z 1945 r. Nr 58, poz. 334, z 1948 r. Nr 24, poz. 164 i Nr 44, poz. 315, z 1949 r. Nr 63, poz. 495 i 496)²⁾ wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 7, 13, 14, 20, 23, 54—58, 59 ust. 1 i 67—70,

2) w art. 21 skreśla się wyrazy „i 20”.

2. Przepisów art. 94, 99, 100, 106, 107, 109, 140—144, 145 ust. 1 i 153—156 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r., powołanego w ust. 1, nie stosuje się do wzorów użytkowych.

Art. 32. Przepisy art. 11 ust. 4, 22, 24, 33, 53, 59 ust. 2—4, 60 ust. 1 lit. a), 71, 72, 97 ust. 4, 108, 110, 118, 139, 145 ust. 2—4, 146 ust. 1 lit. a), 157 i 158 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r., powołanego w art. 31²⁾, pozostają w mocy także co do przedmiotów, unormowanych w niniejszej ustawie.

Art. 33. Powołanie się w poszczególnych przepisach rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych²⁾ na przepisy, uchylone niniejszą ustawą, zastępuje się następująco:

- 1) powołanie się na art. 7 rozporządzenia — powołaniem się na art. 11 ustawy,
- 2) powołanie się na art. 13 ust. 1 rozporządzenia — powołaniem się na art. 1 ustawy,
- 3) powołanie się na art. 13 ust. 2—5 rozporządzenia — powołaniem się na art. 3 i 5 ustawy,

²⁾ Patrz „Wiadomości Urzędu Patentowego” z 1951 r. Nr 3, poz. 30.

- 4) powołanie się na art. 14 rozporządzenia — powołaniem się na art. 6 ustawy,
- 5) powołanie się na art. 20 ust. 1 rozporządzenia — powołaniem się na art. 10 ustawy,
- 6) powołanie się na art. 20 ust. 2 rozporządzenia — powołaniem się na art. 16 ustawy,
- 7) powołanie się na art. 23 rozporządzenia — powołaniem się na art. 26 ustawy,
- 8) powołanie się na art. 54 — 58 i 59 ust. 1 rozporządzenia — powołaniem się na art. 2 i 4 ustawy.

Art. 34. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają postanowień ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o wynalazkach i wzorach użytkowych, dotyczących obrony Państwa (Dz. U.R.P. Nr 63, poz. 496)³⁾.

Art. 35. Wykonanie ustawy porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego a co do art. 30 — Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 36. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

³⁾ Patrz „Wiadomości Urzędu Patentowego” z 1957 r. Nr 5, poz. 63.

74

USTAWA

z dnia 20 grudnia 1949 r.

o utworzeniu Kolegium Rzeczników Patentowych

(Dz. U. z dnia 29.12.1949 r. Nr 63, poz. 496. *Zmiana:* Dz. U. z 1956 r. Nr 58, poz. 270)

Art. 1. Tworzy się przy Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej Kolegium Rzeczników Patentowych, zwane w dalszych artykułach Kolegium. Nadzór nad Kolegium sprawuje Prezes Urzędu Patentowego.

Art. 2. Kolegium jest powołane do:

- 1) udzielania osobom zainteresowanym porad i pomocy technicznej i prawnej w sprawach wynalazków, wzorów użytkowych i zdobniczych oraz znaków towarowych,
- 2) współdziałania z instytucjami państwowymi i społecznymi w dziedzinie popierania twórczości technicznej, a w szczególności do współdziałania z instytucjami naukowo-badawczymi oraz z innymi instytucjami o podobnym charakterze w zakresie udzielania osobom zainteresowanym porad i pomocy technicznej,
- 3) zastępowania osób zainteresowanych przed Urzędem Patentowym w sprawach, wymienionych w pkt 1.

Art. 3. Kolegium zastępuje osoby zainteresowane (art. 2 pkt 3) na podstawie pełnomocnictwa, udzielonego Kolegium lub jego członkowi. Przewodniczący Kolegium wyznacza członka Kolegium lub aplikanta do prowadzenia poszczególnej sprawy.

Art. 4. Kolegium może mieć oddziały rejonowe. Oddziały te powołuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w drodze zarządzenia, wydanego na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego.

Na podstawie § 2 pkt 3 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienie Przewodniczącego PKPG, określone w art. 4 ustawy, przeszło na Prezesa Urzędu Patentowego PRL.

Art. 5. Na czele Kolegium stoi przewodniczący mianowany spośród członków Kolegium przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego.

Na podstawie § 2 pkt 3 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienie Przewodniczącego PKPG, określone w art. 5 ustawy, przeszło na Prezesa Urzędu Patentowego PRL.

Art. 6. 1. Członkami Kolegium są rzecznicy patentowi, mianowani przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego.

2. Poza tym w Kolegium zatrudnieni są mianowani przez Prezesa Urzędu Patentowego na wniosek przewodniczącego Kolegium:

- 1) aplikanci na stanowiska rzeczników patentowych,
- 2) pracownicy służb specjalnych,
- 3) pracownicy służby ogólnej.

Na podstawie § 2 pkt 3 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienie Przewodniczącego PKPG, określone w art. 6 ust. 1 ustawy, przeszło na Prezesa Urzędu Patentowego PRL.

Art. 7. 1. Rzecznikiem patentowym może być obywatel polski, stale w Polsce zamieszkały, korzystający z pełni praw obywatelskich, który ukończył wyższą szkołę techniczną lub równorzędne studia techniczne i złożył przed komisją w Urzędzie Patentowym egzamin na stanowisko rzecznika patentowego, a ponadto:

- 1) odbył dwuletnią aplikację w Kolegium, albo
- 2) pełnił służbę w Urzędzie Patentowym przez okres dwuletni na stanowisku pracownika jednej ze służb specjalnych, w tym przez okres co najmniej jednoroczny w dziale wynalazków i co najmniej sześciomiesięczny w dziale znaków towarowych oraz odbył trzymiesięczną aplikację w Kolegium, albo
- 3) wykazał się czteroletnią praktyką w sprawach patentów, wzorów i znaków towarowych i odbył trzymiesięczną aplikację w Kolegium.

2. Rzecznikiem patentowym może być również obywatel polski, stale w Polsce zamieszkały, korzystający z pełni praw obywatelskich, który:

- 1) ukończył wydział prawa na jednym z uniwersytetów w Polsce lub uzyskał nostryfikację odpowiedniego zagranicznego dyplomu w myśl obowiązujących przepisów,
- 2) pełnił służbę w Urzędzie Patentowym na stanowisku pracownika przez okres czteroletni, w tym przez okres co najmniej dwuletni w dziale wynalazków i co najmniej roczny w dziale znaków towarowych,
- 3) odbył trzymiesięczną aplikację w Kolegium oraz
- 4) złożył przed komisją w Urzędzie Patentowym egzamin na stanowisko rzecznika patentowego.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ma prawo ogólnie lub w przypadkach szczególnie uzasadnionych zwalniać kandydatów na stanowiska rzeczników patentowych, o których mowa w ust. 1, od wszystkich lub niektórych wymagań, przewidzianych w ust. 1 pkt 1 — 3, a kandydatów na te stanowiska, o których mowa w ust. 2, — od wszystkich lub niektórych wymagań, przewidzianych w ust. 2 pkt 2 i 3.

4. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi w drodze zarządzenia przedmiot egzaminu na stanowisko rzecznika patentowego.

5. Komisję egzaminacyjną na stanowisko rzecznika patentowego w składzie przewodniczącego i czterech członków wyznacza Prezes Urzędu Patentowego.

Na podstawie § 2 pkt 3 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienie Przewodniczącego PKPG, określone w art. 7 ust. 3 i 4 ustawy, przeszło na Prezesa Urzędu Patentowego PRL.

Art. 8. Przewodniczący, członkowie Kolegium, aplikanci na stanowiska rzeczników patentowych oraz inni pracownicy Kolegium są pracownikami państwowymi. Mogą oni być również zatrudnieni na podstawie umowy o pracę.

Art. 9. 1. Za czynności Kolegium, wymienione w art. 2 pkt 1) i 3), pobiera się opłaty od osób zainteresowanych.

2. Wysokość opłat, sposób ich uiszczania oraz przypadki, w których opłat się nie pobiera lub pobiera się opłaty zmniejszone, ustala Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienie Przewodniczącego PKPG, określone w art. 9 ust. 2 ustawy, przeszło na Ministra Finansów.

Art. 10. Budżet Kolegium stanowi odrębny rozdział budżetu Urzędu Patentowego.

Art. 11. 1. Kolegium działa na podstawie niniejszej ustawy oraz statutu.

2. Statut nadaje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w drodze zarządzenia.

3. Statut ustali szczegółowo organizację i zakres działania Kolegium.

Na podstawie § 2 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienie Przewodniczącego PKPG, określone w art. 11 ust. 2 ustawy, przeszło na Prezesa Rady Ministrów.

Art. 12. Członkowie Kolegium i aplikanci podlegają w zakresie naruszenia obowiązków służbowych komisji dyscyplinarnej, powołanej przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego. Organizację komisji dyscyplinarnej i tryb postępowania przed nią ustali statut.

Na podstawie § 2 pkt 3 lit. d rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15.11.1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), uprawnienie Przewodniczącego PKPG, określone w art. 12 ustawy, przeszło na Prezesa Urzędu Patentowego PRL.

Art. 13. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego w ciągu jednego roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy mianować rzecznikiem patentowym lub zezwolić na zatrudnienie na tym stanowisku na zasadzie umowy o pracę obywatela polskiego, stale w Polsce zamieszkałego, korzystającego z pełni praw obywatelskich, który:

- 1) wykonywał lub wykonuje zawód adwokata w kraju i wykazał się co najmniej czteroletnią praktyką zawodową w dziale wynalazków, odpowiadającą czynnościom rzecznika patentowego,
- 2) odbył trzymiesięczną aplikację w Kolegium oraz
- 3) złożył przed komisją w Urzędzie Patentowym egzamin na rzecznika patentowego.

2. Przepisy art. 7 ust. 3 mają odpowiednie zastosowanie.

Art. 14. Rzecznicy patentowi, objęci urzędową listą rzeczników patentowych w dniu 1 grudnia 1949 r. oraz wpisani na listę po tej dacie, stają się członkami Kolegium o charakterze pracowników kontraktowych. Rzecznicy ci przestają być członkami Kolegium, jeżeli w przeciągu trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej ustawy ich stosunek służbowy nie zostanie uregulowany w drodze mianowania lub zawarcia umowy o pracę.

Art. 15. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy członkowie Kolegium tracą uprawnienia do wykonywania czynności zawodowych we własnym imieniu i na własny rachunek, wyjąwszy przypadki, o których mowa w ust. 2 i 3.

2. Do czasu zorganizowania Kolegium, nie dłużej jednak niż w przeciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, członkowie Kolegium mogą przyjmować zlecenia oraz pełnomocnictwa bezpośrednio od osób zainteresowanych i wykonywać wszelkie czynności zgodnie z otrzymanymi zleceniami we własnym imieniu i na własny rachunek.

3. Jeżeli rzecznik patentowy nie będzie mógł załatwić w okresie sześciu miesięcy spraw, przyjętych przed wejściem w życie niniejszej ustawy oraz wymienionych w ust. 2, powinien zgłosić przewodniczącemu Kolegium wniosek o przedłużeniu terminu. Do przedłużenia terminu upoważniony jest Prezes Urzędu Patentowego, który rozstrzyga na wniosek przewodniczącego Kolegium.

4. Pełnomocnictwa udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy lub w terminie, określonym w ust. 2, zachowują moc do czasu zakończenia sprawy w Urzędzie Patentowym. Jednakże po upływie terminu, przewidzianego w ust. 3, dalszy tok sprawy odbywa się w ramach działalności Kolegium i na jego rachunek.

5. Członkowie Kolegium obowiązani są składać przewodniczącemu Kolegium miesięczne wykazy i sprawozdania ze spraw prowadzonych przez nich z mocy udzielonych im pełnomocnictw zgodnie z ust. 2 i 3.

Art. 16. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) z późniejszymi zmianami¹⁾ wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 36 ust. (1) otrzymuje brzmienie:
„Zgłoszenie powinno zawierać wniosek o udzielenie patentu, oznaczenie wynalazku, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania zgłaszającego; gdy zgłaszający ma miejsce zamieszkania za granicą, powinien wyznaczyć Kolegium Rzeczników Patentowych, jako swego pełnomocnika i upoważnić je przynajmniej do odbioru wszelkich pism od władz i od osób zainteresowanych, w szczególności także do odbioru skarg, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu”;
- 2) art. 121 ust. (1) otrzymuje brzmienie:
„Zgłoszenie powinno zawierać wniosek o zarejestrowanie wzoru, oznaczenie przedmiotu, którego dotyczy zgłoszenie, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania zgłaszającego. Zgłaszający, który ma miejsce zamieszkania za granicą, powinien — gdy chodzi o wzór użytkowy — wyznaczyć Kolegium Rzeczników Patentowych, a gdy chodzi o wzór zdobniczy — bądź Kolegium Rzeczników Patentowych, bądź adwokata, mieszkającego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej jako swego pełnomocnika z upoważnieniem przynajmniej do odbioru wszystkich pism od władz i od osób zainteresowanych, w szczególności także do odbioru skarg, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu”;
- 3) w art. 194 ust. (1) wyrazy: „a gdy zgłaszający mieszka za granicą — również adwokata lub rzecznika patentowego, mieszkającego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, którego zgłaszający winien wyznaczyć” zastępuje się wyrazami: „gdy zgłaszający ma miejsce zamieszkania za granicą powinien wyznaczyć bądź Kolegium Rzeczników Patentowych, bądź adwokata, zamieszkującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej”;
- 4) art. 239 otrzymuje brzmienie:
„Osoby zainteresowane mogą występować przed Urzędem Patentowym osobiście lub przez pełnomocników. Pełnomocnikami mogą być tylko: Kolegium Rzeczników Patentowych, działające przez członka Kolegium, wyznaczonego do prowadzenia danej sprawy przez przewodniczącego Kolegium, lub adwokaci. Adwokat nie może być pełnomocnikiem w sprawach zgłoszeń wynalazków i wzorów użytkowych”;
- 5) art. 240—243 uchyla się.

Art. 17. Pełnomocnictwo, udzielone adwokatowi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w sprawach, wymienionych w art. 239 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) w brzmieniu, nadanym niniejszą ustawą¹⁾, zachowuje moc do czasu zakończenia sprawy w Urzędzie Patentowym.

Art. 18. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc dekret z dnia 12 września 1947 r. o wyjątkowym dopuszczeniu do wykonywania czynności zawodowych rzecznika patentowego (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 330).

Art. 19. Wykonanie ustawy porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrom Sprawiedliwości i Skarbu.

Na podstawie ustawy z dnia 7.3.1950 r. (Dz. U. Nr 10, poz. 101) urząd Ministra Skarbu został przekształcony w urząd Ministra Finansów.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

¹⁾ Patrz „Wiadomości Urzędu Patentowego“ z 1951 r. Nr 3, poz. 30.

75

ZARZĄDZENIE

PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 23 września 1957 r.

w sprawie struktury organizacyjnej Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

§ 1. W skład Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wchodzi następujące komórki organizacyjne:

Sekretariat Prezesa,
Referat Personalny,
Wydział Prezydialny,
Wydział I Zgłoszeń Wynalazków,
Wydział II Zgłoszeń Wynalazków,
Wydział III Zgłoszeń Wynalazków,
Wydział Zgłoszeń Wzorów,
Wydział Udoskonaleń Technicznych,
Wydział Rozpowszechniania i Rejestrowania,
Wydział Znaków Towarowych,
Wydział Prawny.

§ 2. Przy Urzędzie Patentowym działa Sąd Patentowy
W skład Sądu Patentowego wchodzi:

Wydział Spraw Spornych,
Wydział Odwoławczy.

§ 3. Strukturę organizacyjną Urzędu Patentowego przedstawia schemat organizacyjny Urzędu Patentowego, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 23 września 1957 r.

Prezes

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Z. Muszyński

76

ZARZĄDZENIE

PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 23 września 1957 r.

w sprawie zakresu działania komórek organizacyjnych
Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
i zakresu działania Sądu Patentowego

§ 1. Do zakresu działania Sekretariatu Prezesa należy załatwianie spraw, poleconych przez Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 2. Do zakresu działania Referatu Personalnego należy przygotowywanie do decyzji Prezesa Urzędu Patentowego materiałów, dotyczących spraw osobowych pracowników tego Urzędu, przechowywanie akt osobowych pracowników Urzędu Patentowego oraz wykonywanie na polecenie Prezesa Urzędu Patentowego innych czynności, dotyczących spraw osobowych pracowników tego Urzędu.

§ 3. Do zakresu działania Wydziału Prezydialnego należy załatwianie spraw ogólnych, budżetowo-finansowych, administracyjno-gospodarczych, zaopatrzeniowych, bibliotecznych i archiwalnych, udzielanie informacji ogólnych w sprawach, należących do zakresu działania Urzędu Patentowego, oraz prowadzenie korespondencji zagranicznej.

§ 4. Do zakresu działania Wydziału I Zgłoszeń Wynalazków, Wydziału II Zgłoszeń Wynalazków i Wydziału III Zgłoszeń Wynalazków należy rozpatrywanie zgłoszonych do opatentowania jako wynalazki projektów wynalazczych z określonych dziedzin techniki i podejmowanie

uchwał w sprawie udzielenia patentów na te projekty wynalazcze, opracowywanie do ogłoszenia drukiem opisów opatentowanych wynalazków oraz udzielanie informacji w sprawie projektów wynalazczych, zgłoszonych w Urzędzie Patentowym do opatentowania.

§ 5. Do zakresu działania Wydziału Zgłoszeń Wzorów należy rozpatrywanie zgłoszonych do rejestracji jako wzory użytkowe lub wzory zdobnicze projektów wynalazczych i podejmowanie uchwał w sprawie zarejestrowania tych projektów wynalazczych oraz udzielanie informacji w sprawie projektów wynalazczych, zgłoszonych w Urzędzie Patentowym do rejestracji jako wzory użytkowe lub wzory zdobnicze.

§ 6. Do zakresu działania Wydziału Udoskonaień Technicznych należy rozpatrywanie zgłoszonych do rejestracji jako udoskonalenia techniczne projektów wynalazczych i podejmowanie decyzji w sprawie zarejestrowania tych projektów wynalazczych, wydawanie dokumentów dotyczących zarejestrowanych udoskonań technicznych, prowadzenie rejestru udoskonań technicznych oraz udzielanie informacji w sprawie projektów wynalazczych, zgłoszonych w Urzędzie Patentowym do rejestracji jako udoskonalenia techniczne lub zarejestrowanych.

§ 7. Do zakresu działania Wydziału Rozpowszechniania i Rejestrów należy wykonywanie czynności administracyjnych, związanych z realizacją wydawnictw Urzędu Patentowego, rozpowszechnianie opisów projektów wynalazczych, wydanych drukiem przez Urząd Patentowy, oraz innych wydawnictw tego Urzędu, prowadzenie rejestru patentów, rejestru wzorów użytkowych i rejestru wzorów zdobniczych, wydawanie dokumentów dotyczących opatentowanych wynalazków i zarejestrowanych wzorów, udzielanie informacji w sprawie projektów wynalazczych, opatentowanych lub zarejestrowanych w Polsce, oraz wykonywanie czynności, dotyczących stosowania wynalazków i wzorów użytkowych.

§ 8. Do zakresu działania Wydziału Znaków Towarowych należy rozpatrywanie zgłoszonych do rejestracji znaków towarowych i podejmowanie uchwał w sprawie zarejestrowania tych znaków towarowych, prowadzenie rejestru znaków towarowych, wydawanie dokumentów dotyczących zarejestrowanych znaków towarowych oraz udzielanie informacji w sprawie znaków towarowych, zgłoszonych w Polsce do rejestracji lub zarejestrowanych.

§ 9. Do zakresu działania Wydziału Prawnego należy załatwianie spraw prawnych, związanych z działalnością Urzędu Patentowego i nie należących do właściwości Sądu Patentowego.

§ 10. Do zakresu działania Sądu Patentowego należy orzekanie w sprawach spornych i odwoławczych, dotyczących projektów wynalazczych i znaków towarowych, mianowicie:

1. Do zakresu działania Wydziału Spraw Spornych należy rozpatrywanie w kolegiach orzekających skarg i wniosków, określonych w przepisach prawa wynalazczego i prawa o znakach towarowych oraz należących do właściwości tego Wydziału.

2. Do zakresu działania Wydziału Odwoławczego należy rozpatrywanie w kolegiach orzekających odwołań od uchwał wydziałów Urzędu Patentowego, wydanych

w sprawach wynalazków, wzorów i znaków towarowych, oraz rozpatrywanie odwołań od orzeczeń Wydziału Spraw Spornych.

§ 11. Traci moc zarządzenie Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 5 marca 1957 r. w sprawie zakresu działania komórek organizacyjnych Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Wiad. Urz. Pat. Nr 3, poz. 36).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 23 września 1957 r.

Prezes

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Z. Muszyński

77

PISMO OKÓLNE

PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 27 września 1957 r.

w sprawie przywracania ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych

Przepisy art. 75, 161 i 214 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384 z późniejszymi zmianami) ustalają termin uiszczania opłat rocznych za ochronę wynalazków oraz opłat okresowych za ochronę wzorów i znaków towarowych. Przepisy te również przewidują, że w przypadku nieuiszczenia tych opłat w terminie, można je uiścić później w terminie ulgowym sześciomiesięcznym (wynalazki i wzory) lub trzymiesięcznym (znaki towarowe), wnosząc opłatę dodatkową.

Ze względu na istnienie przytoczonych wyżej przepisów prawnych i bezpieczeństwo obrotu prawnego przepisy art. 238 ust. 2 i 3 wymienionego rozporządzenia można stosować w sprawie przywracania ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych jedynie po zamieszczeniu w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” ogłoszenia, powiadamiającego o złożeniu w Urzędzie Patentowym wniosku o przywrócenie ochrony i o możliwości złożenia uzasadnionych sprzeciwów w ciągu 3 miesięcy od daty ogłoszenia przeciwko przywróceniu tej ochrony. Koszty tego ogłoszenia pokrywają osoby, które wnoszą o przywrócenie ochrony wynalazków, wzorów lub znaków towarowych.

Prezes

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Z. Muszyński

ZAWIADOMIENIE

Administracja Wydawnictw Urzędu Patentowego PRL przypomina prenumeratorom „Wiadomości Urzędu Patentowego”, że zamówienia i wpłaty na prenumeratę tego czasopisma na rok 1958 przyjmują urzędy pocztowe i listonosze. Instytucje i zakłady pracy, mające siedzibę w miejscowościach, w których są oddziały i delegatury „Ruchu”, składają zamówienia w miejscowych oddziałach i delegaturach „Ruchu”.

Należność za prenumeratę „Wiadomości Urzędu Patentowego” można również wpłacać na konto PKO 1-6-100020, Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Srebrna 12.

Cena prenumeraty wynosi: półrocznie zł 48, rocznie zł 96.

Z A G R A N I C A

Węgry

78

ROZPORZĄDZENIE Nr 38/1957

WĘGIERSKIEGO REWOLUCYJNEGO RZĄDU
ROBOTNIKÓW I CHŁOPÓW
O NOWATORSTWACH I WYNAŁAZKACH(opublikowane w dzienniku urzędowym „Magyar
Közlöny“ z dnia 23 czerwca 1957 r.)

I część

Nowatorstwo

§ 1. Pojęcie nowatorstwa

Nowatorstwem jest każdy wniosek o treści technicznej, organizacyjnej, administracyjnej itp., którego zastosowanie przynosi gospodarce narodowej korzyści gospodarcze lub inne, ulepszając jednocześnie lub utrzymując conajmniej na dotychczasowym poziomie jakość przedmiotu nowatorstwa. Za nowatorstwo będzie również uważany wniosek oparty na publikacjach zamieszczonych w fachowej literaturze (książki, czasopisma, opisy wygłoszeń patentów itp.).

§ 2. Twórca nowatorstwa

(1) W braku dowodu przeciwnego za autora (współautora) nowatorstwa uważa się tego (tych), który (którzy) pierwszy (pierwsi) złoży (a) wniosek w instytucji właściwej do zrealizowania przedmiotu nowatorstwa.

(2) O uznanie za współautorów nowatorstwa mogą także występować osoby, które wzięły udział w rozwiązaniu zadania, wspólnie ze zgłaszającym (i) wniosek w tym samym czasie lub później, a również niezależnie od nich.

(3) Spory o autorstwo (współautorstwo) rozstrzyga kierownik przedsiębiorstwa (organu państwowego), które przyjęło wniosek. Osoby zainteresowane, które nie godzą się na decyzję kierowników przedsiębiorstw (organów państwowych) mogą dochodzić swoich roszczeń przeciwko innym osobom zainteresowanym na drodze postępowania cywilnego. W przypadkach, gdy kierownik przedsiębiorstwa (organu państwowego), lub sąd uzna współautorstwo, należy w decyzji lub w wyroku ustalić wysokość udziału współautora w dokonaniu nowatorstwa.

(4) Osoba, która została uznana na podstawie przepisów poprzednich ustępów niniejszego paragrafu za autora (współautora) powinna być uważana za osobę, która złożyła wniosek nowatorski, lub która brała udział w jego złożeniu. Zasadę tę należy stosować również do wcześniej zawartych umów.

(5) O ile zgłaszający podjął przed rozstrzygnięciem sporu premię za nowatorstwo w całości lub w części, to ciąży na nim obowiązek zwrotu tej premii osobie, która nabyła prawo twórcy na podstawie prawomocnego orzeczenia, tylko wówczas gdy w chwili podjęcia premii wiedział lub musiał wiedzieć, że inna osoba może wystąpić z roszczeniem o autorstwo (współautorstwo). Instytucja, która zastosowała nowatorstwo, nie może być zobowiązana do ponownej wypłaty premii za nowatorstwo w całości lub częściowo.

(6) Przeniesienie autorstwa jest zakazane. Jednakże roszczenie o premię za nowatorstwo może być przeniesione i dziedziczone na podstawie ogólnych zasad prawa cywilnego.

§ 3. Zgłaszanie i ewidencjonowanie
wniosków nowatorskich

(1) Wniosek nowatorski należy zgłosić organowi (referentowi do spraw nowatorstw), który ze względu na przedmiot wniosku jest właściwy do jego realizacji. O ile wniosek został zgłoszony organowi, do którego zakresu czynności nie należy realizacja przedmiotu tego wniosku, referent do spraw nowatorstw jest obowiązany do przesłania w ciągu ośmiu dni wniosku do organu właściwego

do jego realizacji i do powiadomienia o tym nowatora.

(2) We wniosku należy wskazać istotę nowatorstwa oraz sposób i środki do jego zastosowania. W zgłoszeniu należy w miarę możliwości podać przewidywaną dla gospodarki uspołecznioną skutki z zastosowania nowatorstwa oraz wysokość związanych z tym nakładów.

(3) Referent do spraw nowatorstw wpisuje do dziennika nowatorstw w dniu wpływu zgłoszenia nazwisko zgłaszającego, przedmiot wniosku oraz datę zgłoszenia

(4) Dokonanie wymienionych czynności stwierdza on, wydając zgłaszającemu potwierdzenie zgłoszenia, w którym należy zamieścić nazwisko zgłaszającego, numer dziennika nowatorstw, datę zgłoszenia i przedmiot wniosku. Ustne zgłoszenie przyjmuje referent do spraw nowatorstw do protokołu i wręcza jednocześnie zgłaszającemu odpis tego protokołu.

(4) O ile wniosek nowatorski zgłasza wspólnie kilka osób, należy wpisać do dziennika nowatorstw nazwiska wszystkich zgłaszających oraz wydać każdemu z nich oddzielne potwierdzenie, w którym należy wymienić także nazwiska współautorów.

(5) Przepisy poprzednich ustępów niniejszego paragrafu nie naruszają prawa nowatora do ubiegania się w Krajowym Urzędzie Wynalazczości o udzielenie patentu.

§ 4. Dziennik nowatorstw

(1) W każdym przedsiębiorstwie (organie państwowym) należy prowadzić dziennik nowatorstw, uwierzytelniony przez kierownika. Jednolity wzór dziennika nowatorstw ustali Krajowy Urząd Wynalazczości.

(2) Wpisanie do dziennika nowatorstw nie zapewnia pierwszeństwa do uzyskania praw, wynikających z dokonania zgłoszenia patentowego. Do uzyskania tych praw wymagane jest dokonanie zgłoszenia patentowego w Krajowym Urzędzie Wynalazczości.

§ 5. Ogłoszenie przedmiotu wniosku nowatorskiego

Referent do spraw nowatorstw sporządza ogłoszenie w którym wymienia przedmiot zgłoszonego u niego wniosku, nazwisko zgłaszającego i datę zgłoszenia. Ogłoszenie zamieszcza w ciągu dwóch dni, licząc od dnia zgłoszenia wniosku, na tablicy ogłoszeń przedsiębiorstwa (organu państwowego), lub w innym przeznaczonym do tego celu miejscu. O wykonaniu tego przepisu należy dokonać wzmianki w odpowiedniej rubryce dziennika nowatorstw. Podane do ogólnej wiadomości ogłoszenie nie może zawierać żadnych danych, dotyczących wskazanego we wniosku nowatora rozwiązania. Okres wywieszenia ogłoszenia wynosi 8 dni.

§ 6. Ocena wniosków nowatorskich

(1) Kierownik przedsiębiorstwa (organu państwowego) właściwego do oceny wniosku, jest obowiązany w ciągu 30 dni, licząc od ostatniego dnia okresu przewidzianego na wywieszenie ogłoszenia, wydać decyzję merytoryczną.

O ile kierownik ten uważa za konieczne zasięgnięcie opinii fachowej przed powzięciem decyzji merytorycznej, ma on obowiązek dokonania tego już w okresie wywieszenia ogłoszenia o zgłoszeniu w terminie najwyżej dni 30. Decyzja merytoryczna dotycząca wniosku powinna być wydana w ciągu 15 dni od uzyskania fachowej opinii.

(2) Kierownicy przedsiębiorstw (organów państwowych) w swoich decyzjach kwalifikują wnioski nowatorskie, jako:

- a) nadające się do wypróbowania, albo
- b) nadające się do zastosowania, albo
- c) odrzucają je.

(3) O swoich decyzjach kierownicy przedsiębiorstw (organów państwowych) zawiadamiają zgłaszających pisemnie. Decyzje odmowne należy uzasadnić. W przypadku odrzucenia wniosku zgłaszający może zwrócić się do miejscowego związku zawodowego. Jeżeli związek zawodowy uzna za konieczne ponowne zbadanie wniosku kierownik jest obowiązany w ciągu ośmiu dni poddać od-

mowną decyzję rewizji. W przypadku, gdy nie on sam wydał decyzję odmowną, powinien osobiście zbadać sprawę (ust. 5).

(4) Kierownik organu realizującego wniosek oraz ponadto każdy pracownik w zasięgu swojego zakresu czynności są odpowiedzialni za szybką ocenę, za planowe wprowadzenie w życie nowatorstwa ewentualnie za zapewnienie warunków niezbędnych do jego wprowadzenia w życie oraz za terminową wypłatę premii nowatorskich. Wykonanie związanych z tym zadań łączy się organicznie z pracami gospodarczymi.

(5) Kierownik organu realizującego może zlecić załatwianie spraw nowatorstw głównemu inżynierowi (kierownikowi technicznemu). Nie zwalnia to jednak kierownika od odpowiedzialności za kontrolę załatwiania wymienionych spraw.

(6) Na wniosek nowatora należy mu — w miarę możliwości w celu opracowania jego wniosku nowatorskiego zezwolić na przeprowadzenie prób w godzinach pozasłużbowych przy użyciu urządzeń zakładowych. Nowator nie może występować z roszczeniem o zapłatę za tego rodzaju pracę wynagrodzenia.

(7) Treść wniosku nowatorskiego nie może być opublikowana do czasu powzięcia przez właściwego kierownika decyzji, zgodnie z przepisami poprzednich ustępów niniejszego paragrafu. O ile przedmiot wniosku został również zgłoszony w Krajowym Urzędzie Wynałazczości jako wynalazek, przedmiot ten nie może być ujawniony do czasu jego opublikowania przez Krajowy Urząd Wynałazczości, lub do czasu udzielenia przez ten Urząd zgody na jego opublikowanie.

(8) Nowatora należy odpowiednio powiadamiać o stanie jego sprawy.

§ 7. Wyłączenie

(1) Nikt nie może wykonywać czynności urzędowych, związanych z oceną wniosku nowatorskiego zgłoszonego przez siebie lub przez swoich krewnych. Pod pojęciem krewni, należy rozumieć osoby wymienione w przepisach o postępowaniu cywilnym (§ 13 ust. 2 ustawy III z 1952 r., zmienionej ustawą VI z 1954 r.).

(2) Wnioski nowatorskie dotyczące zakresu działalności przedsiębiorstwa, złożone przez dyrektora przedsiębiorstwa, jego zastępcę, głównego inżyniera i głównego księgowego należy przekazać do decyzji i dalszego załatwienia bezpośrednio nadrzędnemu organowi.

§ 8. Zawarcie umowy z nowatorem

(1) W razie zakwalifikowania przez kierownika przedsiębiorstwa (organu państwowego) wniosku za nadający się do wypróbowania lub do realizacji, zawiera on z nowatorem umowę o dokonanie próby lub umowę o realizację. O ile autorem wniosku jest więcej osób (tzw. brygada lub inny zespół pracy) kierownik przedsiębiorstwa (organu państwowego) zawiera umowę ze wszystkimi nowatorami. W tym przypadku premia przypada nowatorom w umownie ustalonym stosunku. Przed zawarciem umowy należy w miarę możliwości określić wysokość oczekiwanej korzyści, którą uzyska gospodarka narodowa, w razie potrzeby konieczne wydatki, ponadto inne ważne związane z realizacją okoliczności (np. sprawę jakości, wpływu na produkcję innych zakładów).

(2) Umowa w sprawie dokonania prób powinna w miarę potrzeby zawierać następujące ustalenia:

- a) ustalenie minimalnego wyniku technicznego i gospodarczego, którego osiągnięcie ma stwierdzić próba;
- b) wyjaśnienie czy przedsiębiorstwo (organ państwowy) domaga się współpracy nowatora przy dokonywaniu prób lub sporządzaniu rysunków;
- c) w przypadku współdziałania nowatora — ustalenie równowartości, jaką nowator otrzyma za swoje świadczenia, które również należy określić a ponadto — kiedy i w jakich ratach równowartość ta zostanie mu wypłacona;
- d) uprawnienie nowatora w przypadkach, gdy nie współdziałał w wykonaniu rysunków lub przeprowadzeniu prób — do wglądu do rysunków lub wyników prób;

e) wyznaczenie przez przedsiębiorstwo (organ państwowy) osób odpowiedzialnych za przeprowadzenie prób;

f) ustalenie, czy będzie prowadzony dziennik prób oraz kto go będzie prowadził;

g) inne istotne dla przeprowadzenia prób ustalenia.

(3) O ile próby nie wykazą pozytywnych wyników kierownik odrzuca wniosek nowatorski. W przypadku, gdy na skutek wykonanych prób okaże się, że konieczne jest przeprowadzenie dalszych badań, nowator i kierownik przedsiębiorstwa (organu państwowego) zawierają nową umowę o dokonanie prób według przepisów ust. (2).

(4) O ile próby dotyczące wniosku wykazą, że nadaje się on do zastosowania, albo gdy wniosek nadaje się do zastosowania bez przeprowadzenia prób, nowator i kierownik organu realizującego zawierają umowę w sprawie realizacji wniosku. Umowa ta powinna w razie potrzeby zawierać następujące ustalenia:

a) ustalenie kiedy przypuszczalnie i w jakim rozmiarze nastąpi realizacja nowatorstwa oraz kiedy należy uważać nowatorstwo za zrealizowane;

b) stwierdzenie, jakie wyniki techniczne lub ekonomiczne przyniesie realizacja, oraz wskazanie sposobu ustalenia tych wyników;

c) stosunek procentowy lub kwotę przysługującej nowatorowi premii, ponadto raty w jakich należy dokonać jej wypłaty (§§ 9—12);

d) porozumienie co do współdziałania nowatora w realizacji, a o ile bierze on udział w realizacji — wysokość kwoty, która mu za ten udział przysługuje;

e) inne istotne dla realizacji ustalenia.

(5) Jeżeli przedmiot nowatorstwa posiada większe znaczenie lub odnosi się do wielu przedsiębiorstw (organów państwowych) może także właściwy minister — bez względu na ograniczenia, zawarte w niniejszym rozporządzeniu — zawrzeć z nowatorem umowę w sprawie dokonania prób lub realizacji.

(6) Niedozwolone jest zawieranie umów o dokonanie prób lub realizację oraz wypłata na skutek tych umów wynagrodzenia, o ile dotyczą one wniosku nowatorskiego:

a) który wskazuje jedynie temat do rozwiązania,

b) którego zgłoszenie (wprowadzenie) należy do obowiązków służbowych zgłaszającego;

c) który wpływa na pogorszenie jakości, z wyjątkiem przypadku, gdy minister wyrazi na realizację zgodę.

(7) Zgłaszanie rozwiązań już stosowanych w danej gałęzi przemysłu, związanych z odcinkami pracy zgłaszającego, należy do obowiązków służbowych dyrektora, głównego inżyniera i głównego księgowego przedsiębiorstwa, określonych przez ministra pracowników, zatrudnionych na podobnych odcinkach pracy oraz referentów fachowych i zatrudnionych w nadrzędnym organie pracowników na kierowniczych stanowiskach.

(8) Pracownicy instytucji badawczych są na podstawie stosunku służbowego zobowiązani do zgłaszania wniosków dotyczących zadań wymienionych w planie badań (tzw. planie tematycznym) lub zleconych na podstawie umowy.

(9) Wnioski, zgłoszone przez pracowników instytucji projektanckich mogą być uznane za wnioski nowatorskie wówczas, gdy odbiegając od postawionych projektantowi warunków technicznych, proponują nie będące wynalazkami nieznanymi jeszcze ogólnie rozwiązania, korzystniejsze technicznie lub gospodarczo. O przyjęciu takich wniosków rozstrzyga, na podstawie oświadczenia o przyjęciu wydanego przez organ inwestujący lub wykonujący, kierownik przedsiębiorstwa (organu państwowego), w którym pracownik jest zatrudniony jako projektant. Nowator otrzymuje wynagrodzenie na podstawie umowy zawartej zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia z właściwym do realizacji wniosku organem.

§ 9. Premiowanie nowatorów

(1) Nowator otrzymuje premię ustaloną na podstawie wyników gospodarczych, uzyskanych przez gospodarkę narodową w jednym z dwóch lat, licząc od dnia rozpoczęcia realizacji nowatorstwa, przy czym za podstawę do obliczeń bierze się ten rok, w którym uzyskano korzystniejsze wyniki gospodarcze. Jeżeli na podstawie obliczenia, dokonanego w końcu drugiego roku, okaże się róż-

nica w wysokości premii, należy ją wypłacić w ciągu jednego miesiąca.

(2) Do premiowania mają zastosowanie przepisy niniejszego rozporządzenia, oraz treść umowy zawartej zgodnie z tymi przepisami między kierownikiem organu realizującego a nowatorem.

(3) Jeżeli w ciągu jednego roku od zastosowania nowatorstwa po raz pierwszy zostanie ono również zgłoszone gdziekolwiek jako wniosek nowatora lub innej osoby, należy nowatorowi, po zrealizowaniu w innym zakładzie pracy, wypłacić premię na zasadach wskazanych w ust. (1) i (2). Osobie, która zaproponowała zastosowanie nowatorstwa w innym zakładzie pracy, należy z tytułu premii za wymianę doświadczeń wypłacić 20% przysługującej nowatorowi premii, pod warunkiem, że zaproponowanie zastosowania nowatorstwa nie należało do jej obowiązków służbowych. Od przypadającej do wypłaty premii za współdziałanie (§ 17) należy potrącić kwotę wypłaconą jako premię za wymianę doświadczeń, a tę zmniejszoną kwotę wypłacić jako premię za współdziałanie. Również w takim przypadku należy zawrzeć umowę z nowatorem.

(4) Jeżeli nowatorstwo po upływie jednego roku od zastosowania go po raz pierwszy na wniosek nowatora zostanie zastosowane w innym przedsiębiorstwie (organie państwowym), należy wypłacić nowatorowi premię według przepisów ust. 1 i 2.

(5) Jeżeli nowatorstwo po upływie jednego roku od zastosowania go po raz pierwszy zostanie zastosowane w innym przedsiębiorstwie (organie państwowym) nie na wniosek nowatora, należy osobie, która zaproponowała zastosowanie, wypłacić premię za wymianę doświadczeń, o ile zaproponowanie zastosowania nie należało do obowiązków służbowych tej osoby. Pierwotnemu nowatorowi przypada 20% premii nowatorskiej. W takim przypadku należy zawrzeć umowę z osobą, która zaproponowała zastosowanie nowatorstwa, oraz powiadomić o tym pierwotnego nowatora.

(6) Przewidziany w ust. (3) jednoroczny termin może być w zakresie rolnictwa przedłużony przez ministra rolnictwa do dwóch lat. W tym przypadku zamiast przewidzianego w ust. (4) i (5) terminu jednorocznego należy stosować termin dwuletni.

(7) Roszczeń o przyznanie praw nowatora można dochodzić w ciągu jednego roku od zastosowania nowatorstwa.

§ 10. Wytyczne do ustalenia wyników gospodarczych, które mogą być wyrażone w kwocie pieniężnej

(1) Przy ustalaniu wyników gospodarczych, które mogą być wyrażone w kwocie pieniężnej obowiązują poniższe główne wytyczne:

a) poza wynikami uzyskanymi przez organ realizujący należy brać również pod uwagę istotne skutki wywołane przez nowatorstwo w produkcji (koszty własne, jakość itp.) innych organów: np. przedsiębiorstw przetwórczych;

b) przy ustalaniu wyników gospodarczych, które przyniosło nowatorstwo, należy brać pod uwagę jako podstawę porównania stan rzeczywisty, plan lub stan odpowiadający przyjętym przez gospodarzkę normom;

c) przy ustalaniu wyników gospodarczych należy, obok korzystnych skutków, uwzględniać skutki ujemne (np. kwoty odpisane z inwestycji) — niezależnie od tego, czy występują one w organie realizującym lub gdziekolwiek.

(2) Przy obliczaniu wyników gospodarczych osiągniętych z zastosowania nowatorstw i wynalazków, są ponadto miarodajne przepisy zarządzenia Ministra Finansów nr 14/1955/VIII 28/ P.M. lub zarządzenia, wydanego przez Ministra Finansów w porozumieniu z Prezesem Krajowego Urzędu Wynalazczości.

(3) Nowator może być pozbawiony prawa wglądu do obliczeń wyników gospodarczych, stanowiących podstawę premiowania, jedynie w interesie obrony kraju lub o ile stanowią one tajemnicę państwową.

§ 11. Ustalanie premii nowatorskiej

(1) W umowach, dotyczących realizacji wniosków nowatorskich należy przy określaniu wysokości premii nowatorskiej oraz terminów jej wypłaty stosować poniższe zasady:

a) o ile wynik gospodarczy osiągalny na skutek zastosowania nowatorstwa może być wyrażony w kwocie pie-

niężnej (§ 10), premia nowatorska może, zależnie od porozumienia stron, wynosić od 2% do 10% uzyskanej przez gospodarzkę narodową korzyści. W przypadku, gdy nowatorstwo powoduje oszczędność na inwestycjach, premia nowatorska może być również niższa, aniżeli wyniosłaby na podstawie wymienionej wyżej stopy procentowej. Przy ustalaniu stopy procentowej należy w zasadzie kierować się średnią osiągnięć. Przy ostatecznym ustaleniu stopy procentowej należy łącznie ocenić poziom techniczny wniosku, jego znaczenie dla produkcji, rozmiar korzyści osiągniętych przez gospodarzkę narodową złożoność rozwiązania, rozmiar aktywności nowatora, oddziaływanie nowatorstwa na handel zagraniczny oraz inne okoliczności;

b) premię za nowatorstwo, wpływające na zwiększenie produkcji lub wprowadzające nowy wyrób należy ustalać proporcjonalnie do wzrostu ilości wyrobów lub do rozmiaru produkcji. Premia ta może wynosić najwyżej 5% kosztów własnych przyrostu ilości lub wyprodukowanej ilości, może jednak przekroczyć kwotę 200 000 forintów tylko za zgodą właściwego ministerstwa. Właściwy minister jest uprawniony do ustalenia jakie wyroby należy uważać za nowe. Przy określaniu stopy procentowej należy odpowiednio stosować przepisy pkt a).

c) wysokość premii za nowatorstwo, którego zastosowanie powoduje zwiększenie jakości wyrobu, jest zależna od zmian jakości oraz od ilości wytwarzanych wyrobów lepszej jakości. Wysokość premii może przekroczyć kwotę 200 000 forintów tylko na podstawie zgody właściwego ministerstwa;

d) premię za nowatorstwo dotyczące ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa pracy należy określać w miarę możliwości proporcjonalnie do osiągniętych wyników technicznych lub innych.

(2) O ile nowatorstwa nie można zaliczyć do rodzajów, określonych w ust. 1 pkt a—d, należy przy ustalaniu wysokości premii nowatorskiej stosować odpowiednio zasady, wymienione w ust. 1 pkt. a).

(3) Pierwszą ratę premii nowatorskiej należy wypłacić w ciągu 8 dni od zawarcia umowy w sprawie realizacji wniosku. Wysokość pierwszej raty powinna wynosić od 5% do 10% premii, przewidzianej do wypłaty na podstawie wstępnych obliczeń. Wysokość oraz termin wypłaty drugiej oraz dalszych rat ustalają strony w umowie w sprawie realizacji, z tym zastrzeżeniem, że raty te wypłaca się po zrealizowaniu wniosku, stosownie do osiągniętych wyników.

(4) Dolna granica premii nowatorskiej wynosi 100 forintów.

(5) O ile ustalona przez strony w umowie kwota premii nowatorskiej nie przekracza 2000 forintów, może być ona wypłacona niezwłocznie w całości. W tym przypadku nowatorowi nie przysługuje roszczenie o dalszą premię (uzupełnienie premii).

(6) O ile kwota premii nowatorskiej, ustalonej przez strony w umowie, przekracza przypuszczalnie 25 000 forintów, wówczas umowa w sprawie realizacji wniosku staje się skuteczna dopiero po zatwierdzeniu jej przez bezpośrednio nadrzędny organ.

(7) Nowatorstwo uważa się za zrealizowane, gdy rozwiązanie, będące przedmiotem wniosku, zostało w skali zakładowej zastosowane w miejscu, w którym miała nastąpić realizacja.

§ 12. Obowiązek wypłaty premii nowatorskiej

(1) Do wypłaty przysługującej nowatorowi premii jest obowiązane przedsiębiorstwo (organ państwowy), którego kierownik zawarł z nowatorem umowę w sprawie realizacji wniosku.

(2) W przypadku, gdy zobowiązane do wypłaty premii przedsiębiorstwo (organ państwowy) nie osiąga wyników gospodarczych z realizacji nowatorstwa, umawiający się organ jest uprawniony do przeniesienia obowiązku wypłaty premii nowatorskiej na ten organ, który uzyskał korzyści z realizacji; o ile już przed zawarciem umowy w sprawie realizacji wniosku wiadomo, które przedsiębiorstwo (organ państwowy) osiągnie wyniki gospodarcze, przedsiębiorstwo to (organ państwowy) powinno wziąć udział w ustalaniu wyników gospodarczych oraz w zawarciu umowy. Jeżeli dopiero w czasie późniejszym można stwierdzić, które przedsiębiorstwo (organ państwowy) uzyska korzyści z realizacji nowatorstwa, należy w ciągu 15 dni od tego stwierdzenia zarządzić co do wzię-

cia udziału przez to przedsiębiorstwo (organ państwowo) w ustaleniu wyników gospodarczych oraz w umowie w przedmiocie realizacji wniosku. Niniejsze przepisy nie naruszają terminów wypłaty ustalonych w umowie w sprawie realizacji wniosku.

(3) Spory mogące powstać w związku z przeniesieniem zobowiązań wynikających z umów w sprawie realizacji rozstrzygają komisje rozjemcze (komisja centralna, ministerialna, komitatowa, stołeczna itp.). Przepisy w sprawie właściwości terytorialnej oraz postępowania ustala przewodniczący centralnej komisji rozjemczej.

§ 13. Przywilej nowatora

(1) W przypadku, gdy zastosowanie nowatorstwa powoduje wzrost wydajności pracy, należy odpowiednio obniżyć wymagany czas pracy, stanowiący podstawę do obliczenia zarobku albo odpowiednio zwiększyć normy wydajności pracy.

(2) Nowatorowi oraz osobom, które dobrowolnie stosują nowatorstwo, należy obliczać jako dodatkową zapłatę, różnicę, która wynika z porównania zarobków, które należałyby się według norm obowiązujących przed zastosowaniem nowatorstwa, z zarobkami przysługującymi po zastosowaniu nowatorstwa, obliczonymi zgodnie z przepisami ust. (1).

(3) W przypadku współautorstwa określony wyżej przywilej nowatora przysługuje każdemu poszczególnemu współautorowi.

§ 14. Spory związane z nowatorstwami

(1) Spory wynikłe między nowatorem i organem realizującym po zawarciu umowy w sprawie dokonania prób lub umowy w sprawie realizacji wniosku, są rozstrzygane w postępowaniu cywilnym; spory o autorstwo (współautorstwo) należy rozstrzygać w trybie przewidzianym w § 2 ust. 3.

(2) O ile między nowatorem i organem realizującym powstanie różnica zdań przed zawarciem umowy w sprawie dokonania prób lub w sprawie realizacji, strony mogą na podstawie wzajemnego porozumienia poddać się wiążącemu strony rozstrzygnięciu wybranej przez nie osoby lub komisji. O ile strony nie mogą porozumieć się w tym postępowaniu lub co do osoby która ma rozstrzygnąć spór (składu komisji) przedsiębiorstwo (organ państwowy) nie może stosować nowatorstwa, ani też rozpocząć przeprowadzania prób. Jeżeli jednak różnica zdań dotyczy zakresu obowiązków służbowych, wniosek może być wykorzystany, jednakże organ realizujący jest obowiązany do przedłożenia sprawy organowi nadrzędnemu w ciągu 15 dni od powstania różnicy zdań, w celu wyjaśnienia. Przepis ten nie narusza prawa nowatora do zwrócenia się również w tej sprawie do organu nadrzędnego.

(3) W braku umowy w sprawie realizacji, właściwy minister jest uprawniony w ważnych uzasadnionych interesami gospodarki narodowej przypadkach zarządzić przejęcie nowatorstwa. Przedsiębiorstwo (organ państwowy) posiadające takie zarządzenie o przejęciu jest uprawnione do wykorzystania nowatorstwa. Organ realizujący powinien w ciągu 15 dni, licząc od przejęcia nowatorstwa, zwrócić się do sądu z wnioskiem o ustalenie odpowiedniej równowartości. Przepis ten nie narusza prawa nowatora do zwrócenia się również do sądu o ustalenie równowartości.

(4) Jeżeli między nowatorem i organem realizującym nie została zawarta umowa w sprawie realizacji i o ile organ realizujący bez zarządzenia o przejęciu zaczyna później wykorzystywać przedmiot wniosku, należy nowatorowi według zasad ustalonych w niniejszym rozporządzeniu, wypłacić żadaną przez niego uprzednio premię.

§ 15. Nadzór społeczny

Związki Zawodowe wykonują nadzór nad załatwianiem spraw nowatorstwa i w ciągu prowadzonej kontroli Związki Zawodowe są uprawnione do wglądu w akta spraw nowatorstwa oraz do zwracania się o udzielenie niezbędnych wyjaśnień.

§ 16. Koszty prób i realizacji

(1) Wydatki, związane z próbami i realizacją wniosków nowatorskich (wynagrodzenia za pracę itp.) przedsiębiorstwa zaliczają do kosztów produkcji. O ile wydatki te nie zwrócą się w okresie kwartału obrachunkowego, to można przy ich obliczaniu w zależności od uzyskiwanych wyników gospodarczych, okres ten niezależnie od roku kalendarzowego rozciągnąć najwyżej na cztery kwartały. Jeśli jednakże wydatki te przekraczają 1% rocznych kosztów produkcji przedsiębiorstwa, to okres ten w czasie może rozciągnąć się także do ośmiu kwartałów.

(2) Wydatki na inwestycje związane z nowatorstwem pokrywa się z wszelkich źródeł, przeznaczonych na realizację inwestycji. (kredyt inwestycyjny, fundusze na rozbudowę zakładu, kredyt bankowy na obniżenie kosztów własnych itd.).

(3) Jeżeli wyniki gospodarcze wniosku nie powstają w całości lub w części w realizującym przedsiębiorstwie (organie państwowym), to wszystkie zainteresowane przedsiębiorstwa (organy państwowe) powinny dzielić między siebie koszty realizacji. W braku porozumienia rozstrzyga właściwa komisja rozjemcza.

(4) Wypłaty zarobków dokonywane w związku z próbami i realizacją nowatorstw nie należą z punktu widzenia kontroli funduszu płac do funduszu płac i nie podlegają zasadom prawa pracy, ograniczającym wykonywanie pracy w godzinach nadliczbowych.

(5) Nowatorowi należy zwrócić wydatki i wynagrodzić go za prace, które zostały dokonane podczas opracowywania jego wniosku (nadające się do zastosowania prototypy, nadające się do wykorzystania rysunki warsztatowe itp.) — pod warunkiem, że w ten sposób przedsiębiorstwo (organ państwowy) zmniejsza koszty związane z próbami i realizacją. W sprawie zwrotu wydatków lub wynagrodzeń za pracę, nowator w przypadku sporu może zwrócić się do sądu. Należy również wynagrodzić za pracę wykonaną na podstawie umowy w sprawie przeprowadzenia prób lub w sprawie realizacji. O ile wnioskodawca jest na określony czas zwolniony od wykonywania pracy, do której jest obowiązany na podstawie swego stosunku pracy, ma on prawo do przeciętnego zarobku zgodnie z § 140 przepisów wykonawczych do prawa pracy; w innych przypadkach (np. za pracę wykonaną poza zwykłymi godzinami pracy) należy mu się specjalne wynagrodzenie umowne.

(6) Na pokrycie wydatków na propagandę i rozwój wymiany doświadczeń oraz ruchu nowatorskiego (koszty utrzymania technicznych kółek dokształcających, koszty prenumeraty czasopism fachowych, koszty konkursów, wystaw, plakatów propagandowych itp.) mogą przedsiębiorstwa przeznaczyć kwoty wynoszące 6/10.000 całkowitego swego funduszu płac. Zużycie kwoty przekraczającej wymienioną wysokość może zastąpić tylko na podstawie zgody ministerstwa.

(7) Organy państwowe (instytucje itp.) utrzymywane ze środków budżetowych państwa, stanowiące równocześnie organ realizujący nowatorstwo, powinny zabezpieczyć w budżecie środki na pokrycie premii i kosztów związanych z nowatorstwami.

(8) Kwoty, niezbędne do dokonania prób i realizacji nowatorstw, dotyczących kilku gałęzi gospodarki lub posiadających poważniejsze znaczenie, może zadysponować Krajowy Urząd Wynalazczości ze swych kredytów.

§ 17. Wynagrodzenie osób, współdziałających przy realizacji nowatorstw

(1) Osobom, które najbardziej przyczyniły się do skutecznego dokonania prób lub do realizacji nowatorstwa mogą być przyznane premie za współdziałanie. Premie te mogą być przyznawane wszystkim, z wyjątkiem nowatora, bez względu na miejsce i rodzaj pracy (również pracownikom na kierowniczych stanowiskach, pracownikom organów nadrzędnych, dyrektorom, głównym inżynierom, referentom dla spraw nowatorstw, pracownikom innych przedsiębiorstw albo instytutów badawczych lub planowania).

(2) Osoby, uprawnione do uzyskania premii za współdziałanie oraz podział premii ustala kierownik organu realizującego po wysłuchaniu miejscowego związku zawodowego i nowatora. Premie za współdziałanie dla dyrektora, jego zastępcy, głównego inżyniera i głównego

księgowego określa organ nadrzędny na wniosek związku zawodowego.

(3) Jeżeli do osiągnięcia przez gospodarke narodową korzyści z zastosowania nowatorstwa dotyczącego podstawowych surowców lub półfabrykatów niezbędne jest współdziałanie przedsiębiorstwa przetwórczego, należy pracownikom tego przedsiębiorstwa przetwórczego, którzy przejawili najskuteczniejszą działalność, również dopuścić do udziału w premiach ustalonych według zasad przewidzianych w ust. 1. Podziału premii dokonują wspólnie dyrektorzy obydwu przedsiębiorstw po wysłuchaniu opinii związku zawodowego, stosownie do wykonanych przez pracowników obydwu przedsiębiorstw czynności. W braku porozumienia rozstrzyga właściwa Komisja Rozjemcza.

(4) Ogólna kwota wszystkich premii wypłaconych za współdziałanie wynosi od 50% do 100% przysługującej za pierwszy rok premii nowatorskiej, zależnie od przejawionej działalności. Kierownik przedsiębiorstwa realizującego nowatorstwo rozstrzyga w ciągu 8 dni od zawarcia umowy w sprawie realizacji jaki udział procentowy w przypadającej całkowitej premii przysługuje tym pracownikom, którzy skutecznie i aktywnie brali udział w dokonanych próbach. Pomiedzy poszczególne osoby współdziałające należy premię podzielić w stosunku do wykonanych przez nie czynności.

(5) Premię za współdziałanie w realizacji wypłaca przedsiębiorstwo realizujące; w sprawie przeniesienia tego obowiązku na inne przedsiębiorstwo stosuje się odpowiednio przepisy o przeniesieniu obowiązku wypłaty premii nowatorskiej.

(6) Premię za współdziałanie przysługującą za przejawianą działalność przy przeprowadzaniu prób należy wypłacić w ciągu 8 dni od zawarcia umowy w sprawie realizacji; 50% premii za współdziałanie przysługującej za przejawioną działalność podczas realizacji należy wypłacić w ciągu 8 dni po upływie 6 miesięcy od zrealizowania wniosku; pozostałe 50% premii — również w ciągu 8 dni po upływie jednego roku od zrealizowania wniosku.

(7) Premie, przypadające do wypłaty na podstawie przepisów niniejszego paragrafu wypłaca się niezależnie od premii przypadających nowatorom, obliczając je odpowiednio do wysokości premii nowatorskich

§ 18. Ogólne przepisy dotyczące referentów do spraw nowatorstw

(1) Do prowadzenia wszystkich spraw związanych z nowatorstwami kierownik przedsiębiorstwa (organu państwowego) wyznacza — o ile możliwe spośród pracowników działu technicznego — referenta do spraw nowatorstw. W przedsiębiorstwach, w których jest uzasadnione zakresem spraw nowatorskich, kierownik może zwolnić referenta do spraw nowatorstw od wykonywania innych prac, a w bardzo wielkich przedsiębiorstwach — utworzyć biura do spraw nowatorstw. W dyrekcjach (sekcjach głównych) ministerstw i pośrednich organach kierujących właściwy minister decyduje o konieczności zwolnienia referenta do spraw nowatorstw od innych prac.

(2) Naogół należy powoływać na stanowisko referentów do spraw nowatorstw osoby, które ukończyły kursy szkoleniowe, zorganizowane dla tych referentów przez ministerstwa i zdały odpowiedni egzamin fachowy. O ile do czasu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia referent do spraw nowatorstw nie zdał jeszcze tego egzaminu fachowego, albo gdy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia zostanie powołana na stanowisko referenta do spraw nowatorstw osoba, która tego egzaminu fachowego nie zdała, osoby te muszą zdać przepisowy egzamin fachowy w terminie ustalonym przez ministra.

§ 19. Zadania kierownika i referenta do spraw nowatorstw (biura do spraw nowatorstw) w przedsiębiorstwie, w jednostkach na rozrachunku własnym i w organach państwowych

(1) Kierownik, przez swoje właściwe komórki organizacyjne (działy, grupy itp.):

a) troszczy się o opracowanie planów zadań nowatorskich, wydaje decyzje w sprawie wniosków nowatorskich (w przypadkach, gdy nowatorstwo dotyczy jakości su-

rowców lub półfabrykatów, albo gdy skutki tego nowatorstwa następują w innym przedsiębiorstwie, zasięga uprzednio opinii innych zainteresowanych przedsiębiorstw i organów);

b) zawiera z nowatorem umowę w sprawie przeprowadzenia prób lub realizacji;

c) troszczy się, zgodnie z zawartą umową, o dokonanie prób i o realizację, o przeprowadzenie tych prób i o wprowadzenie do produkcji nowatorstwa, również przez wprowadzenie tych zadań do planów gospodarczych przedsiębiorstwa;

d) zapewnia pomoc techniczną (rysunki, opisy itp.) przy opracowaniu wniosków, w razie potrzeby powołując również do jej udzielenia fachowców;

e) troszczy się o przekazanie wniosków, które mogą również znaleźć zastosowanie gdzieindziej, organowi nadrzdnemu;

f) składa Centralnemu Urzędowi Statystycznemu półroczne sprawozdanie o wynikach działalności nowatorskiej.

(2) Referent do spraw nowatorstw (biura do spraw nowatorstw):

a) załatwia sprawy związane z przyjęciem wniosków i z wywieszeniem ogłoszeń o ich zgłoszeniu oraz prowadzi dziennik nowatorstw;

b) przygotowuje sprawy do decyzji;

c) udziela wyjaśnień w sprawach nowatorstw;

d) czuwa nad opracowaniem i załatwieniem wniosków i składa w razie potrzeby sprawozdania kierownikowi;

e) śledzi pilnie wyniki gospodarcze zrealizowanych nowatorstw oraz wypłatę premii nowatorskich;

f) przekazuje zgłoszone u niego wnioski organom powołanym do realizacji tych wniosków.

§ 20. Zadania ministrów i ministerstw w zakresie nowatorstw

(1) Do zadań właściwych ministrów należy kierownictwo i kontrola działalności nowatorskiej w poszczególnych gałęziach gospodarki narodowej oraz w administracji państwowej.

(2) Ministerstwa wykonują w swojej dziedzinie fachowej zadania państwowe związane z propagandą działalności nowatorskiej.

(3) W każdym ministerstwie należy wyznaczyć komórkę (osobę), powierzając jej kierowanie i załatwianie należących do zakresu działalności ministerstwa spraw nowatorstw oraz utrzymywanie łączności z Krajowym Urzędem Wynałazczości.

(4) Przepisy dotyczące ministrów i ministerstw należy stosować odpowiednio do podporządkowanych bezpośrednio Radzie Ministrów organów i ich kierowników.

§ 21. Zadania Krajowego Urzędu Wynałazczości

Krajowy Urząd Wynałazczości jako centralny państwowy organ kierujący zasadniczymi głównymi problemami związanymi z działalnością nowatorską i wynalazczą:

a) śledzi pilnie rozwój działalności nowatorskiej i wynalazczej w kraju i za granicą, zgodność tego rozwoju z obowiązującymi przepisami prawnymi, oraz w razie potrzeby występuje z inicjatywą opracowania nowych przepisów prawnych, przygotowuje projekty tych przepisów i zgłasza je;

b) współdziała w popieraniu działalności nowatorskiej i wynalazczej;

c) jest uprawniony do dorywczego kontrolowania stosowania rozporządzenia o nowatorstwach i wynalazkach i do przesyłania w razie potrzeby właściwym organom wniosków opiniodawczych;

d) na wniosek ministerstw i organów bezpośrednio podporządkowanych Radzie Ministrów zajmuje stanowisko w sprawach zasadniczych oraz wydaje, w celu zabezpieczenia jednolitej wykładni prawa, po zasięgnięciu opinii Krajowego Związku Wolnych Węgierskich Związków Zawodowych oraz zainteresowanych ministerstw, orzeczenia wiążące wszystkie organy z wyjątkiem sądów;

e) ustala wytyczne dotyczące fachowego szkolenia referentów do spraw nowatorstw;

f) wydaje decyzje w sprawie ustalonym postępowaniu w sprawach udzielania patentów;

g) popiera — również własnymi środkami — przepro-

wadzenie prób lub realizację wniosków o poważniejszym znaczeniu.

§ 22. Zadania Centralnego Urzędu Statystycznego

Centralny Urząd Statystyczny przekazuje co pół roku ministrom i Prezesowi Krajowego Urzędu Wynalazczości dane statystyczne dotyczące działalności nowatorskiej. System i układ tych danych statystycznych opracowuje Centralny Urząd Statystyczny w porozumieniu z Prezesem Krajowego Urzędu Wynalazczości.

§ 23. Plany zadań nowatorskich

(1) Każde przedsiębiorstwo powinno opracowywać dla poszczególnych okresów planowania plany zadań nowatorskich. W planach tych należy zamieszczać te zadania, przy których rozwiązaniu jest najbardziej pożądane współdziałanie nowatorów. Ponadto w planie zadań należy zamieszczać: dalszy przerób wytworów własnego przedsiębiorstwa, zadania dotyczące jakości tych wytworów, zadania postawione przez organy nadrzędne, zadania, których przedsiębiorstwo nie może rozwiązać w trybie urzędowym. W planie zadań należy, w miarę możliwości wskazać jakich wyników gospodarczych oczekuje się w przypadku rozwiązania poszczególnych zadań.

(2) Plan zadań nowatorskich opracowuje przedsiębiorstwo i podaje do wiadomości ogólnej przez wywieszenie na tablicy lub w innym odpowiednim do tego celu miejscu.

(3) Za rozwiązanie zadań nowatorskich, uznanych przez kierownika za najważniejsze, zamieszczonych w planie można po ich zrealizowaniu wypłacić nowatorowi, w ciężar konta premii nowatorskich, premię specjalną w wysokości do 3000 forintów, której nie można potrącić przy wypłacie premii nowatorskiej.

II C z ę ś ć

W y n a l a z k i

§ 24. Pojęcie i ochrona prawna wynalazku

(1) Przy stosowaniu przepisów niniejszego rozporządzenia za wynalazek należy uważać każde nowe powodujące postęp, użyteczne w praktyce rozwiązanie techniczne jakiegokolwiek zagadnienia.

(2) Osoba uprawniona może uzyskać ochronę prawną wynalazku składając wniosek o ochronę patentową wynalazku. W celu uzyskania patentu należy postępować zgodnie z dotyczącymi przepisami prawnymi.

(3) Odnośnie wynalazków wynalazca nie jest ograniczony żadnymi obowiązkami służbowymi wynikającymi ze stosunku pracy.

§ 25. Pojęcie wynalazku służbowego

(1) Wynalazkiem służbowym jest wynalazek osoby (np. pracownika zatrudnionego na odcinku pracy badawczej), z której stosunku pracy, umowy lub szczególnego zlecenia wynika obowiązek zastosowania swoich umiejętności fachowych także do opracowania procesów lub konstrukcji, będących wynalazkami.

(2) W przypadku wynalazku służbowego patent przysługuje przede wszystkim pracodawcy lub zleceniodawcy, jako następcy prawnemu wynalazcy.

(3) Do zgłoszenia wynalazku do opatentowania jest również uprawniony wynalazca; jest on jednak obowiązany do doręczenia pracodawcy lub zleceniodawcy odpisu zgłoszenia najpóźniej przed dokonaniem tego zgłoszenia w Krajowym Urzędzie Wynalazczości. Pracodawca lub zleceniodawca jest obowiązany do pisemnego powiadomienia w ciągu jednego miesiąca od otrzymania odpisu zgłoszenia zarówno Krajowego Urzędu Wynalazczości jak i wynalazcy, czy zgłasza roszczenia do wynalazku. W przypadku niedotrzymania tego terminu należy uważać, że pracodawca zrezygnował ze swego uprawnienia.

(4) W razie udzielenia na wynalazek służbowy patentu pracodawcy lub zleceniodawcy, należy w dokumencie patentowym i w rejestrze wymienić, że przedmiotem patentu jest wynalazek służbowy. W tym przypadku wynalazcy przysługuje według przepisów § 28 niniejszego rozporządzenia

wynagrodzenie, które należy ustalić w umowie, którą należy zawrzeć między pracodawcą lub zleceniodawcą, następnie między realizującym przedsiębiorstwem i wynalazcą. Wynalazca powinien być w umowie wymieniony jako strona jedynie w związku z przysługującym mu wynagrodzeniem. O ile zainteresowane strony nie mogą dojść do porozumienia w sprawie wynagrodzenia, wynalazca może wystąpić do sądu z wnioskiem o ustalenie przysługującego mu wynagrodzenia.

(5) Jeżeli pracodawca lub zleceniodawca nie zgłasza żadnych roszczeń do patentu, wszystkie wynikające z wynalazku prawa przysługują wynalazcy.

§ 26. Prawo pierwszeństwa do wykorzystania wynalazku

W sprawach wynalazków osób pozostających w stosunku pracy, nie obowiązanych jednak do opracowywania nowych procesów lub konstrukcji — gdy wynalazki te należą do zakresu produkcji pracodawcy — przysługuje temu ostatniemu prawo pierwszeństwa. Prawo to polega na tym, że wynalazca ma obowiązek do zawarcia umowy o dokonanie prób lub o realizację przede wszystkim z pracodawcą, pod warunkiem, że oferta pracodawcy nie będzie dla wynalazcy mniej korzystna aniżeli oferty złożone przez inne organy. Pracodawca, mogąc zrezygnować z przysługującego mu prawa pierwszeństwa. W sprawie porozumienia między stronami i oświadczenia pracodawcy należy stosować odpowiednio przepisy § 25. Spory pomiędzy pracodawcą i wynalazcą, mogące powstać na podstawie przepisów niniejszego paragrafu, są rozstrzygane w drodze postępowania cywilnego.

§ 27. Wykorzystanie wynalazku

(1) Wynalazca ma prawo zawarcia z przedsiębiorstwem (organem państwowym) umowy o wykorzystanie wynalazku.

(2) Wykorzystanie może nastąpić przez przeniesienie przez wynalazcę prawa własności wynalazku lub przez zawarcie przez wynalazcę umowy o realizację wynalazku. W przypadku zawarcia umowy z przedsiębiorstwem (organem państwowym) państwo ma prawo wykorzystywać wynalazek również w innym lub innych swoich przedsiębiorstwach.

(3) Wynalazca może wykorzystać swój wynalazek za granicą tylko na mocy umowy zawartej z wyznaczonym przez Ministra Handlu Zagranicznego organem. W celu wykorzystania wynalazku za granicą należy ponadto uzyskać zezwolenie, przewidziane w obowiązujących przepisach prawnych.

(4) Przepisy § 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia rządowego Nr 220/1949/1.8/ Korm. ulegają zmianie o tyle, że przejście wynalazku zarządza właściwy minister. Co do wysokości odszkodowania rozstrzyga według przepisów powyższego rozporządzenia sąd.

(5) Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą umów zawartych między osobami prywatnymi.

§ 28. Wynagradzanie wynalazcy

W stosunku do przysługującego wynalazcy wynagrodzenia, umów w sprawie przeprowadzania prób lub realizacji, wszelkich sporów prawnych, kosztów związanych z dokonaniem prób i realizacją oraz premii za współdziałanie stosuje się odpowiednie przepisy §§ 8, 10, 11, 12, 14, 16 i 17 niniejszego rozporządzenia z następującymi zmianami:

a) jeżeli wynalazca nie udzielił nikomu wyłącznego prawa korzystania z wynalazku, ma on prawo zawierać w ciągu całego okresu trwania ochrony patentowej poza pierwszym organem realizującym również z innymi organami umowy o realizację wynalazku;

b) w czasie okresu trwania ochrony patentowej przysługuje wynalazcy wynagrodzenie ustalone na podstawie wyników gospodarczych uzyskanych w ciągu pięciu lat od zrealizowania jego wynalazku; w przypadku zrealizowania wynalazku w czasie jego ochrony również przez inne przedsiębiorstwa (organy państwowe), przysługuje wynalazcy od każdego przedsiębiorstwa (organu państwowego) dalsze pięcioletnie wynagrodzenie. W przypadku zastosowania wynalazku przez inne przedsiębiorstwo (organ państwowy) wynalazca ma prawo — o ile zainteresowani inaczej nie postanowią — do wynagrodzenia usta-

lonego według warunków określonych w pierwszej umowie,

c) w umowie w sprawie realizacji należy zamieścić postanowienia co do uzyskiwania ochrony prawnej wynalazku za granicą;

d) w przypadku przekazania wynalazku za granicę, o ile dochód wynikły z przekazania nie da się wyrazić w kwocie pieniężnej, wynalazcy przysługuje odpowiednie do znaczenia wynalazku jednorazowe wynagrodzenie, którego wysokość ustala Prezes Krajowego Urzędu Wynałazczości w porozumieniu z właściwym ministrem. Wynagrodzenie wypłaca Krajowy Urząd Wynałazczości;

e) jako pierwszą ratę można wypłacić najwyżej od 5% do 10% wynagrodzenia, które przysługuje w pierwszych trzech latach, licząc od zrealizowania;

f) po zrealizowaniu można wypłacić pełne wynagrodzenie, o ile nie przekracza ono 5000 forintów. W tym przypadku wynalazcy nie przysługuje roszczenie o dalsze lub uzupełniające wynagrodzenie;

g) ograniczenia dotyczącego górnej granicy, wynikającego z przepisów § 11 ust. 1 pkt b) i c) nie stosuje się do wynagrodzenia wynalazcy;

h) przepisy zawarte w poprzednich punktach nie wykluczają przeniesienia prawa własności patentu udzielonego przez Krajowy Urząd Wynałazczości;

i) umowy, w sprawie realizacji wniosku, za który Krajowy Urząd Wynałazczości jeszcze nie udzielił patentu, należy zawierać według przepisów regulujących sprawy nowatorstw. Strony mogą jednak równocześnie z zawarciem umowy porozumieć się co do szczegółów umowy o realizację także na przypadek udzielenia przez Krajowy Urząd Wynałazczości patentu na wynalazek; odnośne porozumienie wchodzi w życie dopiero po wydaniu decyzji o udzieleniu patentu;

j) osobom, najskuteczniej współdziałającym przy realizacji wynalazku można z tytułu premii za współdziałanie wypłacić kwotę w wysokości od 50% do 100% premii należnej wynalazcy za okres pierwszych dwóch lat;

k) w przypadku, gdy złożony zostanie wniosek o rozpoznanie wynalazku, wnioskodawcy przysługuje z tytułu premii za wymianę doświadczeń 20% premii, należnej wynalazcy za okres dwóch lat, pod warunkiem, że postawienie wniosku o rozpoznanie nie należy do obowiązków służbowych wnioskodawcy.

III Część

Postanowienia różne i wprowadzające

§ 29 (zawierał przepisy przejściowe)

§ 30. Rozciągnięcie mocy obowiązującej rozporządzenia na spółdzielni i inne instytucje

(1) Niniejsze rozporządzenie należy odpowiednio stosować do spółdzielni drobnego przemysłu (przemysł domowy) i rolniczych.

(2) Niniejsze rozporządzenie należy stosować do rolniczych spółdzielni produkcyjnych i grup tych spółdzielni ze zmianami, które ustali w drodze rozporządzenia minister rolnictwa w porozumieniu z Prezesem Krajowego Urzędu Wynałazczości.

(3) Zadania, należące na podstawie przepisów § 6 ust. 3 do zakresu czynności miejscowego związku zawodowego wykonuje trzyosobowa komisja wyznaczona przez radę zarządzającą spółdzielni.

§ 31. Udzielanie opinii fachowych

Przedsiębiorstwa i organy państwowe są obowiązane do udzielania na wniosek Krajowego Urzędu Wynałazczości lub nadzorującego je ministerstwa bezpłatnych opinii fachowych w sprawach nowatorstwa i wynalazczości.

§ 32. Zwolnienie od podatków i opłat

(1) Premie nowatorskie oraz wydatkowane przez przedsiębiorstwa (organy państwowe) w związku z nowatorstwami i wynalazkami kwoty na wynagrodzenia za pracę,

nagrody i wszelkie gratyfikacje są wolne od podatków, z wyjątkiem premii wynalazców.

(2) Premie, należne wynalazcom od przedsiębiorstw (organów państwowych) lub spółdzielni podlegają podatki dochodowemu w wysokości 6%; premie należne wynalazcom od osób zagranicznych lub krajowych osób prywatnych stosownie do rozporządzenia Rządowego 85/1952/IX.25/ M.T. podlegają podatki dochodowemu w wysokości od 6% do 25%.

(3) Wszystkie wnioski i postępowanie w sprawach nowatorstwa są wolne od kosztów i opłat. Postępowanie cywilne, wszczęte na podstawie niniejszego rozporządzenia w związku z nowatorstwem lub wynalazkami, jest wolne od opłat.

(4) Państwo nie uiszcza opłat rocznych za patenty, stanowiące jego bezpośredni majątek.

§ 33. Naruszanie przepisów w związku ze sprawami nowatorstwa i wynalazczości

(1) O ile czyn nie jest zagrożony wyższymi karami, w szczególności o ile nie podpada pod przepisy o ochronie własności społecznej, można za naruszenie przepisów wymierzyć karę grzywny do 1000 forintów osobie, która:

a) bezprawnie pozbawiła nowatora lub wynalazcę własności jego wniosku w celu przysporzenia sobie lub innej osobie korzyści;

b) obcy wniosek nowatorski lub wynalazczy podaje, nawet za zgodą twórcy, jako swoje osiągnięcie lub jako wynik swojego współdziałania, aby uzyskać dla siebie lub dla wnioskodawcy (wynalazcy), w oparciu o obowiązujące przepisy, częściowy udział w premii nowatorskiej lub inną bezprawną korzyść;

c) umyślnie przeszkadza w przeprowadzeniu prób lub realizacji nowatorstwa lub wynalazku;

d) przy obliczaniu wyników gospodarczych, stanowiących podstawę do wynagrodzenia za nowatorstwo lub za wynalazek, wyniki te umyślnie zmniejsza, aby przeszkodzić twórcy lub innej osobie w dochodzeniu słusznego roszczenia do premii.

(2) Wymiarzenie określonej w ust. 1 grzywny następuje w przypadku przewidzianym w pkt b) również w stosunku do twórcy.

(3) O ile czyn nie jest zagrożony wyższymi karami, narusza przepisy i może być ukarany grzywną w wysokości do 1000 forintów ten, kto bez zgody wynalazcy publikuje przedmiot wynalazku zgłoszonego w Krajowym Urzędzie Wynałazczości do opatentowania i jeszcze przez ten Urząd nie opublikowanego.

(4) Postępowanie w sprawie naruszenia przepisów należy do właściwości Wydziału Administracyjnego Komitetu Wykonawczego Rady Obwodowej (Rady Miejskiej, Stołecznej, Rady Dzielnicowej).

§ 34. Powiadamianie o decyzjach

(1) Organ działający w sprawach o naruszenie przepisów w zakresie nowatorstwa i wynalazczości przesyła swoje decyzje zawierające lub kończące prawomocnie postępowanie Krajowemu Urzędowi Wynałazczości i właściwemu ministrowi.

(2) Związane ze sprawami nowatorstw orzeczenie dyscyplinarne należy w ciągu 15 dni od uprawomocnienia podawać do wiadomości właściwemu ministerstwu i Krajowemu Urzędowi Wynałazczości.

§ 35. Wejście przepisów w życie

(1) Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia. Przepisy tego rozporządzenia należy stosować również do spraw, znajdujących się w toku załatwiania.

(2) Należy stosować przepisy rozporządzenia rządowego nr 53 1955 VIII 25/MT:

a) w stosunku do nowatorstw, jeżeli nowator w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wyraził już zgodę na przyjęcie do realizacji;

b) w stosunku do wynalazków, o ile w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oświadczenie ministerstwa o przyjęciu do realizacji już wpłynęło do Krajowego Urzędu Wynałazczości.

(3) O ile oświadczenie ministerstwa o przejęciu nie wpłynęło jeszcze do Krajowego Urzędu Wynalazczości w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, należy zgłoszenie nadal traktować jako zgłoszenie patentowe, z tą zmianą, że zgłaszający nie uiszcza opłaty za zgłoszenie.

(4) Jeżeli Krajowy Urząd Wynalazczości wydał już w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia świadectwo autorskie, Państwo jednak nie przyjęło jeszcze wynalazku do wykorzystania, ani nie planuje wydania w ciągu 6 miesięcy pierwszych zarządzeń, dotyczących realizacji wynalazku, wynalazca jest uprawniony do korzystania w ramach uprzednich przepisów z wynalazku lub do zawarcia również z osobami prywatnymi umowy o wykorzystanie wynalazku (do wykorzystania patentu).

(5) Oświadczenie w myśl przepisów ust. (4) wydaje w imieniu państwa to ministerstwo, które przyjęło wynalazek dla celów państwowych. Ministerstwo jest obowiązane do wydania takiego oświadczenia w ciągu 30 dni

od daty złożenia odnośnego wniosku przez wynalazcę. W przypadku niedotrzymania tego terminu wynalazcy przysługuje prawo według ust. (4) również bez konieczności czekania na oświadczenie ministerstwa.

(6) Przepisy ust. (4) i (5) stosuje się odpowiednio również do wynalazków, których twórcom zostały wydane świadectwa autorskie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. W tym przypadku określony w ust. (4) sześciomiesięczny termin należy liczyć od daty świadectwa autorskiego.

(7) O ile przedsiębiorstwo (organ państwowy) lub spółdzielnia przyjmuje później wynalazek do zastosowania, wynalazcy przysługuje premia za wynalazek również w przypadku wykorzystania, które nastąpiło zgodnie z przepisami ust. (4) i (6). Późniejsze zastosowanie nie narusza praw, związanych z uprzednim wykorzystaniem; do wyrażenia zgody na dalsze korzystanie z wynalazku jest właściwe wyłącznie ministerstwo, przyjmujące wynalazek dla celów państwowych.

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

79

Od Redakcji: *Poniżej jest zamieszczony projekt zmiany niektórych postanowień konwencji związkowej paryskiej z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej, zmienionej ostatnio w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., opracowany przez Międzynarodowe Biuro Ochrony Własności Przemysłowej¹⁾.*

PROJEKT CZĘŚCIOWEJ ZMIANY KONWENCJI ZWIĄZKOWEJ PARYSKIEJ

z dnia 20 marca 1883 r.

o ochronie własności przemysłowej, zmienionej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. i w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r.²⁾

I. Pojęcie „zgłoszenia dokonane prawidłowo”.

Artykuł 4 lit. A ust. 3 (nowy).

3. Przez zgłoszenie dokonane prawidłowo należy rozumieć wszelkie zgłoszenie, dokonane według zasad co do formy ustanowionych przez wewnętrzne ustawy lub regulaminy kraju związkowego, w którym dokonano zgłoszenia, albo przez międzynarodowy układ, zawarty między kilku krajami związkowymi, niezależnie od późniejszego losu podania. Właściwy organ administracji każdego kraju podejmie wszelkie środki, umożliwiające temu, kto będzie chciał skorzystać następnie z pierwszeństwa zgłoszenia odpowiadającego temu warunkowi, udowodnić swoje prawo pierwszeństwa, niezależnie od późniejszego losu podania początkowego.

II. Przedłużenie terminu pierwszeństwa dla znaków fabrycznych i handlowych.

Artykuł 4 lit. C ust. 1 (zmieniony).

1. Wymienione powyżej terminy pierwszeństwa będą wynosiły dwanaście miesięcy dla patentów na wynalazki, wzorów użytkowych, znaków fabrycznych i znaków handlowych oraz sześć miesięcy dla wzorów rysunkowych i modeli przemysłowych.

III. Określenie pierwszego podania.

Artykuł 4 lit. C ust. 2 (zmieniony).

2. Terminy te biegają od daty zgłoszenia pierwszego podania. Jednakże należy również uważać za pierwsze podanie, którego data zgłoszenia będzie punktem wyj-

¹⁾ Projekt częściowej zmiany konwencji związkowej paryskiej został ogłoszony w publikacji Międzynarodowego Biura Ochrony Własności Przemysłowej z 1956 r. pt. „Conférence de Lisbonne Documents préliminaires. Propositions avec exposé de motifs préparés par le Bureau international sur l'invitation du Gouvernement du Portugal”.

²⁾ Teks londyński konwencji związkowej paryskiej jest zamieszczony w tłumaczeniu na język polski w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” z 1957 r. Nr 2, poz. 25.

ciowym terminów pierwszeństwa, podanie zgłoszone poniżej w kraju związkowym, jeżeli w chwili zastrzeżenia prawa pierwszeństwa, opartego na tym podaniu późniejszym, podanie pierwotne oraz wszelkie ewentualne podanie pośrednie zostały cofnięte, zaniechane lub odrzucone i jeżeli którekolwiek z tych podań jeszcze nie służyło za podstawę dla zastrzeżenia prawa pierwszeństwa. Dnia zgłoszenia nie wlicza się do terminu.

IV. Pierwszeństwa częściowe.

Artykuł 4 lit. F ust. 2 (nowy).

2. Podanie o patent nie będzie mogło być oddalone przez umawiający się kraj z tego powodu, że powołując się na jedno lub więcej pierwszeństw zawiera ono ponadto jeden lub więcej nowych elementów, a to pod warunkiem istnienia jedności wynalazku w rozumieniu ustawy krajowej.

V. Opublikowanie wynalazku przed zgłoszeniem podania o patent.

Artykuł 4 lit. I (nowy).

1. Nie będzie można odmówić udzielenia patentu z tego powodu, że elementy wynalazku, który stanowi przedmiot podania, zostały opublikowane przez osobę inną, aniżeli wynalazca lub jego przedstawiciel, w ciągu sześciu miesięcy poprzedzających zgłoszenie podania.

2. To samo postanowienie będzie stosowane, gdy publikacja została dokonana przez samego wynalazcę lub jego przedstawiciela, z zastrzeżeniem ograniczeń, które mogą być wprowadzone przez ustawodawstwo wewnętrzne kraju, w którym zostało złożone podanie o patent.

VI. Zdolność patentowa wytworów chemicznych.

Artykuł 4 quater (nowy).

A. — Każdy z krajów związkowych zobowiązuje się uznać zdolność patentową wytworów chemicznych, niezależnie od sposobów ich wytwarzania.

B. — Jednakże można udzielać licencji na warunkach następujących:

1. Jeżeli wynalazek, stanowiący przedmiot patentu, nie może być wykonywany bez naruszenia patentu udzielonego uprzednio, właściciel patentu późniejszego ma prawo do uzyskania licencji w rozmiarze, koniecznym do stosowania swego wynalazku, gdy wynalazek ten — w stosunku do wynalazku stanowiącego przedmiot patentu uprzedniego — służy do zupełnie innego celu lub przedstawia znaczny postęp techniczny.

2. Gdy dwa wynalazki odpowiadają tej samej potrzebie gospodarczej, właściciel pierwszego patentu może uzależnić udzielenie licencji od warunku, że właściciel drugiego patentu udzieli mu ze swej strony licencji na wykonywanie swego wynalazku.

3. W przypadku sporu sędzia rozstrzyga o ustanowieniu licencji, o ich zakresie i ich trwaniu oraz o wysokości opłat, jakie należy uiścić.

VII. Wykonywanie przymusowe patentów i praw z rejestracji wzorów, licencje przymusowe, terminy.

Artykuł 5 lit. A (zmieniony).

A. — 1. Niewykonywanie w kraju związkowym patentu, udzielonego w tym kraju, albo wprowadzanie przez właściciela patentu do tego kraju przedmiotów, wytworzonych w innym kraju związkowym, nie spowoduje umorzenia patentu.

2. Jednakże w celu zapobieżenia nadużyciom, mogącym wyniknąć ze stosowania prawa wyłącznego przyznanego przez patent, każdy z krajów związkowych będzie uprawniony ustanowić środki ustawodawcze, przewidujące ustanowienie licencji przymusowych na rzecz każdego uprawnionego wnioskodawcy.

3. Nie będzie można w żadnym przypadku żądać ustanowienia licencji przymusowej przed upływem terminu, ustalonego na pięć lat, od daty zgłoszenia podania o patent, albo na trzy lata, licząc od udzielenia patentu, z tym że stosuje się najdłuższy z tych terminów; odmówi się jej, jeżeli właściciel patentu wykaże słuszną przyczynę swej beczynności.

4. Postanowienia poprzedzające stosuje się, z zastrzeżeniem koniecznych zmian, do wzorów użytkowych.

VIII. Używanie jednocześnie tego samego znaku przez więcej osób. Znak, którego właściciel nie jest ani wytwórcą, ani kupcem.

Artykuł 5 lit. C. ust. 3 (zmieniony).

3. Gdy będą istniały między właścicielem znaku i innymi osobami fizycznymi lub prawnymi warunki umowy o charakterze finansowym lub innym, które zapewniają jednolitość kontroli co do używania tego znaku przez właściciela i przez te osoby fizyczne lub prawne, używanie wymienionego znaku przez te osoby fizyczne lub prawne za zezwoleniem właściciela będzie uważane za używanie tego znaku przez samego właściciela.

4. Używanie takie nie będzie naruszało wyżności wymienionego znaku lub jego rejestracji w żadnym z krajów związkowych.

5. Z zastrzeżeniem przepisów wewnętrznych kraju związkowego, spółki „holding” będą mogły stać się właścicielami znaków, jeżeli nawet nie są one wytwórcami dóbr, a postanowienia niniejszego artykułu będą stosowane w stosunku do nich.

6. Kraje związkowe mogą wprowadzić w swych ustawodawstwach wewnętrznych wszelkie przepisy, które zabraniają używania znaku mogącego wprowadzić publiczność w błąd i chronią interes publiczny.

IX. Termin ulgowy uiszczania opłat i przywracanie zgasyłych patentów.

Artykuł 5 lit. C. ust. 3 (zmieniony).

1. Termin ulgowy, który powinien wynosić co najmniej sześć miesięcy, będzie przyznany dla uiszczania opłat, przewidzianych dla utrzymania praw własności przemysłowej, za zapłatą dodatkowej opłaty, jeżeli ustawodawstwo krajowe ustanawia taką opłatę.

2. Dla patentów na wynalazki kraje związkowe zobowiązują się przewidzieć przywrócenie patentu, jeżeli zgłosi on skutek nieuiszczenia opłat, z zastrzeżeniem w każdym poszczególnym przypadku praw, nabytych przez osoby trzecie w okresie zawartym między zgasnięciem i przywróceniem patentu.

3. Interesowany powinien przedłożyć swoje podanie najpóźniej w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym ustała przeszkoda do uiszczania opłat. Podanie nie będzie przyjęte w żadnym przypadku po upływie jednego roku od daty zgaśnięcia patentu.

X. Wzory rysunkowe i modele przemysłowe, określenie, ochrona.

Artykuł 5 quater (nowy), ewentualnie artykuł 7 ter (nowy).

1. Wzory rysunkowe i modele przemysłowe będą chronione.

2. Wzór rysunkowy lub model przemysłowy stanowi wszelki układ linii (wzór rysunkowy) lub wszelka forma plastyczna (model przemysłowy), połączone lub nie z kolorami, mające służyć jako typ dla produkcji przemysłowej przedmiotu.

3. Nowość wzorów rysunkowych i modeli przemysłowych będzie oceniana, biorąc w rachubę stan faktyczny istniejący w kraju, w którym zażądano ochrony.

4. Ochrona będzie trwała co najmniej pięć lat. Każda ustawa krajowa będzie mogła przewidzieć odnowienie lub zapewnić dłuższą ochronę.

XI. Znaki.

Artykuł 6 (zmieniony) i artykuł nowy.

Artykuł 6. A. — 1. Każde oznaczenie, prawidłowo zarejestrowane jako znak fabryczny lub handlowy w kraju pochodzenia, będzie z tego samego tytułu dopuszczalne do zgłoszenia i chronione, takie jakie jest, w innych krajach związkowych. Kraje te będą mogły żądać przed przystąpieniem do ostatecznej rejestracji przedłożenia zaświadczenia stwierdzającego rejestrację w kraju pochodzenia, wydanego przez właściwy organ. Legalizacja tego zaświadczenia nie będzie wymagana.

2. Będzie uważany za kraj pochodzenia kraj związkowy, w którym zgłaszający posiada rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe, a jeżeli nie posiada on takiego przedsiębiorstwa na obszarze Związku, kraj związkowy, w którym ma on swoje miejsce zamieszkania, a jeżeli nie ma on miejsca zamieszkania na obszarze Związku, kraj jego przynależności, o ile jest on przynależnym kraju związkowego.

B. — Będą mogły być odrzucone lub unieważnione:

1° znaki, które z natury swej naruszają prawa, nabyte przez osoby trzecie w kraju, gdzie zażądano ochrony;

2° znaki, pozbawione zupełnie charakteru wyróżniającego lub też złożone wyłącznie z oznak lub wskazówek, które w handlu mogą służyć do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, miejsca pochodzenia wyrobów lub czasu wytworzenia, albo które przyjęto powszechnie używać w potocznym języku lub w uczniowych i stałych zwyczajach handlowych kraju, gdzie zażądano ochrony. Przy ocenie, czy znak może być chroniony, będzie należało uwzględnić wszystkie okoliczności faktyczne, w szczególności okres używania znaku;

3° znaki, sprzeczne z moralnością lub porządkiem publicznym, w szczególności te, które z natury swej mogą wprowadzić publiczność w błąd. Uzgodniono, że znak nie będzie mógł być uważany za sprzeczny z porządkiem publicznym z tego tylko powodu, iż nie jest zgodny z jakimś przepisem ustawodawstwa o znakach, z wyjątkiem przypadku, gdy przepis ten sam w sobie dotyczy porządku publicznego.

Artykuł nowy. Żadnego znaku, zgłoszonego lub zarejestrowanego w kraju związkowym przez przynależnego innego kraju związkowego lub osobę, zrównaną z nim w myśl art. 3, nie można odrzucić lub unieważnić dlatego, że nie został zarejestrowany w kraju, którego zgłaszający jest przynależnym, albo w kraju, gdzie ma on miejsce zamieszkania lub rzeczywiste i poważne przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe.

Jednakże nikt nie będzie mógł korzystać z postanowień artykułu 6 A, jeżeli oznaczenie, dla którego żąda on ochrony z tytułu znaku w kraju związkowym, nie zostało z tego samego tytułu zarejestrowane w jego imieniu w kraju pochodzenia, takim, jaki jest określony w artykule 6 A ust. 2.

XII. Znaki powszechnie znane.

Artykuł 6 bis (zmieniony).

1. Kraje związkowe zobowiązują się — bądź z urzędu, jeżeli ustawodawstwo kraju na to zezwala, bądź na wniosek interesowanego — do odrzucenia lub unieważnienia rejestracji i do zakazania używania znaku fabrycznego lub handlowego, który stanowi mogącą kolidować reprodukcję, naśladownictwo lub tłumaczenie znaku, który według zdania właściwego organu kraju rejestracji lub używania jest w nim powszechnie znany jako będący już znakiem osoby dopuszczonej do korzystania z niniejszej konwencji oraz używany dla tych samych lub podobnych wyrobów. To samo będzie stosować się, gdy istotną część znaku stanowi reprodukcję takiego powszechnie znanego znaku lub mogące kolidować z nim naśladownictwo.

2. Do składania wniosków o wykreślenie lub zakaz używania tych znaków powinien być przyznany termin co najmniej trzyletni (lub termin pięcioletni). Termin ten będzie biegł w pierwszym przypadku od daty rejestra-

cji znaku, a w drugim przypadku od rozpoczęcia używania.

3. Nie będzie ustalony termin do składania wniosków o wykreślenie lub zakaz używania znaków, zarejestrowanych lub używanych w złej wierze.

XIII. Ochrona oznak państwowych oraz urzędowych cech kontrolnych i gwarancyjnych.

Artykuł 6 ter ust. 1 (zmieniony).

1. Kraje związkowe umawiają się odrzucić lub unieważnić rejestrację oraz zakazać w każdym czasie używania, bądź jako znaków fabrycznych lub handlowych albo jako część tych znaków albo jako innego odróżniającego oznaczenia wyrobów, bądź jako szyldu lub innego środka reklamy w jakiegokolwiek formie, herbów, flag i innych oznak państwowych oraz wszelkiego ich naśladownictwa.

XIV. Cesja znaku.

Artykuł 6 quater (zmieniony).

1. Znak może być przeniesiony dla całości lub części towarów, dla których został on zarejestrowany, bez potrzeby przeniesienia ze znakiem zakładu handlowego lub przedsiębiorstwa albo oddziałów lub filii znajdujących się w różnych krajach.

2. Każdy z krajów związkowych będzie mógł ustalić według swej ustawy krajowej warunki, uniemożliwiające wprowadzanie publiczności w błąd przez przeniesienie znaków.

XV. Znaki, zarejestrowane na nazwisko agenta.

Artykuł 6 quinquies (nowy).

1. Jeżeli agent lub przedstawiciel właściciela znaku w jednym z krajów związkowych żąda rejestracji tego znaku na swoje nazwisko w innym z tych krajów, gdy właściciel nie udzielił mu zezwolenia na jego zarejestrowanie lub ważnie cofnął mu je, właściciel ma prawo sprzeciwić się żądanej rejestracji lub wnieść o wykreślenie lub przeniesienie na swoją rzecz uzyskanej rejestracji.

2. Przedstawiciel właściciela znaku nie powinien móc ważnie używać znaku wbrew jego woli.

XVI. Rodzaj wyrobu, opatrzonego znakiem.

Artykuł 7 (uzupełniony).

Rodzaj wyrobu, na którym ma być umieszczony znak fabryczny lub handlowy, nie może w żadnym przypadku stanowić przeszkody do zarejestrowania znaku, jeżeli nawet wytwarzanie lub sprzedaż tego wyrobu są zakazane przez ustawodawstwo wewnętrzne kraju związkowego, w którym zażądano rejestracji.

Postanowienie to stosuje się również, gdy w kraju związkowym, gdzie zażądano rejestracji, wyrób jest monopolem lub gdy jego wytwarzanie lub jego sprzedaż są poddane przez ustawodawstwo krajowe jakiegokolwiek ograniczeniu.

XVII. Falszywe oznaczenia pochodzenia.

Artykuł 10 (zmieniony).

Postanowienia artykułu 9 będą stosowały się do wszelkiego wyrobu, noszącego bezpośrednio lub pośrednio oznaczenie fałszywe lub oszukańcze co do pochodzenia lub tożsamości producenta, fabrykanta lub kupca.

XVIII. Ochrona czasowa przedmiotów, wystawionych na wystawach.

Artykuł 11 (zmieniony).

1. Umawiające się kraje będą przyznawać ochronę czasową wynalazkom nadającym się do opatentowania; wzorom użytkowym, wzorom rysunkowym i modelom przemysłowym oraz znakom fabrycznym i handlowym dla wyrobów, które będą wystawione na międzynarodowych wystawach urzędowych lub urzędowo uznanych, zorganizowanych na terytorium jednego z nich.

2. Każdy umawiający się kraj będzie obowiązany komunikować z góry i w odpowiednim czasie Międzynarodowemu Biuru listy międzynarodowych wystaw, które odbędą się na jego terytorium i które uważa on za urzędowe lub urzędowo uznane.

Międzynarodowe Biuro będzie ogłaszało te listy w swym przeglądzie „*La Propriété industrielle*“.

3. Ta ochrona czasowa nie będzie przedłużała terminów z artykułu 4. Jeżeli później zostanie powołane prawo pierwszeństwa, organ administracji każdego kraju będzie obowiązany liczyć termin od daty wprowadzenia wyrobu na wystawę.

4. Właściwy organ administracji kraju, gdzie odbywa się wystawa, wyda wystawcy, na jego żądanie, zaświadczenie stwierdzające datę wprowadzenia przedmiotu wystawionego i pozwalające ustalić jego tożsamość (opis, reprodukcja).

5. Organ administracji każdego z umawiających się krajów, w których zostanie złożone przez wystawcę oświadczenie pierwszeństwa, będzie mógł wymagać od niego przedstawienia w terminie trzech miesięcy od złożenia jego wniosku urzędowej kopii zaświadczenia, przewidzianego w poprzednim ustępie, oraz ewentualnie jego tłumaczenia; dokumenty są zwolnione od legalizacji; nie będzie można żądać dopełnienia przez zgłaszającego żadnej innej formalności.

XIX. Języki Związku.

Artykuły 13 i 19 (zmienione).

Artykuł 13. 2. a) Językiem urzędowym Międzynarodowego Biura jest język francuski.

b) Językami roboczymi Międzynarodowego Biura są języki francuski, angielski i hiszpański.

3. Międzynarodowe Biuro zbiera wszelkiego rodzaju wiadomości, dotyczące ochrony własności przemysłowej; łączy je i ogłasza. Przeprowadza ono studia, pożyteczne dla ogółu i interesujące Związek, oraz posiłkując się materiałami, oddawanymi do jego dyspozycji przez organy administracji różnych krajów, redaguje pismo periodyczne w języku francuskim, poświęcone sprawom dotyczącym przedmiotu Związku. Dyrektor Międzynarodowego Biura może według swego uznania wydawać publikacje Biura w innych językach, aniżeli francuski, w granicach funduszu, oddanego do jego rozporządzenia.

5. Międzynarodowe Biuro powinno pozostawać w każdym czasie do dyspozycji krajów związkowych w celu dostarczania im szczegółowych informacji, jakich mogłyby potrzebować, w sprawach dotyczących międzynarodowej służby własności przemysłowej. Dyrektor Międzynarodowego Biura składa z jego działalności roczne sprawozdanie, komunikowane wszystkim krajom związkowym. Dyrektor może według swego uznania wydać to sprawozdanie w innych językach, aniżeli francuski.

Artykuł 19. Niniejszy akt będzie podpisany w jedynym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwum Rządu Portugalii. Poświadczona kopia będzie przekazana przez ten ostatni każdemu z Rządów krajów związkowych.

Teksty urzędowe niniejszego aktu będą sporządzane przez Konferencje rewizyjne w językach angielskim i hiszpańskim.

XX. Właściwość Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawach sporów między państwami, będącymi członkami Związku.

Artykuł 13 bis (nowy).

Wszelki spór między dwoma lub więcej krajami związkowymi, dotyczący wykładni lub stosowania niniejszej konwencji oraz porozumień dla związków ograniczonych, który nie będzie załatwiony w drodze rokowań lub innymi międzynarodowymi środkami pojednawczymi, będzie wniesiony przed Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości w celu rozstrzygnięcia go przez ten Trybunał.

Kraje związkowe, które nie są członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych lub które nie przystąpiły do statutu Trybunału, będą obowiązane złożyć u sekretarza tego ostatniego w terminie jednego roku od daty ratyfikacji ustaloną deklarację o uznaniu jurysdykcji Trybunału.

Międzynarodowe Biuro będzie poinformowane przez pozywające kraje o sporze, wniesionym przed Trybunał. Biuro to powiadomi o tym inne kraje związkowe i będzie ono uprawnione przedłożyć Trybunałowi dane, przewidziane w artykule 34 statutu Trybunału.

XXI. Wydatki Międzynarodowego Biura.**Artykuł 13 ust. 6 (zmieniony).**

6. Wydatki zwyczajne Międzynarodowego Biura będą ponoszone wspólnie przez kraje związkowe. W tym celu konferencje administracyjne, przewidziane w ust. 7 niniejszego artykułu, będą zbierały się co pięć lat w siedzibie Międzynarodowego Biura między delegatami krajów związkowych i ustalały wysokość wymienionych wydatków większością dwóch trzecich krajów związkowych, reprezentowanych na konferencji.

Rezolucja, ustalająca wysokość wydatków zwyczajnych Międzynarodowego Biura zgodnie z artykułem 13 ust. 6 konwencji paryskiej w jego redakcji londyńskiej.

„Dyplomatyczna konferencja lizbońska, powołana do zrewidowania konwencji związkowej paryskiej z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej, zmienionej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. i w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r.,

wobec ustępu 6 artykułu 13 konwencji związkowej, wobec suwerennej własności, przyznanej jej w tym ustępie do określenia wydatków zwyczajnych Międzynarodowego Biura Związku Ochrony Własności Przemysłowej,

przyjmuje rezolucję następującą:

Wysokość rocznych wydatków zwyczajnych Międzynarodowego Biura jest ustalona na pięćset osiemdziesiąt osiem tysięcy (588 000) franków szwajcarskich od dnia 1 stycznia 1958 r.”.

Rezolucja, dotycząca ustępu 6 (zmienionego przez konferencję lizbońską) artykułu 13 konwencji paryskiej.

„Dyplomatyczna konferencja lizbońska, powołana do zrewidowania konwencji związkowej paryskiej z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej, zmienionej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. i w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r.,

wobec ustępu 6 artykułu 13 konwencji związkowej, wobec suwerennej własności, przyznanej jej w tym ustępie do określenia wydatków zwyczajnych Międzynarodowego Biura Związku Ochrony Własności Przemysłowej,

zważywszy, że należy do niej ustalenie sposobów wykonania tej własności,

przyjmuje rezolucję następującą:

1. Postanowienia ustępu 6 artykułu 13 konwencji związkowej paryskiej, w brzmieniu zmienionym przez lizbońską konferencję rewizyjną, mają zastosowanie.

2. Konferencja administracyjna będzie zwołana staraniem Dyrektora Międzynarodowego Biura, o ile uzna on to za wskazane, biorąc pod uwagę decyzje podjęte odnośnie stosunków Związku paryskiego z innymi organizacjami międzynarodowymi”.

XXII. Stosunki Związku paryskiego z organizacjami międzynarodowymi.**Rezolucja, dotycząca stosunków Związku paryskiego z innymi organizacjami międzyrządowymi.**

„Dyplomatyczna konferencja lizbońska, powołana do zrewidowania konwencji związkowej paryskiej z dnia

20 marca 1883 r., zmienionej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. i w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r.,

przypominając i potwierdzając właściwość ogólną i powołanie powszechne Międzynarodowego Związku Własności Przemysłowej w sprawie międzynarodowej ochrony własności przemysłowej,

przypomina i potwierdza, że Związek, jego organy i Międzynarodowe Biuro są organizmem właściwym do układania się co do własności przemysłowej w stosunkach międzynarodowych i do reprezentowania państw w tej dziedzinie wobec innych organizacji międzynarodowych,

wzywa Dyrektora Międzynarodowego Biura do zwołania konferencji administracyjnej przedstawicieli krajów związkowych, której przedmiotem będzie w szczególności, poza wykonaniem jej właściwości finansowych:

1. ustalenie swego regulaminu;
2. wyznaczenie międzynarodowej Rady związkowej, z uwzględnieniem szczególnych interesów różnych międzynarodowych związków własności przemysłowej, ogólnych lub ograniczonych;
3. udzielenie Radzie wszelkich użytecznych instrukcji dla zawarcia układu z Radą Ekonomiczną i Społeczną Narodów Zjednoczonych, który powinien zapewnić uznanie własności ogólnej Związku i Międzynarodowego Biura do układania się co do własności przemysłowej w stosunkach międzynarodowych i do reprezentowania państw w tej dziedzinie wobec innych organizacji międzynarodowych;
4. udzielenie Radzie wszelkich użytecznych instrukcji dla zawarcia układu z uprawnionymi przedstawicielami berneńskiego Związku Ochrony Dzieł Literackich i Artystycznych w celu ustalenia jedynego statutu Międzynarodowych Biur Połączonych;
5. wykonanie wszelkich czynności, potrzebnych do rozwoju i wzmocnienia międzynarodowych związków własności przemysłowej”.

XXIII. Utworzenie organu, powołanego do udzielania opinii doradczych krajom będącym członkami Związku.**Artykuł 13 quater (nowy).**

1. Rada międzyrządowa, utworzona przy Międzynarodowym Biurze, będzie miała właściwość doradczą wobec członków Związku w sprawach następujących:

- a) udzielanie opinii w przedmiocie sporów między członkami Związku w jakiegokolwiek sprawie, dotyczącej stosowania lub wykładni konwencji;
- b) zwracanie uwagi członkom Związku na wszelką niezgodność między ich ustawodawstwem i aktami Związku lub na wszelkie niewykonanie wzajemnych porozumień, zastrzeżonych aktami Związku;
- c) udzielenie każdemu członkowi Związku opinii prawnej co do wykładni jakiegokolwiek postanowienia, zawartego w aktach Związku.

2. Rada ustali regulamin, określający tryb postępowania któregośkolwiek z członków Związku, pragnącego odwołać się do usług Rady w granicach jej właściwości doradczej.

„PRZEGLĄD WYNAŁAZCZOŚCI“

— organ Naczelnej Organizacji Technicznej i Urzędu Patentowego PRL —

wyszedł z druku nr 10/1957 r. i zawiera m. in. następujące pozycje:

Dr Bronisław Pilawski: Rady robotnicze a zagadnienie wynalazczości pracowniczej

Mgr B. Bulwicki: Znaki towarowe

Jadwiga Adamowska: Przegląd wynalazczości w dziedzinie farmacji

Dyskusja nad zagadnieniami wynalazczości i racjonalizacji Ciekawsze wynalazki polskie i zagraniczne

Przegląd zagranicznych projektów racjonalizatorskich Polskie wzory użytkowe Różne informacje techniczne

Zamówienia i przedpłaty (rocznie zł 120.—, półrocznie zł 60.—) przyjmują urzędy pocztowe i listonosze oraz oddziały i delegatury „Ruchu“, jak również Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch“ w Warszawie, ul. Srebrna 12, konto PKO. nr 1-6-100 020.

C Z Ę Ś Ć I I

80

W Y N A L A Z K I

UDZIELENIE PATENTÓW

(Od nru 40657 do nru 40839)

Grubym drukiem są podane numery rejestru patentów. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy, podklasy, grupy i podgrupy, do których zaliczono opatentowane wynalazki. Po numerach rejestru patentów są podane daty, od których rozpoczynają się okresy trwania patentów. Po skrócie „Pierwsz.” są podane daty zgłoszeń zagranicznych, uzasadniających prawo pierwszeństwa, oraz w nawiasach nazwy krajów, w których dokonano tych zgłoszeń. Następnie są kolejno zamieszczone imiona i nazwiska lub nazwy, miejsca zamieszkania lub siedziby osób, na których rzecz opatentowano wynalazki, oraz tytuły opatentowanych wynalazków. Na końcu są zamieszczone imiona i nazwiska twórców lub współtwórców opatentowanych wynalazków, jeżeli wynalazki te są wynalazkami pracowniczymi. Skrót „Pr.” oznacza, że opatentowane wynalazki są wynalazkami pracowniczymi.

1a, 5 **40832**. 28.4 1956. Marian Kamiński. Warszawa, Polska. Andrzej Kamiński. Warszawa, Polska. Płuczka do kruszywa i innych materiałów sypkich.

1c, 1/01 **40713**. 26.7 1956. Pierwsz. 25.11 1955 dla zastrz. 1, 2, 4, 6—8, 12—27; 11.1 1956 dla zastrz. 5 (Francja). Etablissement Neyrpic. Grenoble, Francja. Sposób sortowania materiałów stałych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.

1c, 8/10 **40678**. 29.8 1957. Józef Stachurski. Nowa Huta, Polska. Sposób wzbogacania przez flotację utlenionych rud ołowiu.

4d, 7/10 **40738**. 21.6 1956. Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla. Zabrze, Polska. Palnik wiecznego płomyka pieca kąpielowego z samoczynnym zaworem odcinającym. Inż. Janusz Tromszczyński, inż. Jerzy Naczyński i inż. mgr Eugeniusz Daniec. Pr.

4d, 7/10 **40777**. 20.4 1956. Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla. Zabrze, Polska. Palnik wiecznego płomyka pieca kąpielowego z samoczynnym zabezpieczeniem. Inż. Janusz Tromszczyński, inż. Jerzy Naczyński i inż. mgr Eugeniusz Daniec. Pr.

4d, 7/10 **40778**. 20.4 1956. Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla. Zabrze, Polska. Palnik kuchenki gazowej z samoczynnym zabezpieczeniem. Inż. Jerzy Naczyński, inż. Janusz Tromszczyński i inż. mgr Eugeniusz Daniec. Pr.

5a, 26 **40717**. 21.6 1957. Tadeusz Porembalski. Warszawa, Polska. Urządzenie do wiercenia otworów studziennych.

5a, 36 **40675**. 30.9 1956. Łódzkie Zakłady Remontowo-Montażowe Przemysłu Lekkiego. Łódź, Polska. Dzwon instrumentacyjny. Ludwik Jaworski. Pr.

5b, 33 **40836**. 14.4 1957. Kopalnia Węgla Kamiennego „Chwałowice”. Chwałowice, Polska. Tarczone urządzenie do odcinania warstwy przystropowej, pozostałej przy urabianiu pokładów węglowych. Inż. mgr Kazimierz Herdzik, prof. inż. mgr Wacław Lesiecki, Teofil Prudel i inż. Edward Zuk. Pr.

5b, 43 **40683**. 30.1 1957. Inż. mgr Władysław Janowski. Częstochowa, Polska. Nóż do wrębiarek i kombajnów górniczych. Patent dodatkowy do patentu nr 40598.

5b, 43 **40800**. 30.5 1957. Antoni Romatowski. Kraków, Polska. Przyrząd do pomiaru odkształceń górotworu w otworach strzelniczych.

5c, 9 **40691**. 26.11 1956. Kopalnia Węgla Kamiennego Szombierki. Bytom, Polska. Kotwa stalowa do obudowy wyrobisk górniczych. Inż. mgr Marian Par-

tyka, inż. Karol Santarius i inż. mgr Stanisław Herman. Pr.

5d, 11 **40796**. 19.10 1956. Oskar Noé. Duisburg, Niemiecka Republika Federalna. Przenośnik zgrzebłowo-taśmowy dla kopalnictwa podziemnego.

5d, 14/01 **40681**. 6.8 1957. Skarb Państwa (Prezydium Miejskiej Rady Narodowej — Miejski Zarząd Architektoniczno-Budowlany). Bytom, Polska. Sposób dopełniającego podsadzania wyrobisk górniczych. Inż. mgr Eugeniusz Ścisło. Pr.

5d, 15/01 **40835**. 29.6 1957. Główny Instytut Górnicztwa. Katowice, Polska. Sposób utwardzania płynnej podsadzki piaskowej. Doc. inż. mgr Tadeusz Mielecki i Robert Neutzler. Pr.

7a, 3 **40680**. 25.7 1957. Skarb Państwa (Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego — Centralny Zarząd Przemysłu Hutniczego). Katowice, Polska. Urządzenie do walcowania szyn tramwajowych w walcierce trio. Inż. Aleksander Makomaski i inż. Stanisław Kucharski. Pr.

7a, 14/03 **40783**. 16.5 1956. Pierwsz. 17.5 1955 (Niemiecka Republika Federalna). Delta-Kühlschrank G. m. b. H. Bielefeld, Niemiecka Republika Federalna. Sposób wyrobu rur stalowych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.

7f, 9 **40799**. 28.8 1957. Zygmunt Bukowiński. Cieplice Zdrój, Polska. Urządzenie do wykonywania gwintów przez nawalcowywanie.

8d, 5/04 **40817**. 23.2 1956. Stanisław Krzysztoporski. Kraków, Polska. Edward Rogowski. Kraków, Polska. Pralka mechaniczna z wirnikiem o napędzie ręcznym lub silnikiem elektrycznym.

8d, 5/06 **40805**. 9.1 1957. Inż. Leon Jakubczyk. Chrzanów, Polska. Pralka mechaniczna.

8d, 8/10 **40830**. 22.2 1957. Aleksander Ślusarczyk. Gdynia, Polska. Domowa pralka — wyżymaczka.

8i, 5 **40766**. 17.8 1957. Stanisław Karczewski, Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania środka do prania, zawierającego szkło wodne.

8k, 3 **40749**. 29.7 1957. Tadeusz Antczak. Łódź, Polska. Sposób nadawania właściwości hydrofobowych tworzyw naturalnemu lub sztuczному albo wyrobom z tych tworzyw.

12e, 1/02 **40660**. 29.10 1956. Zenon Szulc. Luboń k. Poznania, Polska. Absorber do absorpcji gazów w cieczy.

12g, 1/01 **40720**. 7.4 1956. Othmar Ruthner. Wiedeń, Austria. Urządzenie bębnowe do zaprawiania.

12g, 1/01 **40757**. 21.3 1956. Instytut Chemii Stosowanej. Warszawa, Polska. Sposób oczyszczania sub-

stancji chemicznych. Inż. mgr Kazimierz Partyka. Pr.

12i, 24 40811. 24.12. 1955. Polska Akademia Nauk. Warszawa, Polska. Sposób prowadzenia rozkładu siarczanu wapniowego w piecu obrotowym. Stefan Weychert i Janusz Milewski. Pr.

12i, 24 40837. 22.12. 1955. Instytut Chemii Ogólnej. Warszawa, Polska. Sposób prowadzenia rozkładu siarczanu wapniowego w piecu obrotowym. Stefan Weychert i Jadwiga Leyko. Pr.

12o, 26/01 40823. 4.6. 1956. Jan Michalski. Łódź, Polska. Barbara Lenard. Łódź, Polska. Sposób wytwarzania nowych związków fosforoorganicznych.

12q, 24 40813. 8.11. 1956. Instytut Farmaceutyczny. Warszawa, Polska. Sposób otrzymania α — acetylo — γ — butyrolaktonu. Inż. mgr Zbigniew Buczkowski. Pr.

12q, 24 40814. 13.12. 1956. Instytut Farmaceutyczny. Warszawa, Polska. Sposób otrzymania α — acetylo — α — chloro — γ — butyrolaktonu. Inż. mgr Zbigniew Buczkowski i inż. mgr Tadeusz Mleczo. Pr.

17e, 7 40716. 9.5. 1957. Stefan Sławiński. Łódź, Polska. Urządzenie do wykorzystywania ciepła spalin w niskopiętnych kotłowniach centralnego ogrzewania. Patent dodatkowy do patentu nr 40425.

17f, 5/03 40839. 1.7. 1957. Wacław Hennel. Kędzierzyn, Polska. Sposób zamocowania rurek w płycie sitowej wymiennika ciepła przez spawanie.

18a, 4/01 40731. 3.7. 1956. Instytut Techniki Budowlanej. Warszawa, Polska. Sposób chłodzenia garu wielkiego pieca. Inż. mgr Cezary Lubiński. Pr.

18a, 5 40685. 19.8. 1957. Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica. Gliwice, Polska. Dyszak wielkopieczowy. Doc. inż. mgr Zygmunt Krotkiewski i inż. mgr Maciej Kowalewski. Pr.

18b, 20 40801. 8.3. 1957. Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica. Gliwice, Polska. Sposób odweglania żelazochromu wysokowęglowego. Prof. inż. Tadeusz Malkiewicz, doc. inż. Kazimierz Radzwicki, inż. mgr Hanna Żak, inż. mgr Bolesław Paczuła, inż. mgr Kazimierz Gołębiowski i Stanisław Gastoł. Pr.

18b, 22/01 40822. 29.5. 1957. Marcei Siedlanowski. Warszawa, Polska. Piec hutniczy do świeżenia stali oraz sposób jego prowadzenia.

18c, 1/12 40715. 17.11. 1956. Pierwsz. 25.11. 1955 (Austria). Vereinigte Österreichische Eisen — und Stahlwerke Aktiengesellschaft. Linz-Donau, Austria. Sposób hartowania powierzchniowego oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.

19a, 27/01 40707. 28.9. 1956. VEB Kranbau Eberswalde. Eberswalde, Niemiecka Republika Demokratyczna. Dźwig do układania i zdejmowania przesł torowych.

19a, 30/01 40706. 7.6. 1956. Pierwsz. 14.6. 1955 (Szwajcaria). Materiel Industriel S. A. Lozanna, Szwajcaria. Constructions Mécaniques S. A. Renens. Renens, Szwajcaria. Lekka podbijarka do podbijania podsypki torów kolejowych.

19e, 3/10 40797. 2.3. 1957. Inż. Jan Niewęglowski. Warszawa, Polska. Sposób zbrojenia stabilizowanych gruntów o ulepszonej nawierzchni.

20d, 31 40795. 14.6. 1956. Pierwsz. 26.3. 1955 (Niemiecka Republika Demokratyczna). Ministerium für Verkehrswesen. Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna. Zestaw kołowy dla zmiennego prześwitu

toru z wprasowanymi na stałe na osł tarczami bieżnymi i przesuwanymi na boki kołami, które w każdym ze swych krańcowych położen są samoczynnie zamykane.

20i, 12 40699. 28.10. 1955. VEBWerk für Signal — und Sicherungstechnik Berlin. Berlin-Treptow, Niemiecka Republika Demokratyczna. Układ połączeń statycznych przetworników częstotliwości.

20k, 10 40794. 20.9. 1956. Pierwsz. 21.12. 1955 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Werk für Signal-und Sicherungstechnik Berlin. Berlin-Treptow, Niemiecka Republika Demokratyczna. Magnetycznie uruchamiany napęd zwrotnic napowietrznych przy górnych przewodach elektrycznie napędzanych pojazdów bezszynowych.

20l, 21/01 40779. 9.9. 1955. Závody V. I. Lenina Plzen, národní podnik. Pilzno, Czechosłowacja. Savelij Chadzi. Pilzno, Czechosłowacja. Elektryczny silnik trakcyjny.

21a, 7/01 40690. 28.6. 1956. Franz Hubl. Berlin-Müggelheim, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób znoszenia zniekształcenia znaków telegraficznych.

21a¹, 34/31 40803. 23.2. 1954. Pierwsz. 26.2. 1953 (Stany Zjednoczone Ameryki). Hazeltine Corporation. Little Neck, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki. Odbiornik do telewizji barwnej.

21a², 15/01 40693. 5.3. 1955. VEB Funkwerk Köpenick. Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna. Układ do nadzoru przebiegu zapisu w urządzeniu magnetofonowym.

21a², 36/02 40739. 6.11. 1956. Instytut Łączności. Warszawa, Polska. Międzydzielowy system telefoniczny. Doc. inż. mgr Kazimierz Kassenberg. Pr.

21a⁴, 46/06 40750. 23.11. 1956. Pierwsz. 25.11. 1955 (Czechosłowacja). Tesla, národní podnik. Praga, Czechosłowacja. Sposób wytwarzania dokładnych metalicznych powierzchni odbicia.

21a⁴, 66/01 40676. 7.3. 1957. Ryszard Walter. Warszawa, Polska. Pokojowa antena wzmacniająca.

21a⁴, 71 40708. 27.2. 1956. Politechnika Warszawska (Zakład Urządzeń Radiotechnicznych). Warszawa, Polska. Miernik dobroci. Prof. dr Stanisław Ryżko. Pr.

21b, 25/03 40771. 9.9. 1955. VEB Grubenlampenwerke Zwickau Sa. Zwickau, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób aktywowania dodatnich elektrod akumulatorów zasadowych. Patent dodatkowy do patentu nr 37653.

21c, 2/35 40824. 17.4. 1957. Zakłady Wytwórcze Porcelany Elektrotechnicznej A-16 Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Brzezinka k. Mysłowic, Polska. Sposób do celów technicznych, zwłaszcza do montażu elementów elektrotechnicznych. Inż. mgr Zygmunt Supel. Pr.

21c, 7/01 40740. 5.8. 1955. Egon Witte. Berlin-Oberschöneweide, Niemiecka Republika Demokratyczna. Kablowa linia telekomunikacyjna z zastosowaniem kabla o żyłach izolowanych niehigroskopijnym tworzywem sztucznym.

21c, 13/13 40688. 30.8. 1957. Tadeusz Baudouin de Courtenay. Warszawa, Polska. Jarzmo do izolatorów lin odciągowych wież antenowych.

21c, 20 40689. 13.7. 1957. Instytut Chemii Stosowanej. Warszawa, Polska. Sposób termitowego spawania przewodów telekomunikacyjnych miedzia-

nych i brązowych. Inż. Stanisław Dutkiewicz, inż. Jan Rusek i Czesław Chęcki. Pr.

21c, 27/02 40743. 13.5 1957. Zjednoczenie Montażu Elektrowni „Elektrobudowa” Przedsiębiorstwo Państwowe. Katowice, Polska. Listwa z klockami do mocowania przewodów kobelkowych. Inż. mgr Stanisław Gosiewski, Józef Skrzypek, Herman Mazur, Zygfryd Walorski i inż. Tadeusz Feruś. Pr.

21c, 28/02 40791. 28.3 1957. Inż. Kazimierz Jankowski. Warszawa, Polska. Wyłącznik 3-biegunowy niskiego napięcia dwuprzerwowo z wyłączaniem migowym.

21c, 28/03 40721. 1.8 1955. VEB Transformatorwerk Karl Liebknecht. Berlin-Oberschöneweide, Niemiecka Republika Demokratyczna. Odłącznik wysokiego napięcia o konstrukcji nożycowej.

21c, 29 40748. 9.5 1957. Jan Tarnowski. Warszawa, Polska. Łącznik lub gniazdko wtyczkowe w osłonie bakelitowej lub z innej masy izolacyjnej ze sworzniakami do montowania blaszek stykowych.

21c, 33 40764. 9.6 1956. Stanisław Hładki. Milanówek, Polska. Indukcyjny regulator do zmiany barwy światła.

21c, 44 40559. 10.4 1957. Czechowickie Zakłady Wytwórcze Sprzętu Instalacyjnego. Czechowice Płd. k. Bielska-Białej, Polska. Automat schodowy działający na zasadzie przepływu powietrza. Inż. Alojzy Wala i Alfons Mynarski. Pr.

21c, 59/65 40756. 16.3 1957. Aleksy Kryłów. Opole, Polska. Fazoczuły człon wykonawczy automatyki do sterowania dowolnych rewersyjnych urządzeń napędowych.

21d¹, 11 40753. 18.7 1957. Andrzej Lelakowski. Warszawa, Polska. Baterijny silniczek elektryczny.

21e, 11/13 40776. 10.10 1956. Zakład Badań i Pomiarów „Energopomiar” Przedsiębiorstwo Państwowe. Gliwice, Polska. Przystawka elektronowa do oscylografów katodowych w celu przystosowania ich do pomiarów przebiegów krótkotrwałych. Inż. Emil Bednarczyk i inż. Andrzej Żeleński. Pr.

21e, 29/11 40709. 10.3 1956. Skarb Państwa (Ministerstwo Górnictwa i Energetyki — Zarząd Energetyczny Okręgu Centralnego). Warszawa, Polska. Miernik oporności uziemień z zastosowaniem wielkiej częstotliwości. Inż. mgr Andrzej Starzyński. Pr.

21e, 29/12 40751. 9.5 1956. VEB Gerätewerk Karl-Marx-Stadt. Karl-Marx-Stadt, Niemiecka Republika Demokratyczna. Przyrząd do badania i ciągłego nadzoru stanu sieci przewodowej, zwłaszcza sieci trójfazowej prądu zmiennego.

21e, 36/03 40687. 6.3 1957. Instytut Łączności. Warszawa, Polska. Sposób dokładnego pomiaru częstotliwości oraz urządzenie do dokładnego pomiaru częstotliwości. Inż. mgr Michał Nowicki. Pr.

21e, 36/10 40705. 2.5 1956. Zakład Opracowań i Produkcji Aparatury Naukowej. Warszawa, Polska. Układ telemetryczny z modulacją pojemnościową. Doc. inż. Henryk Kuniewski. Pr.

21f, 38 40763. 30.1 1956. Pierwsz. 2.2 1955 (Holandia). N.V. Philips' Gloeilampenfabrieken. Eindhoven, Holandia. Lampa lub oprawa lampy, zawierająca część wykonaną ze szkła nieorganicznego.

21f, 60/02 40768. 16.2 1956. VEB Grubenlampenwerke Zwickau-Sachsen. Zwickau, Niemiecka Republika Demokratyczna. Elektryczna czołowa lampa górnicza, zabezpieczona przed wybuchem i działaniem gazów.

21g, 10/03 40697. 18.8 1955. Erhard Walther. Gera,

Niemiecka Republika Demokratyczna. Korek zaworowy, zwłaszcza do kondensatorów elektrolitycznych.

21g, 13/07 40696. 20.4 1956. Pierwsz. 23.4 1955 (Holandia). N.V. Philips' Gloeilampenfabrieken. Eindhoven, Holandia. Sposób szczelnego łączenia przedmiotu metalowego z powierzchnią ceramiczną w elektrycznych lampach wyładowczych, zawierających co najmniej jedno takie połączenie.

21g, 13/07 40722. 5.9 1955. Pierwsz. 8.9 1954 (Holandia). N.V. Philips' Gloeilampenfabrieken. Eindhoven, Holandia. Sposób wyrobu elektrycznych lamp wyładowczych.

21g, 32 40752. 11. 5 1956. VEB Hartmetallwerk Immelborn. Immelborn/Thür., Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania styków, zwłaszcza do aparatury wyłączającej silnoprądowej.

21h, 7 40820. 26.9 1957. Inż. mgr Aleksy Gołubowski, Warszawa, Polska. Elektrodowe urządzenie grzejne do wody i innych cieczy.

22a, 1 40725. 29.12 1956. Pierwsz. 10.8 1956 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Farbenfabrik Wolfen. Wolfen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania barwników azowych, zawierających chrom.

22g, 6/02 40662. 4.5 1957. Mikołaj Niszczyński. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania pasty emulsyjnej.

22g, 14 40671. 9.4 1957. Bogdan Jerzak. Warszawa, Polska. Tadeusz Krzeszowski. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania środka do polerowania powierzchni lakierowanych.

22h, 3 40732. 6.2 1957. Instytut Farb i Lakierów. Gliwice, Polska. Sposób wytwarzania z oleju lnianego plastyfikatora do chlorokauczuku. Dr Michał Taniowski, inż. Konstanty Bukowski i Dorota Szombierska. Pr.

22i, 1 40669. 1.9 1956. Centralny Związek Spółdzielni Pracy Centralne Laboratorium Chemiczne. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania kleju melaminowego do drewna przez kondensację chlorowodoru melaminy z paraformaldehydem. Jerzy Wanicki. Pr.

23c, 1/01 40758. 25.7 1956. Zarząd Przemysłu Rafinerii Nafty. Kraków, Polska. Sposób otrzymywania smaru, zabezpieczającego metale przed korozją w czasie transportu morskiego w warunkach tropikalnych. Dr Paweł Raul Szynagel. Pr.

25a, 31 40694. 13.5 1955. Pierwsz. 14.5 1954 dla zastrz. 17-23; 25.6 1954 dla zastrz. 10-16; 9.9 1954 dla zastrz. 24-34 (Niemiecka Republika Federalna). Karl Steinhof Apparatefabrik. Berlin, Niemiecka Republika Federalna. Przyrząd do dziania ręcznego.

30h, 2/03 40812. 30.5 1957. Spółdzielnia Pracy Chemiczno-Farmaceutyczna im. 22 Lipca. Poznań, Polska. Sposób otrzymywania trwałych preparatów, zawierających alkaloidy pokrzyku (Atropa-Belladonnae). Dr Jan Kajewski i mgr Jerzy Kajewski. Pr.

30h, 2/04 40815. 4.1 1957. Laboratorium Technologiczne Zarządu Wytwórni Surowic i Szczepionek. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania gamma-globulin. Mgr Robert Krauze, mgr Krzysztof Naimski i doc. dr Kazimierz Zakrzewski. Pr.

30h, 2/04 40829. 3.7 1956. VEB Arzneimittelwerk Dresden. Radebeul, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania wysokoaktywnych preparatów hormonu adrenokortykotropowego z przedniego płata przysadki mózgowej.

30h, 2/10 40759. 8.6 1956. Jeleniogórskie Zakłady Farmaceutyczne. Jelenia Góra, Polska. Sposób produkcji ACTH I półproduktu, potrzebnego do otrzymywania hormonu adrenokortikotropowego z przysadek mózgowych. Inż. Felicjan Mozołowski, inż. Ryszard Kafłowski, Janina Grzybowska, Barbara Mozołowska i Wiktoria Zakrawacz. Pr.

31b, 1/01 40724. 11.10.1956. Zentralinstitut für Giessereitechnik. Lipsk, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie podnośnikowe maszyny formierskiej.

31b, 14/10 40723. 26.4 1956. Zentralinstitut für Giessereitechnik. Lipsk, Niemiecka Republika Demokratyczna. Przyrząd prasujący maszyny formierskiej.

31c, 25/01 40677. 6.7 1957. Jerzy Wójcik. Katowice, Polska. Sposób wyrobu dzwonów.

32a, 33 40755. 3.6 1957. Władysław Zawislak. Kraków, Polska. Sposób wytwarzania nożyków ceramiczno-elektrokorundowych do cięcia szkła, zwłaszcza w postaci rurek.

36a, 2/02 40833. 2.5 1957. Apolińary Birszenk. Poznań, Polska. Piec wielopaleniskowy do ogrzewania pomieszczeń mieszkalnych, przemysłowych i innych.

36a, 13/13 40741. 5.12 1956. Mieczysław Pawelek. Legnica, Polska. Mieszkańkowy piec komorowy z elementów prefabrykowanych.

36c, 10/03 40816. 26.4 1957. Juliusz Bartnik. Miłków, Polska. Kocioł do centralnego ogrzewania.

37a, 4 40703. 5.7 1956. Eugeniusz Izdeberski. Gdańsk, Polska. Bloki zespalone do budowy ścian nośnych i działowych bez użycia zapraw wiążących.

37b, 1 40746. 27.4 1956. Eugeniusz Izdeberski. Gdańsk, Polska. Sposób wykonywania bloków do budowy ścian nośnych, działowych i podłóg przyziemnych. Patent dodatkowy do patentu nr 39374.

37b, 1/01 40792. 21.8 1956. Antoni Jarosiński. Warszawa, Polska. Element budowlany.

37b, 2/02 40760. 10.2 1956. Jan Cirin. Kraków, Polska. Prefabrykowane elementy czasosowe oraz sposób wykonywania ścian z takich elementów.

37b, 3/01 40747. 6.5 1957. Wacław Ufnowski. Radom, Polska. Sposób szrudzenia drewnianych słupów linii energetycznych i podobnych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.

37b, 3/02 40827. 14.8 1956. Ernst Cvikl. Homburg, Niemiecka Republika Federalna. Marcello Germani. Mediolan, Włochy. Spawany dźwigar kratowy.

37b, 4/01 40695. 7.3 1956. Bronisław Kopyciński. Kraków, Polska. Sposób wykonywania belki betonowej samonapężonej.

37e, 10/03 40806. 14. 2 1957. Henryk Banert. Warszawa, Polska. Urządzenie do deskowania wykopów ziemnych i konstrukcji betonowych. Patent dodatkowy do patentu nr 38889.

37f, 4 40825. 3.4 1956. Poznański Zespół Budownictwa Przemysłu Drobnoego Przedsiębiorstwo Państwowe. Poznań, Polska. Sposób budowy suszarni wolnostojących, zwłaszcza do suszenia cegieł z elementów prefabrykowanych, oraz elementy stosowane w tym sposobie. Inż. Leopold Kamiński, Remigiusz Czarnocki, Bogusław Narkiewicz, Antoni Grabkowski, inż. Jan Jeżyk i inż. Alfons Surdyk. Pr.

38g, 1/50 40712. 14.9 1956. Pierwsz. 14.9 1955 (Hiszpania). Gregorio Apaolaza Azcue. Legazpia, Guipuzcoa, Hiszpania. Automatyczna maszyna do okorowywania wikliny.

38h, 6/01 40710. 29.10 1955. Poznańskie Zakłady

Materiałów Izolacyjnych Przedsiębiorstwo Państwowe. Poznań, Polska. Sposób wytwarzania bloków, płyt i korków suberytowych. Inż. Edward Boniecki, mgr Tadeusz Marganiec, dr Bolesław Skrzypczak i Marian Zięta. Pr.

38k, 2/01 40745. 1.4 1957. Pierwsz. 17.4 1956 (Szwajcaria). Exacta Maschinen A.G. Zurych, Szwajcaria. Sposób wyrabiania małych klepek posadzkowych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.

38l 40728. 23.2 1957. Pierwsz. 15.12 1956 (Włochy). Soc. p. Az. Faesite. Padwa, Włochy. Sposób wytwarzania płyt z włókien materiałów celulozowych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.

39b, 9 40670. 19.7 1957. Śląskie Zakłady Obuwia Przedsiębiorstwo Państwowe. Otmęt, Polska. Sposób wytwarzania gumy porowatej. Roman Radwański, Tadeusz Mazoniński, Władysław Karmiński i Antoni Bruski. Pr.

39b, 19/01 40661. 1.4 1957. Andrzej Petrykowski. Łódź, Polska. Wiesław Józefowicz. Łódź, Polska. Ustnik do wtryskarki do tworzyw sztucznych.

39c, 10 40726. 29.8 1956. VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht.” Leuna, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania jasnych, przezroczystych mas poliamidowych do odlewów wtryskowych.

39c, 25/01 40828. 26.5 1955. VEB Farbenfabrik Wolfen. Wolfen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania selektywnych wymienniczy jonów metali, tworzących związki zespolone.

40a, 19/30 40686. 29.7 1957. Zakłady Cynkowe „Szopienice” Przedsiębiorstwo Państwowe. Szopienice, Polska. Sposób usuwania arsenu, cyny i miedzi z ołowiu antymonowego (twardego). Inż. Jan Figiel, inż. Franciszek Krenzel i inż. Michał Kurtys. Pr.

40a, 34/70 40682. 12.7 1957. Zakłady Cynkowe „Szopienice” Przedsiębiorstwo Państwowe. Szopienice, Polska. Sposób mechanicznego oddzielenia cynku od popiołów, otrzymywanych przy przetopie cynku katodowego. Inż. Mieczysław Kapczyński, Henryk Dybuła, Jerzy Macioł i Teofil Koczor. Pr.

40a, 41/01 40802. 27.2 1957. Zakłady Cynkowe „Wełnowiec” Przedsiębiorstwo Państwowe. Katowice-Wełnowiec, Polska. Sposób wytwarzania pyłu cynkowego o dużej zawartości cynku metalicznego i wysokiej czystości oraz skraplacz do wykonywania tego sposobu. Inż. mgr Karol Rzyman, inż. mgr Henryk Fik i inż. mgr Zygmunt Syrczyński. Pr.

40b, 2 40684. 14.8 1956. VEB Hartmetallwerk Immelborn. Immelborn, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania stopów splekanych.

40c, 6/04 40785. 28.3 1956. Pierwsz. 30.4 1955 (Francja). Pechiney Compagnie de Produits Chimiques et Electrometallurgiques. Paryż, Francja. Sposób zmniejszania spadku napięcia w dolnej części elektrolizera do elektrolizy stopionych soli.

42h, 18/02 40821. 5.9 1956. Pierwsz. 16.9 1955 (Czechosłowacja). Dr Otakar Ruzicka. Praga Czechosłowacja. Fotokolorometryczny pochłaniacz światła do aparatów dla jednoczesnego pomiaru w dwóch zakresach widma.

42h, 38 40718. 13.8 1956. Rajmund Fiksiński. Poznań, Polska. Sposób wykonywania siatek i mikrometrycznych podziałek okularowych oraz podziałek obiektywowych do wszelkiego typu mikroskopów optycznych oraz przyrząd do wykonywania tego sposobu.

42i, 4/05 40772. 14.8 1957. Andrzej Sobaszek. Poznań, Polska. Termometr termistorowy.

42l, 4/03 40672. 12.2 1957. Główny Instytut Górnicztwa. Katowice, Polska. Aparat do oznaczania zawartości składników gazu. Inż. mgr Jerzy Muzyczuk i Rajmund Wilk. Pr.

42m, 3 40742. 17.5 1957. Bazyli Dejneka. Rzeszów, Polska. Maszyna do liczenia.

42m, 17 40730. 4.3 1957. Mieczysław Gorzuchowski. Łódź, Polska. Liczydło płaskie.

42p, 4 40733. 7.8 1956. Katowickie Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa Przemysłowego. Katowice, Polska. Reduktor napędu liczników pojazdów samochodowych. Witold Florczak. Pr.

42p, 5/01 40819. 20.5 1957. Cukrownia „Opalenica” Przedsiębiorstwo Państwowe. Opalenica, Polska. Urządzenie do liczenia worków, napełnianych materiałami sypkimi. Mgr Wiesław Majewski, Henryk Kosiorek, Waclaw Kozakiewicz, Tadeusz Duszyński, Franciszek Silski i Teofil Pasiciel. Pr.

45c, 7/01 40765. 22.3 1957. Aleksander Sławiński. Parczew, Polska. Koparka do kartofli i maszyna do sprzętu buraków. Patent dodatkowy do patentu nr 39435.

45e, 39/01 40700. 15.4 1957. Piotr Kolago. Warszawa, Polska. Automatyczny podajnik do podawania korzeni buraka cukrowego i innych roślin korzeniowych przy pobieraniu z nich prób podczas selekcji.

45h, 1/01 40701. 8.2 1957. Andrzej Rzymkowski. Kraków, Polska. Urządzenie do samoczynnego karmienia w chlewniach.

45h, 30/10 40775. 7.8 1957. Antoni Kowalski. Warszawa, Polska. Witold Krzewski. Koszalin, Polska. Błysk wędkarski.

45k, 3/02 40834. 3.8 1956. Wyższa Szkoła Rolnicza. Poznań, Polska. Urządzenie do usuwania szkodników, zwłaszcza słodyszka rzepakowego. Inż. mgr Aleksander Kintzi. Pr.

45l, 3/01 40810. 4.3 1957. Eugeniusz Janiszewski. Warszawa, Polska. Sposób stabilizowania środków owadobójczych, stosowanych w postaci świec dymnych, patronów, tabletek i tym podobnych.

46f¹, 6/30 40789. 23.7 1957. Centralne Biuro Konstrukcji Okrętowych Nr 1 Przedsiębiorstwo Państwowe. Gdańsk, Polska. Urządzenie do napędu, sterowania i manewrowania statkiem przez wsteczne działanie prądu wody. Inż. Ignacy Sienicki. Pr.

47c, 14 40781. 2.9 1954. Pierwsz. 3.9 1953 (Wielka Brytania). Harold Sinclair. Windsor, Berkshire, Wielka Brytania. Hydrauliczne turbo-sprzęgło.

47c, 15 40698. 3.8 1956. Institut für Fördertechnik Ministeriums für Schwermaschinenbau. Lipsk, Niemiecka Republika Demokratyczna. Elektromagnetyczne sprzęgło płytkowe.

47h, 7 40773. 11.2 1949. Władysław Stanecki. Świdnica Śląska, Polska. Mechanizm do wielokrotnego naprzemiannierunkowego napędu obrotowego kilku obok siebie współosiowo osadzonych śmigieł lub innych urządzeń.

47h, 25 40673. 30.9 1955. VEB Yachtwerft Berlin. Berlin-Köpenick, Niemiecka Republika Demokratyczna. Rozdzielacz momentu obrotowego.

48d, 2/03 40838. 15.10 1956. Othmar Ruthner. Wiedeń, Austria. Urządzenie bębnowe do zaprawiania.

49a, 33 40769. 2.3 1957. VEB Hartmetallwerk Immelborn. Immelborn/Thür., Niemiecka Republika Demokratyczna. Nóż oprawkowy dla płytek nożowych.

49b, 12 40770. 1.3 1957. Centralne Biuro Konstrukcyjne Obrabiarek Przedsiębiorstwo Państwowe. Pruszków, Polska. Urządzenie do obróbki na gorąco wlewków hutniczych i tym podobnych przedmiotów. Inż. mgr Stanisław Rytwiński. Pr.

49h, 34/02 40674. 31.1 1957. VEB (K) Schweisswerk Halle. Halle/Saale, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób ciągłego napawania części maszynowych, zwłaszcza walców walcowniczych, oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.

50c, 12/20 40719. 24.4 1956. Pierwsz. 25.4 1955 (Niemiecka Republika Demokratyczna). Alfred Gränzel. Jena, Niemiecka Republika Demokratyczna. Młyn wirówkowy kulowo-odśrodkowy.

50c, 17/01 40831. 29.5 1957. Leonard Kutaszewicz. Warszawa, Polska. Michał Kutaszewicz. Warszawa, Polska. Maszyna do wirowego rozdrabniania.

50e, 7 40714. 20.12 1955. Pierwsz. 31.12 1954 (Niemiecka Republika Federalna). Carl Freudenberg Kommanditgesellschaft auf Aktien. Weinheim, Niemiecka Republika Federalna. Filtr gazowy do oddzielania pyłu, oczyszczania powietrza i do podobnych celów.

57a, 9/01 40818. 12.8 1955. VEB Zeiss Ikon Dresden. Drezno, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie do stereoskopowego oglądania obrazów.

58a, 8 40658. 8.11 1956. Marek Nacht. Kraków, Polska. Józef Chlebowski. Kraków, Polska. Władysław Kubica. Bielsko-Biała, Polska. Wiesław Krzyś. Kraków, Polska. Poduszka hydrauliczna.

61a, 21/21 40767. 16.8 1957. Tadeusz Wysocki. Gdynia, Polska. Stanisław Krzysztoporski. Kraków, Polska. Urządzenie do gaszenia palących się paliw płynnych, rozlanych na wodzie.

63c, 8/01 40782. 1.12 1955. Jerzy Werner. Łódź, Polska. Jerzy Przewłocki. Łódź, Polska. Samochodowa skrzynka biegów.

63c, 38/02 40761. 24.5 1956. Pierwsz. 9.6 1955 (Czechosłowacja). Julius Mackerle. Koprivnice, Czechosłowacja. Wahliwa pochwa tylna do pojazdów mechanicznych.

63c, 43/10 40762. 30.4 1956. Jerzy Werner. Łódź, Polska. Janusz Pawłowski. Łódź, Polska. Samochód ciężarowy z samonośnym nadwoziem.

63c, 43/55 40826. 28.6 1956. Milous Dostál. Koprivnice, Czechosłowacja. Urządzenie do samoczynnego zabezpieczania i odbezpieczania skrzyni wywrotnej nadwozia.

63c, 71 40657. 26.7 1957. Spółdzielnia Pracy „Elektrotechnika”. Warszawa, Polska. Urządzenie sygnalizacyjno-alarmowe do zabezpieczania samochodów przed ukradzeniem lub okradzeniem. Inż. Aleksander Legatowicz i inż. Andrzej Suski. Pr.

63k, 25 40798. 18.9 1957. Inż. Janusz Dobrowolski. Warszawa, Polska. Przekładnia obiegowa silnika przyczepnego do roweru.

64c, 10/10 40737. 28.2 1957. Władysław Bobrowicz. Warszawa — Wawer-Zastów, Polska. Automatyczne urządzenie do obsługi konsumentów napojami chłodzącymi.

65f², 9 40786. 7.12 1954. Pierwsz. 18.12 1953 (Wielka Brytania). Harold Sinclair. Windsor, Berkshire, Wielka Brytania. Przekładnia z układem kół zębatach.

74b, 1 40744. 1.4 1957. Jan Baranowski. Kędzierzyn, Polska. Lech Radomski, Kędzierzyn, Polska. Urządzenie z wyłącznikiem pojemnościowym do syg-

nalizowania poziomu cieczy i ciał sypkich w zbiornikach.

74b, 8/07 40679. 6.6 1956. Pierwsz. 27.12 1955 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Werk für Signal — und Sicherungstechnik Berlin. Berlin, Treptow, Niemiecka Republika Demokratyczna. Układ do wytwarzania impulsów elektrycznych.

74b, 12 40790. 28.11 1956. Pierwsz. 29.11 1955 (Czechosłowacja). Veltechna, národní podnik. Cakovice, Czechosłowacja. Josef Holusa. Praga, Czechosłowacja. Vaclav Strejcek, Morinka, Czechosłowacja. Antonín Vaníček. Praga, Czechosłowacja. Jiri Zeman. Praga, Czechosłowacja. Urządzenie sygnalizacyjne do wykazywania zakłóceń i stanów niebezpieczeństwa w urządzeniach elektrycznych.

74d, 8/51 40754. 16.5 1956. Inż. Andrzej Suski. Warszawa, Polska. Układ elektryczny dwubarwnej, czterotaktowej pomocniczej sygnalizacji ulicznej.

76b, 19 40788. 1.2 1956. Bielska Fabryka Maszyn Włókienniczych. Bielsko-Biała, Polska. Urządzenie do automatycznego zamykania kłapy w narzędzie ważącym zgrzeblarki. Inż. Konstanty Bizoń. Pr.

76b, 29/01 40692. 11.2 1956. VEB Spinn — und Zwirnereimaschinenbau Karl-Marx-Stadt. Karl-Marx-Stadt, Niemiecka Republika Demokratyczna. Rozciągarka lub maszyna podobna z urządzeniem łączącym i urządzeniem do nadzoru dwu-lub wielotaśmowych wstęg.

77g, 2 40702. 19.4 1957. Doc. inż. mgr Kazimierz Kassenberg. Warszawa, Polska. Inż. Włodzimierz Simonowicz. Warszawa, Polska. Aparatura nastawcza świateł scenicznych.

77g, 2 40734. 6.8 1956. Zakład Sprzętu Teatralnego. Warszawa, Polska. Elektryczne urządzenie nastawcze. Doc. inż. mgr Kazimierz Kassenberg, inż. Włodzimierz Simonowicz i inż. mgr Andrzej Strachocki. Pr.

77g, 2 40735. 6.8 1956. Zakład Sprzętu Teatralnego. Warszawa, Polska. Impulsator. Doc. inż. mgr Kazimierz Kassenberg, inż. Włodzimierz Simonowicz i inż. mgr Andrzej Strachocki. Pr.

77g, 2 40736. 6.8 1956. Zakład Sprzętu Teatralnego. Warszawa, Polska. Transduktorowy regulator napięcia. Doc. inż. mgr Kazimierz Kassenberg, inż. Włodzimierz Simonowicz i inż. mgr Andrzej Strachocki. Pr.

80a, 14/20 40727. 18.5 1956. Pierwsz. 3.9 1955 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Bau-Vibrermaschinen Radeberg. Radeberg/Sa., Niemiecka Republika Demokratyczna. Ubijak, przeważnie do ziemi i betonu.

80b, 8/01 40665. 25.8 1955. Świdnickie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Świdnica Śląska, Polska. Sposób wytwarzania wyrobów forsterytowych. Inż. Władysław Bieda. Pr.

80b, 8/01 40666. 31.3 1957. Świdnickie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Świdnica Śląska, Polska. Sposób wytwarzania wyrobów ogniotrwałych z serpentynitów. Inż. Władysław Bieda, inż. Karol Elsner, inż. Karol Fedeliński i inż. Franciszek Nadachowski. Pr.

80b, 8/01 40668. 14.1 1956. Instytut Materiałów Ogniotrwałych. Gliwice, Polska. Sposób wytwarzania z magnezytu bogatego w SiO₂ klinkieru ogniotrwałego, nadającego się do produkcji wyrobów og-

niotrwałych. Inż. mgr Franciszek Nadachowski i inż. Karol Elsner. Pr.

80b, 8/06 40664. 20.3 1957. Instytut Materiałów Ogniotrwałych. Gliwice, Polska. Sposób wytwarzania wyrobów krzemionkowych najwyższej jakości. Inż. mgr Stanisław Pawłowski, doc. inż. mgr Franciszek Nadachowski, inż. mgr Leopold Juszczyk, inż. mgr Stanisław Tochowicz, inż. mgr Zygmunt Guldan i inż. mgr Julian Romańczyk. Pr.

80b, 12/04 40663. 20.3 1957. Instytut Materiałów Ogniotrwałych. Gliwice, Polska. Ogniotrwała szamotowa masa do ubijania. Inż. mgr Zygmunt Guldan, inż. mgr Maria Łysakowska, inż. mgr Stanisław Pawłowski i inż. mgr Wiesław Stokłosa. Pr.

80b, 12/04 40667. 21.12 1955. Instytut Materiałów Ogniotrwałych. Gliwice, Polska. Masa do wytwarzania bloków szklarskich. Inż. mgr Stanisław Pawłowski, inż. mgr Władysław Kozłowski, doc. inż. Wacław Szymborski, inż. mgr Zbigniew Ułasz, inż. mgr Justyn Stachurski, inż. mgr Władysław Talowski i inż. mgr Tadeusz Gubała. Pr.

81a, 2/01 40793. 21.6 1956. VEB Maschinen-und Apparatebau Magdeburg. Magdeburg, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie do dawkowania i nalewania cieczy, zwłaszcza syropu.

81a, 5/01 40780. 2.9 1955. Pierwsz. 3.9 1954 (Francja). Hubert René Marie Colas de Francs. Montrouge, Francja. Urządzenie dozująco-rozdzielcze do materiałów sproszkowanych, zgranulowanych lub ciekłych.

81a, 11 40774. 29.3 1957. Zakłady Cynkowe „Welnowiec”. Katowice, Polska. Urządzenie do zwijania i pakowania blachy do beczek. Antoni Nowak i Wiktor Wower. Pr.

81e, 82/02 40704. 7.8 1957. Zakłady Wytwórcze Podzespołów Telekomunikacyjnych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Kraków, Polska. Podajnik wibracyjny do oporników elektrycznych. Inż. mgr Mieczysław Kłusak. Pr.

82a, 18 40808. 29.6 1955. Jacobus Nolten. Haga, Holandia. Dr Willem Frederik Hendrik Zegers. Haga, Holandia. Urządzenie do ciągłego suszenia materiałów wilgotnych, zwłaszcza chemicznie odgumowanych włókien roślinnych.

82a, 30/30 40807. 11.5 1955. Inż. mgr Tadeusz Borkowski. Poznań, Polska. Sposób suszenia drewna i innych materiałów w parze przegrzanej pod ciśnieniem większym od 1 at oraz urządzenie do suszenia tym sposobem.

82a, 31 40787. 28.6 1957. Olgierd Świdorski. Sopot, Polska. Suszarka próżniowa. Patent dodatkowy do patentu nr 39687.

84d, 5/03 40809. 13.10 1956. Pierwsz. 17.1 1956 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Rosslauer Schiffswertf. Roslau, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie do przechowywania materiału, czerpanego pogłębiarką.

85b, 1/30 40711. 10.10 1956. Pierwsz. 19.10 1955 (Belgia). Théophile Isidore Sophie Vermeiren. Deurne, Belgia. Sposób nawadniania.

85c, 1 40729. 25.3 1957. Szczepan Eugeniusz Słowiński. Tomaszów Mazowiecki, Polska. Sposób oczyszczania ścieków powiskozowych. Patent dodatkowy do patentu nr 40126.

88c, 1/04 40804. 16.6 1956. Jerzy Zdzisław Holzer. Warszawa, Polska. Turbina wietrzna.

89k, 2 40784. 28.6 1956. Pierwsz. 4.7 1955 dla zastrz. 5; 5.12 1955 dla zastrz. 7, 8 i 9 (Niemiecka Re-

publika Federalna). Starcosa Maschinen-und Apparatebau G. m. b. H. Wunstorf-Hannover, Niemiecka Republika Federalna. Urządzenie do wyplukiwania skrobi z mlewa.

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem są podane numery rejestru patentów.

33295. Dnia 16.9 1957 r. wykreślono wpisy „Inż. Jerzy Wieraszko (Brodnica n/Drwęca, Polska)” oraz dokonano wpisów „Przedsiębiorstwo Przetwórcze Żelatyny Puławy, Polska”.

33786. Dnia 2.10 1957 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

34125. Dnia 17.9 1957 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

38252. Dnia 2.10 1957 r. wykreślono wpisy „Wojewódzkie Biuro Projektów Wrocław, Polska Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych”, oraz dokonano wpisów „Henryk Kremer Wrocław, Polska”.

39126. Dnia 23.9 1957 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

39179. Dnia 14.9 1957 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

40212. Dnia 2.10 1957 r. wykreślono wpisy „Edward Pławner Katowice, Polska” oraz dokonano wpisów „Wiktor Osiński Łódź, Polska”.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Liczby oznaczają numery rejestru patentów. Patenty, wpisane do rejestru patentów pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 12 lit. a) lub b) rozporządzenia

Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U Nr 39, poz. 384) oraz zostały wykreślone z tego rejestru.

lit. a)	33313,	33330,	33336,	33424,	33788,	33809,
	34084,	34396,	34499,	34562,	34563,	34728,
	34745,	34838,	34871,	34950,	34964,	35113,
	35269,	35340,	35495,	35544,	35632,	35641,
	35648,	35659,	35691,	35846,	36022,	36108,
	36192,	36223,	36235,	36264,	36269,	36274,
	36297,	36305,	36336,	36446,	36454,	36484,
	36490,	36610,	36631,	36641,	36646,	36716,
	36776,	36812,	36867,	36938,	36971,	37161,
	37192,	37312,	37321,	37367,	37375,	37388,
	37401,	37456,	37600,	37643,	37644,	37727,
	37872,	37879,	37880,	37889,	37910,	37926,
	37991,	38038,	38039,	38052,	38059,	38104,
	38127,	38138,	38140,	38203,	38214,	38217,
	38372,	38506,	38533,	38552,	38633,	38665,
	38728,	38729,	38738,	38757,	38788,	38797,
	38811,	38883,	38887,	38895,	38913,	38948,
	38965,	38966,	39056,	39074,	39092,	39093,
	39100,	39149,	39182,	39186,	39227,	39232,
	39267,	39286,	39322,	39336,	39340,	39335,
	39460,	39494,	39555,	39602,	39635,	39682,
	39685,	39690,	39691,	39692,	39693,	39698,
	39703,	39706,	39717,	39719,	39720,	39723,
	39740,	39747,	39770,	39776,	39781,	39798,
	39803,	39816,	39882,	39883,	39926,	39931,
	39935,	39951,	39955,	39956,	39962,	

lit. b) 36120, 37647.

81

W Z O R Y

REJESTRACJA WZORÓW UŻYTKOWYCH I WZORÓW ZDOBNICZYCH

Grubym drukiem są podane numery rejestru wzorów użytkowych i rejestru wzorów zdobniczych. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy i podklasy, do których zaliczono zarejestrowane wzory. Po numerach rejestrów są zamieszczone daty zgłoszenia wzorów w Urzędzie Patentowym PRL i daty rejestracji tych wzorów. Następnie są kolejno zamieszczone imiona i nazwiska lub nazwy, miejsca zamieszkania lub siedziby osób, na których rzecz zarejestrowano wzory, oraz tytuły zarejestrowanych wzorów. Na końcu są podane imiona i nazwiska twórców lub współtwórców zarejestrowanych wzorów użytkowych, jeżeli wzory te są wzorami pracowniczymi. Skrót „Pr.” oznacza, że zarejestrowane wzory użytkowe są wzorami pracowniczymi.

WZORY UŻYTKOWE (Od nru 11571 do nru 11707)

3a **11573** 11.3 1957. 2.9 1957. Maria Biskupska. Poznań, Polska. Biustonosz.

3a **11597**. 20.4 1957. 4.9 1957. Czesław Czerwiński. Kraków, Polska. Stanisław Wijas. Kraków, Polska. Złacz do męskich podwiązek.

3a **11615**. 17.1 1957. 12.9 1957. Roman Łysakowski. Warszawa, Polska. Zapięcie do pończoch i skarpetek.

3a **11701**. 29.5 1957. 21.10 1957. Kazimierz Hempel. Konstancin, Polska. Zapięcie do podwiązek.

3b **11669**. 6.4 1957. 2.10 1957. Tadeusz Kubis. Poznań, Polska. Prawidło do krawatów.

3b **11702**. 27.6 1957. 21.10 1957. Zdzisław Jędrzejak. Ostrów Wielkopolski, Polska. Przyrząd do prasowania i odświeżania krawatów.

3c **11589**. 13.4 1957. 2.9 1957. Bronisław Zejdel. Warszawa, Polska. Klamra do paska do ubrania.

3c **11599**. 30.4 1957. 4.9 1957. Antoni Łoskoczyński. Warszawa, Polska. Klamra do pasków damskich.

4a **11641**. 5.4 1957. 19.9 1957. Spółdzielca Wytwórnia Chemiczna „Pomoc” Spółdzielnia Pracy. Kraków, Polska. Klosz osłaniający świece nagrobkowe. Franciszek Wolny. Pr.

4d **11579**. 14.11 1956. 2.9 1957. Robert Mroziewicz. Warszawa, Polska. Przyrząd do zapalania gazu.

4d **11605**. 23.3 1957. 5.9 1957. Józef Henryk Misiek. Wrocław, Polska. Automatyczna zapalniczka elektryczna do gazu.

8d **11662**. 19.4 1957. 30.9 1957. Jerzy Rogoziński. Łódź, Polska. Pralka.

8d **11699**. 30.4 1957. 21.10 1957. Kazimierz Biedrzycki. Warszawa, Polska. Urządzenie do naprężania i zwijania sznura do suszenia bielizny.

8f **11649**. 18.7 1956. 24.9 1957. Piotr Brożkiewicz. Kraków, Polska. Płytko do nawijania pończoch.

9b **11626**. 2.2 1957. 12.9 1957. Lubomir Tomaszew-

ski. Warszawa, Polska. Pędzel samoczynnie zasilany farbą.

11e 11582. 14.12 1956. 2.9 1957. Zbigniew Kamiński. Warszawa, Polska. Zamknięcie do notesów, katalogów, prospektów, albumów i tym podobnych przedmiotów.

11e 11583. 14.12 1956. 2.9 1957. Zbigniew Kamiński. Warszawa, Polska. Zamknięcie kołowe, zwłaszcza do notesów, albumów, prospektów, katalogów i tym podobnych przedmiotów.

11e 11685. 9.5 1957. 11.10 1957. Inż. mgr Jerzy Brandysiewicz. Warszawa, Polska. Kołowy narząd spinający do wszelkiego rodzaju notesów, kalendarzy, zeszytów, prospektów, książek i tym podobnych przedmiotów.

15g 11645. 7.6 1954. 23.9 1957. Franciszek Kotas. Cieszyn, Polska. Klawiatura maszyn do pisania.

15i 11637. 26.9 1956. 19.9 1957. Wiktor Ociepko. Warszawa, Polska. Przyrząd do księgowości przebitkowej.

19c 11575. 17.5 1957. 2.9 1957. Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy w Lublinie. Lublin, Polska. Zasłona odzieżowa. Antoni Rychlik, Antoni Kanewski i Edmund Ludtke. Pr.

21a 11577. 26.11 1951. 2.9 1957. Teofil Goj. Czaraków, Polska. Automatyczna skala radiowa.

21a² 11705. 26.4 1956. 24.10 1957. Spółdzielnia Pracy „Elektrometal”. Cieszyn, Polska. Konferencyjny aparat telefoniczny 3-obwodowy, szafkowy, systemu CB. Ludwik Nowosad. Pr.

21b 11706. 1.4 1957. 24.10 1957. Skarb Państwa (Wojewódzki Zarząd Łączności w Koszalinie). Koszalin, Polska. Skrzynka bateryjna. Władysław Bućko. Pr.

21c 11613. 21.6 1957. 11.9 1957. Sławomir Klimek. Warszawa, Polska. Piotr Bruszewski. Warszawa, Polska. Aleksander Kleiber. Warszawa, Polska. Słup, zwłaszcza do linii energetycznych lub telefonicznych.

21c 11707. 22.5 1956. 24.10 1957. Zakłady Wytwórcze Aparatury Niskiego Napięcia A-11 Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Łódź, Polska. Urządzenie do bezłukowego sterowania zdalnego silnika elektrycznego. Edward Machura. Pr.

25a 11695. 19.3 1957. 21.10 1957. Fryderyk Karcz. Trzebiesławice, Polska. Ręczny aparat do podnoszenia oczek.

25b 11644. 3.6 1957. 19.9 1957. Ludwik Krauze. Warszawa, Polska. Przyrząd elektryczno-pneumatyczny do wprawiania w ruch posuwisto-zwrotny igły do podnoszenia oczek w pończochach.

30d 11593. 10.1 1957. 5.9 1957. Ludwik Egid. Kraków, Polska. Higieniczny tampon menstruacyjny.

30g 11634. 21.5 1957. 21.9 1957. Janina Staśkiewicz. Warszawa, Polska. Alicja Niewiadomska. Warszawa, Polska. Kroplomierz.

30k 11574. 8.5 1957. 2.9 1957. Józef Piątek. Pustelnik II k. Warszawy, Polska. Rozpylacz do płynów.

33b 11586. 16.2 1957. 2.9 1957. Marianna Świnarska. Poznań, Polska. Woreczek damski.

33b 11616. 23.1 1957. 12.9 1957. Barbara Spiechowicz. Anin, Polska. Portmonetka.

33b 11628. 18.6 1957. 12.9 1957. Michał Bieder. Warszawa, Polska. Siatka do przenoszenia artykułów codziennego użytku.

33b 11675. 29.1 1957. 10.10 1957. Jerzy Kajetan Szulczewski. Anin, Polska. Zamek do woreczków ko-

smetycznych, sakiewek i tym podobnych przedmiotów.

33c 11596. 27.12 1956. 4.9 1957. Maria Schmidt. Kalisz, Polska. Osłona nieprzemakalna.

34b 11646. 2.8 1956. 24.9 1957. Alfred Schweutzer. Konstancin, Polska. Nożyk do obierania, skrobania i cięcia jarzyn.

34b 11666. 16.2 1957. 2.10 1957. Marianna Świnarska. Poznań, Polska. Przyrząd do obierania jarzyn, warzyw i owoców.

34c 11607. 8.5 1957. 10.9 1957. Halina Sicińska. Warszawa, Polska. Zmywak.

34f 11601. 17.5 1957. 4.9 1957. Piotr Muszyński. Siedlce, Polska. Pokrywa do miednicy.

34g 11671. 2.5 1957. 2.10 1957. Oskar Hansen. Warszawa, Polska. Fotel rozkładany o konstrukcji stalowej.

34i 11683. 4.3 1957. 11.10 1957. Mieczysław Sza-chewicz. Warszawa, Polska. Pulpit do książek.

34i 11686. 9.5 1957. 11.10 1957. Inż. mgr Jerzy Brandysiewicz. Warszawa, Polska. Uchwyt do półek do różnego rodzaju mebli.

34i 11580. 10.9 1956. 2.9 1957. Spółdzielnia Pracy im. Feliksa Dzierżyńskiego Wytwórnia Jelit Sztucznych i Ozdób Choinkowych. Poznań, Polska. Świecąca bombka na choinkę. Janusz Kreczmer i Tadeusz Puczniewski. Pr.

34i 11587. 2.3 1957. 2.9 1957. Inż. mgr Sławomir Włodarski. Łódź, Polska. Podstawka do pasteryzowania wecków.

34i 11591. 16.11 1956. 4.9 1957. Bronisław Charczuk. Otwock, Polska. Lichtarz choinkowy.

34i 11595. 28.3 1957. 4.9 1957. Konstancja Noak. Poznań, Polska. Przyrząd do naparzania kawy, herbaty lub tym podobnych ziół.

34i 11624. 4.12 1956. 12.9 1957. Bernard Mielcarski. Poznań, Polska. Zabawka w postaci zespołu dzwonków choinkowych.

34i 11625. 11.5 1957. 12.9 1957. Aleksander Piskorz-Nałęcki. Warszawa, Polska. Urządzenie do dogotowywania potraw.

34i 11638. 20.2 1957. 19.9 1957. Zdzisław Fabijanowicz. Warszawa, Polska. Tarka do cebuli i jarzyn sałatkowych.

34i 11642. 19.4 1957. 19.9 1957. Bogusław Szulc. Łódź, Polska. Przyrząd do wydrążania pestek z wiśni lub tym podobnych owoców.

34i 11660. 2.3 1957. 30.9 1957. Inż. mgr Sławomir Włodarski. Łódź, Polska. Podstawka do pasteryzowania wecków.

34i 11661. 2.3 1957. 30.9 1957. Inż. mgr Sławomir Włodarski. Łódź, Polska. Podstawka do pasteryzowania wecków.

34i 11680. 30.9 1954. 10.10 1957. Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy w Warszawie. Warszawa, Polska. Maszynka do tarcia chrzanu. Maria Majchrzak. Pr.

34i 11688. 24.5 1957. 11.10 1957. Jerzy Makowicz. Warszawa, Polska. Przybór do wyciskania mas cukierniczych lub garmazeryjnych.

36c 11647. 19.4 1957. 24.9 1957. Józef Babiński. Wrocław, Polska. Kocioł do centralnego ogrzewania.

37b 11608. 13.2 1957. 11.9 1957. Sławomir Klimek. Warszawa, Polska. Piotr Bruszewski. Warszawa, Polska. Aleksander Kleiber. Warszawa, Polska. Prefabrykowana płyta żelbetowa falista do celów budowlanych.

- 37b 11610. 21.6 1957. 11.9 1957. Sławomir Klimek. Warszawa, Polska. Piotr Bruszewski. Warszawa, Polska. Aleksander Kleiber. Warszawa, Polska. Prefabrykowana żelbetowa płyta falista prosta do celów budowlanych.
- 37b 11704. 23.4 1957. 21.10 1957. Miejskie Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane w Radomiu. Radom, Polska. Prefabrykowany legar podłogowy. Waclaw Gocel. Pr.
- 37c 11609. 6.4 1957. 11.9 1957. Sławomir Klimek. Warszawa, Polska. Piotr Bruszewski. Warszawa, Polska. Aleksander Kleiber. Warszawa, Polska. Dach.
- 37d 11606. 16.12 1955. 5.9 1957. Lucjan Chodkowski. Ursus k. Warszawy, Polska. Przyrząd do zamocowywania szyb w ramach okiennych.
- 37f 11612. 21.6 1957. 11.9 1957. Sławomir Klimek. Warszawa, Polska. Piotr Bruszewski. Warszawa, Polska. Aleksander Kleiber. Warszawa, Polska. Garaż rozbierany z płyt prefabrykowanych.
- 37f 11703. 12.7 1957. 21.10 1957. Jan Sojka. Warszawa, Polska. Dół kloaczny.
- 38k 11674. 6.3 1957. 2.10 1957. Roman Rojek. Kraków, Polska. Mechaniczna szlifierka stolarska.
- 42e 11678. 30.5 1957. 10.10 1957. Jan Mospinek. Łódź, Polska. Henryk Biernacki. Łódź, Polska. Kątomierz artyleryjski.
- 42l 11633. 24.12 1954. 21.9 1957. Główny Instytut Górniczo-Katowice, Polska. Wykrywacz tlenu węgla w powietrzu. Inż. Ludwik Lipiński i Zygmunt Dębowski. Pr.
- 42m 11630. 27.11 1956. 20.9 1957. Warszawskie Przedsiębiorstwo Budowy Pieców Przemysłowych. Warszawa, Polska. Zespół tablic do projektowania i kosztorysowania kominów fabrycznych z cegły kominowej. Inż. Teofil Janowski, inż. Waclaw Podrecki i inż. Jerzy Szymanowicz. Pr.
- 42m 11631. 11.3 1957. 20.9 1957. Wojewódzkie Biuro Projektów Przedsiębiorstwo Państwowe w Bydgoszczy. Bydgoszcz, Polska. Nomogram do wymiarowania stropów Ackermana. Inż. Zdzisław Klemp. Pr.
- 42m 11635. 8.11 1955. 19.9 1957. Teofil Monkiewicz. Warszawa, Polska. Suwak do rozdziału obciążeń kotłowni pomiędzy współpracujące kotły.
- 42m 11700. 2.5 1957. 21.10 1957. Waclaw Niewierowicz. Łódź, Polska. Suwak dla mechanika.
- 42n 11578. 11.7 1956. 2.9 1957. Kazimierz Białecki. Radom, Polska. Stolik stereometryczny.
- 42n 11581. 4.12 1956. 2.9 1957. Kazimierz Białecki. Radom, Polska. Stolik stereometryczny do ćwiczeń uczniowskich.
- 42n 11617. 25.1 1957. 12.9 1957. Edward Wojnecki. Szczecin, Polska. Atlas geograficzny z podziałem politycznym przedstawionego obszaru geograficznego, ukazujący dane co do niektórych zasobów w poszczególnych krajach.
- 42n 11636. 25. 8 1956. 19.9 1957. Władysław Żółtowski. Warszawa, Polska. Przyrząd do kreślenia cykloidy.
- 42n 11657. 21.5 1957. 27.9 1957. Stanisław Adamiak. Łódź, Polska. Plan miasta z podziałką orientacyjną.
- 42n 11676. 20.2 1957. 10.10 1957. Henryk Kapela. Łódź, Polska. Elektryczna tabliczka mnożenia.
- 42n 11693. 4.12 1956. 21.10 1957. Ośrodek Pomocy Naukowych Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Przyrząd do nauki o funkcjach trygonometrycznych. Kazimierz Białecki. Pr.
- 44b 11572. 17.12 1956. 2.9 1957. Inż. Jerzy Odorowicz. Warszawa, Polska. Osłona na pudełko do zapalek.
- 44b 11663. 21.10 1956. 30.9 1957. Arkadiusz Szpyrkowicz. Warszawa, Polska. Zapalka do wielokrotnego użycia.
- 44b 11677. 13.4 1957. 10.10 1957. Bronisław Zejdel. Warszawa, Polska. Papierońnica.
- 45a 11687. 23.7 1957. 11.10 1957. Edward Foltyn. Poznań, Polska. Spulchniacz do międzyrzędowej uprawy roślin.
- 45a 11691. 25.3 1957. 15.10 1957. Skarb Państwa (Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego — Zarząd Lasów Państwowych w Białymstoku). Białystok, Polska. Pług do odnawiania i wykonywania pasów przeciwpożarowych. Stanisław Olszański. Pr.
- 45b 11690. 13.3 1957. 15.10 1957. Skarb Państwa (Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego — Zarząd Lasów Państwowych w Białymstoku). Białystok, Polska. Siewnik do nasion drzew iglastych i liściastych. Zygmunt Karpiński. Pr.
- 45c 11594. 15.1 1957. 15.9 1957. VEB Mähdrescherwerk Weimar. Weimar, Niemiecka Republika Demokratyczna. Maszyna do zbierania ziemniaków.
- 45f 11600. 17.5 1957. 4.9 1957. Jerzy Radomyski. Katowice, Polska. Osłona dekoracyjna do wazoników i flakonów do kwiatów.
- 45h 11672. 4.5 1957. 2.10 1957. Kazimierz Jaworski. Warszawa, Polska. Łapka igłowa do chwytania matki pszczelej na plastrze.
- 45h 11673. 4.5 1957. 2.10 1957. Kazimierz Jaworski. Warszawa, Polska. Klatka dla matek pszczelich.
- 45k 11592. 9.1 1957. 5.9 1957. Mikołaj Olech. Kraków, Polska. Łapka na myszy.
- 54g 11622. 15.4 1957. 12.9 1957. Zygmunt Pawlak. Warszawa, Polska. Wywieszka magazynowa.
- 54h 11665. 8.11 1955. 2.10 1957. Teofil Monkiewicz. Warszawa, Polska. Suwak do rozdziału obciążeń maszynowni pomiędzy współpracujące turbozespoły.
- 54h 11682. 8.12 1956. 11.10 1957. Stefan Krówka. Warszawa, Polska. Mieczysław Dewert. Warszawa, Polska. Projektor do przezroczy.
- 54h 11689. 20.7 1957. 11.10 1957. Lech Bagiński. Warszawa, Polska. Józef Staśko. Warszawa, Polska. Reklama świetlna.
- 57c 11619. 7.2 1957. 12.9 1957. Józef Ganatowski. Sopot, Polska. Urządzenie do masowego wywoływania odbitek fotograficznych.
- 57d 11668. 20.3 1957. 2.10 1957. Józef Szperling. Łódź, Polska. Przyrząd umożliwiający zastosowanie powiększalnika do reprodukcji.
- 61a 11653. 14.6 1957. 27.9 1957. Antoni Kowalski. Warszawa, Polska. Koło napędowe do przenośnika, zapobiegające poślizgowi taśmy przenośnika na kole napędowym.
- 61a 11655. 3.5 1957. 27.9 1957. Wiesław Giryn. Warszawa, Polska. Eugeniusz Karp. Warszawa, Polska. Wąż pożarniczy.
- 63b 11614. 10.8 1956. 12.9 1957. Witold Gawerski. Gdańsk, Polska. Dwudzielna obrotowa oś kół jezdnych wózka dziecięcego.
- 63e 11640. 27.3 1957. 19.9 1957. Marian Jurkowski. Warszawa, Polska. Pompka do motocykli lub rowrów.
- 64a 11639. 5.3 1957. 19.9 1957. Witalis Rynkiewicz. Warszawa, Polska. Alfred Pastwa. Warszawa,

Polska. Adolf Reinholz. Poznań, Polska. Uszczelka do butelek i flakonów.

67a 11698. 23.4 1957. 21.10 1957. Lech Guranowski. Warszawa, Polska. Przyrząd do ostrzenia żyłek i przechowywania aparatu do golenia.

67c 11603. 15.4 1957. 5.9 1957 Maria Seredyka. Warszawa, Polska. Jan Konieczny. Milanówek, Polska. Ściernica.

68a 11664. 21.5 1957. 30.9 1957. Michał Fiedel. Kraków, Polska. Stanisław Urbanek. Kraków, Polska. Klódka.

69 11697. 24.4 1957. 21.10 1957. Tadeusz Jaszczewski. Warszawa, Polska. Nóż do rozcinania kartek.

70c 11584. 24.12 1956. 2.9 1957. Władysław Skert. Poznań, Polska. Liniał, zwłaszcza do tablic.

70c 11598. 24.12 1956. 4.9 1957. Jan Osiński. Kraków, Polska. Zbiornik do cieczy.

70d 11684. 25.3 1957. 11.10 1957. Roman Kiżny. Warszawa, Polska. Suszka mineralna do atramentu.

70e 11629. 11.6 1956. 20.9 1957. Norbert Pettke. Wejherowo, Polska. Temperówka do ołówków.

70e 11650. 20.7 1956. 25.9 1957. Krystyna Winiecka. Puszczakówko, Polska. Przyrząd do ostrzenia, zwłaszcza ołówków.

71a 11667. 15.3 1957. 2.10 1957. Dobrosława Baśńska. Łódź, Polska. Wkładka ortopedyczna.

71c 11588. 25.3 1957. 2.9 1957. Piotr Mazurkiewicz. Brwinów, Polska. Elektryczny grzejnik do nagrzewania narzędzi szewskich.

74d 11576. 19.11 1956. 3.9 1957. Centralne Biuro Konstrukcyjne Przemysłu Drobego Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Warszawa, Polska. Syrena korbowa. Bronisław Pierzchała. Pr.

76c 11585. 2.2 1957. 2.9 1957. Jan Zawadzki. Pabianice, Polska. Cewka prędkościowa.

76c 11651. 13.2 1957. 24.9 1957. Zakłady Przemysłu Welnianego im. Leona Laska. Bielsko-Biała, Polska. Suwak skrętowy. Tadeusz Nowakowski. Pr.

77d 11652. 6.5 1957. 27.9 1957. Janusz Kuźniarski. Kraków, Polska. Zabawka.

77e 11692. 25.5 1956. 21.10 1957. Spółdzielnia Pracy Usług Administracyjno-Biurowych w Kielcach. Kielce, Polska. Huśtawka ławkowa. Franciszek Okszański. Pr.

77f 11571. 19.10 1956. 2.9 1957. Piotr Stefan Beer. Warszawa, Polska. Jerzy Rondio. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci lokomotywy, wagonu lub tym podobnego pojazdu kołowego.

77f 11590. 20.4 1957. 2.9 1957. Zbigniew Łakiński. Poznań, Polska. Zabawka w postaci podbijanej głowicy, zaopatrzonej w lotki.

77f 11602. 30.5 1957. 4.9 1957. Inż. Konstanty Łobjko. Warszawa, Polska. Kazimierz Towpik. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci galopującego osiołka z wózkami.

77f 11618. 1.2 1957. 12.9 1957. Andrzej Sobolewski. Pruszków, Polska. Marian Borkowski, Pruszków, Polska. Zabawka w postaci latającego samolotu.

77f 11620. 29.3 1957. 12.9 1957. Hipolit Chojecki. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci samolotliku odrzutowego.

77f 11621. 29.3 1957. 12.9 1957. Hipolit Chojecki. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci samolotliku pasażerskiego.

77f 11623. 17.4 1957. 12.9 1957. Anatoliusz Kowalewski. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci samochodu.

77f 11643. 22.5 1957. 19.9 1957. Włodzimierz Nitowski. Warszawa, Polska. Wydająca dźwięki zabawka w postaci ptaka lub dowolnego zwierzęcia.

77f 11656. 17.5 1957. 27.9 1957. Jan Kuczyński. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci łódki żaglowej.

77f 11658. 12.3 1956. 30.9 1957. Sądeckie Zakłady Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego Przedsiębiorstwo Państwowe. Nowy Sącz, Polska. Aparat do kontrolnego prześwietlania butelek z winem lub podobnym płynem. Waclaw Dudzik, Józef Pasyk, Józef Maciuszek i Piotr Macko. Pr.

77f 11659. 26.2 1957. 30.9 1957. Janina Sulimińska. Warszawa, Polska. Zabawka wydająca dźwięki.

77f 11670. 8.4 1957. 2.10 1957. Hieronim Bajon. Warszawa, Polska. Janina Zadrowska. Warszawa, Polska. Grzechotka.

77f 11679. 30.7 1957. 10.10 1957. Witold Zenowicz. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci wózka.

77f 11694. 4.3 1957. 21.10 1957. Anna Zaremba. Wrocław, Polska. Zabawka w postaci dowolnej figurki, imitującej człowieka, zwierzę, ptaka lub płaza.

77g 11632. 10.5 1956. 21.9 1957. „Scenotechnika“ Spółdzielnia Pracy Technicznej Obsługi Teatrów i Świetlic. Kraków, Polska. Teatr kukielkowy dla dzieci i młodzieży. Ludwik Muzyczka. Pr.

80a 11611. 21.6 1957. 11.9 1957. Sławomir Klimek. Warszawa, Polska. Piotr Bruszewski. Warszawa, Polska. Aleksander Kleiber. Warszawa, Polska. Forma do produkcji płyt falistych prostych do celów budowlanych.

81e 11654. 23.2 1957. 27.9 1957. Huta Baildon. Katowice, Polska. Sprawdzian puszkowy do rozdziału pastylek. Jerzy Bacia i Stanisław Piaskowski. Pr.

81e 11681. 8.5 1957. 11.10 1957. Stanisław Ropczycki. Warszawa, Polska. Koszyk z kółkiem.

85e 11604. 26.4 1957. 5.9 1957. Rajmund Majewski. Warszawa, Polska. Zawór.

85f 11696. 9.1 1957. 21.10 1957. Stefan Krużyński. Kamień Pomorski, Polska. Przenośny prysznic kąpielowy.

85h 11627. 16.5 1957. 12.9 1957. Stanisław Jawniak. Sopot, Polska. Zawiaski do siedzeń toaletowych.

85k 11648. 9.2 1956. 24.9 1957. Tomasz Stefański. Chorzów, Polska. Ręczny rozpylacz ciśnieniowy.

WZORY ZDOBNICZE

(Nry 7233 i 7234)

Zd 11 7234. 11.2 1957. 21.10 1957. Władysław Dorabalski. Łódź, Polska. Spodeczek.

Zd 13 7233. 20.12 1956. 20.8 1957. Marian Maryś. Poznań, Polska. Torebka.

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem jest podany numer rejestru wzorów użytkowych.

10721. Dnia 20.8 1957 r. wykreślono wpis „Wiktor Ociepko Warszawa, Polska Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych“ oraz dokonano wpisu „Państwowy Zakład Wydawnictw Lekarskich Przedsiębiorstwo Państwowe Warszawa, Polska“.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Grubym drukiem są podane numery rejestru wzorów użytkowych. Prawa z rejestracji wzorów użytkowych, wpisanych do rejestru pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 98 lit. a) lub lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3.1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39,

poz. 384), a wzory te zostały wykreślone z tego rejestru. Po numerach rejestru wzorów użytkowych są podane daty wygaśnięcia praw z rejestracji wzorów.

lit. a)	9576	2.5	1957	9947	13.5	1957
	9588	13.8	1957	9951	18.5	1957
	9589	14.8	1957	9952	18.5	1957
	9599	18.10	1957	9955	20.5	1957
	9602	23.10	1957	9960	23.5	1957
	9847	1.4	1957	9961	24.5	1957
	9937	26.4	1957	9962	24.5	1957
	9942	6.5	1957	9964	25.5	1957

9967	11.6	1957	10063	16.4	1957
9969	11.6	1957	10064	16.4	1957
9971	14.6	1957	10065	16.4	1957
9975	19.6	1957	10067	16.4	1957
9976	21.6	1957	10687	20.3	1957
9979	9.7	1957	10688	31.3	1957
9981	9.7	1957	10710	31.3	1957
9989	29.7	1957	10761	30.5	1957
9991	30.7	1957			
9993	31.7	1957	lit. b)		
10008	22.8	1957	11198	1.10	1957

82

UDOSKONALENIA TECHNICZNE

ŚWIADECTWA O DOKONANIU UDOSKONAŁEŃ TECHNICZNYCH

(Od nru 14.966 do nru 15.338)

Grubym drukiem są podane numery świadectw o dokonaniu udoskonań technicznych. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy i podklasy, do których zaliczono zarejestrowane udoskonalenia techniczne. Po numerach świadectw o dokonaniu udoskonań technicznych są kolejno zamieszczone daty wystawienia tych świadectw, imiona i nazwiska twórców lub współtwórców udoskonań technicznych oraz tytuły tych udoskonań.

5b 14996—14999. 6.8 1957. Inż. Bronisław Wartak, Edmund Dybał, Werner Krause i inż. Bronisław Poskier. Ulepszenie pracy kombajna górniczego przez zmianę konstrukcji wrębniaka oraz żerdzi kruszącej.

5b 15327. 30.9 1957. Teodor Boronowski. Urządzenie do oddzielania żelaza z hałd żużla i odpadów.

5d 15141—15143. 2.9 1957. Inż. Zbigniew Ansimon, inż. Jan Winter i Włodzimierz Lejczak. Zabezpieczenie szybu „Bolesław” w kopalni Mikulczyce przez wprowadzenie elementu sprężystego w obudowę szybu „Bolesław” w postaci wkładki drewnianej.

5d 15332, 15333. 30.9 1957. Alfons Gwóźdź i Ludwik Siwiec. Zmiana konstrukcji urządzenia zamykającego boczne odchylnie ściany wozów kopalnianych dużej pojemności.

5d 15334. 30.9 1957. Franciszek Barchański. Urządzenie do hydromechanicznego czyszczenia wózków kopalnianych z narostu węgla i kamieni przy pomocy dużej ilości cienkich strumieni wody pod ciśnieniem.

6b 15106. 24.8 1957. Mgr Witold Ferchmin. Zmiany sposobu pracy na aparacie rektyfikacyjnym periodycznym.

6b 15207—15209. 11.9 1957. Mgr inż. Kazimierz Jarosz, Edward Wrona i Jerzy Szurzec. Sposób produkcji alkoholi propylowych, butylowych i amylovych z fuzji posiarzynowych oraz z frakcji propylowej z fuzji melasowo-ziemniaczanych.

7a 15008—15010. 9.8 1957. Inż. Zygmunt Martynowski, inż. Eugeniusz Iwanow i inż. Zdzisław Kwiek. Ulepszenie procesu technologicznego otrzymywania taśm Ł-68.

7a 15107, 15108. 24.8 1957. Stanisław Mikołajczyk i inż. Jan Cuber. Zmechanizowanie odciągania kręgów z pod zwijarki zespołu III walcowni bruzdowej.

7b 15040—15045. 13.8 1957. Inż. Eugeniusz Iwanow, inż. Edwin Siedlaczek, inż. Bogdan Szydło, inż. Lech Bocheński, inż. Tomasz Faber i Karol Markiel. Ustalenie technologii drutów ze stopu W-65.

7c 15032—15033. 9.8 1957. Antoni Nowak i Wiktor Wower. Maszyna do rozrywania puszek pokonserwowych przed odcynowaniem.

8a 15078—15080. 17.8 1957. Inż. Stanisław Kamańczyk, inż. Jerzy Cyrański i Antoni Barański. Zastosowanie potokowego — pigmentowego sposobu barwienia tkanin na jiggerach.

8l 15271—15274. 21.9 1957. Inż. Józef Gondzik, inż. Jerzy Świerczyński, Jan Lanowski i Leon Skotnicki. Urządzenie do produkcji papy smołowej ze zmineralizowaną powłoką.

10a 15005—15007. 6.8 1957. Józef Grysko, mgr inż. Lesław Zurzycki i inż. Józef Orski. Uboczna produkcja paku przy odparowywaniu oleju antracenowego.

10a 15138—15140. 2.9 1957. Eryk Urbaniec, Ginter

Majster i Emil Suliga. Urządzenie do samoczynnego gąszenia koksu pod wieżą gaśniczą.

10a 15277. 21.9 1957. Łukasz Przedzimirski. Ulepszenie konstrukcji młotów do ubijania wsadu przy maszynach wsadowo-wypychowych.

10b 15237, 15238. 18.9 1957. Antoni Kołodziej i Wiktor Jacek. Nacinanie rowków do bloków katodowych na wymiary gotowe podczas prasowania.

12c 14966—14968. 6.8 1957. Mgr Antoni Bahr, mgr inż. Jan Zdebek i inż. Paweł Krzyżanek. Zmiana układu urządzeń do magazynowania i rozpuszczania soli.

12c 15251—15254. 18.9 1957. Inż. Mieczysław Wnęk, inż. Bolesław Kołodziejczyk, inż. Tadeusz Nowak i inż. Tadeusz Niewiadomski. Wykorzystanie nadmiaru ługu sodowego.

12d 15191. 9.9 1957. Inż. Jan Dunowski. Ulepszony sposób zamocowania sit ramowych na bębnach filtrowych do oczyszczania wody przemysłowej.

12g 15051. 16.8 1957. Józef Strzelski. Wykładzina kwasoodporna aparatury koksochemicznej z węgla uszlachetnionego.

12g 15100—15102. 24.8 1957. Inż. Franciszek Piechaczek, inż. Maria Cichocka i Małgorzata Osadnik. Sposób otrzymywania zasadowego węglanu miedzi cz. d. a.

12g 15236. 18.9 1957. Inż. Paweł Krzyżanek. Zmniejszenie odległości pomiędzy elektrodami w elektrolizerze Siemens — Billitera.

12g 15250. 18.9 1957. Inż. Łukasz Przedzimirski. Celowe zmiany urządzenia do zamykania i otwierania autoklaw.

12g 15285, 15286. 25.9 1957. Inż. Krzysztof Galon i inż. Władysław Medwecki. Celowe dostosowanie kolumn destylacyjnych do produkcji benzolu motorowego eksportowego.

12g 15287—15290. 25.9 1957. Inż. mgr Stanisław Węgrzynowski, Józef Zając, Zygmunt Madejski i Wojciech Kosowski. Ulepszenie instalacji do produkcji chlorowodoru.

12g 15299—15301. 25.9 1957. Inż. Józef Rudnicki, inż. Stefan Dębski i Stanisław Lysów. Dostosowanie instalacji do wytwarzania saletrzaku I-go do produkcji saletrzaku 25% przez zastosowanie wyparek próżnicowych typu „Giap” w układzie z wyparkami przelotowymi typu „Prosynchem”.

12g 15304—15306. 28.9 1957. Inż. Bolesław Kołodziej, inż. Janusz Skowron i Tadeusz Makotyń. Zmiana procesu technologicznego oraz konstrukcji aparatury przy redukcji katalizatora miedziowego do syntezy metanolu.

12h 15076. 17.8 1957. Antoni Kołodziej. Adaptacja prasy 800 t z skonstruowaniem części składowych do pra-

sowania rur od ϕ 180 mm zewnętrznej do 340 mm zewnętrznej — maksymalny otwór ϕ 300 mm.

12l 15206. 9.9 1957. Leopold Mazur. Urządzenie do otrzymywania bezwodnego siarczynu sodowego metodą suchą.

12o 15115—15118. 24.8 1957. Mgr Antoni Gajewski, inż. Jan Zygado, inż. Stanisław Łysoń i inż. Bolesław Kołodziej. Sposób otrzymywania metanolu na katalizatorze Cu, Zn, Al przez wyeliminowanie okresu redukcji katalizatora.

12o 15192. 9.9 1957. Józef Leszczyński. Przerobienie dolnej komory odgazowywacza dwusiarczku węgla.

12o 15310—15318. 28.9 1957. Hanna Koprowska, Wojciech Łukasiewicz, Przemysław Lenkowski, Zygmunt Zborucki, Edmund Kwiatkowski, Mieczysław Medoń, Feliks Gondorowicz, Kazimierz Owsianik i Józef Ozorowski. Odsemikarbazonowanie semikarbazonu octanu DHA przy pomocy kwasu pirogronowego.

12p 15088—15099. 17.8 1957. Inż. Bronisław Twardzicki, inż. Zdzisław Łysoń, inż. Waclaw Marek, inż. Wiktor Grygiel, Dominik Pękała, inż. Ryszard Mielnik, inż. Józef Rudnicki, inż. Stefan Dębski, Stanisław Łysoń, inż. Jan Czyska, inż. Jerzy Fazan i Józef Patron. Dostosowanie urządzeń wytwarzających saletrzak I do produkcji azotu amonu.

13a 15193—15195. 9.8 1957. Mgr inż. Jerzy Łaskiewicz, Roman Cierpień i Józef Gandera. Całkowicie spawana konstrukcja kotłów płomienicowych.

13b 14971. 6.8 1957. Mgr inż. Teodozjusz Śląkin. Dawkowanie kwasu fosforowego do zmiękczzonej wody, używanej do uzupełniania strat kondensatu.

13b 15064, 15065. 17.8 1957. Inż. Michał Bogusz i inż. Tadeusz Czernikiewicz. Odgazowywanie wody zasilającej kocioł parowy metodą próżniową z dogrzewem.

14c 15012, 15013. 9.8 1957. Inż. Józef Winiarski i inż. Wł. Grycza. Chłodnica bezprzeponowa sprężonego gazu do produkcji sody.

14c 15169, 15170. 2.9 1957. Inż. Tadeusz Książkiewicz i Rudolf Latocha. Przyrząd dla dokładnego wyważenia wirników i osiek turbin powietrznych służących jako turborozprężacz w instalacji argonowo-tlenowej „Petro-carbon”.

14e 15015—15022. 9.8 1957. Inż. Marian Fedyszak, Grzegorz Kotuła, Karol Bieniek, Michał Ciesiołka, Stanisław Koczyba, Brunon Simon, Stefan Maksicz i Franciszek Przybyła. Wykorzystanie pary wylotowej z turbinki kondensacyjnej III.

17b 14976—14978. 6.8 1957. Mgr inż. Zbigniew Błażewski, inż. Mirosław Misztela i Kazimierz Burza. Urządzenie chłodnicze absorcyjne do produkcji lodu sztucznego z wykorzystaniem pary odlotowej elektrociepłowni.

17e 14974. 6.8 1957. Ryszard Pochylczuk. Celowa zmiana systemu chłodzenia łożysk ssaw w rozmrażalni.

17g 14972. 6.8 1957. Inż. Jan Tyłka. Zmiana sposobu ogrzewania naczyń ekspansyjnych.

17g 14973. 6.8 1957. Antoni Monteano. Zmiana procesu technologicznego pracy urządzeń do wykrapiania gazoliny podczas okresowych ogrzewań.

18a 15081. 17.8 1957. Mgr inż. Konstanty Miściuk. Mały żeliwiak.

18b 14990. 6.8 1957. Mgr inż. Mieczysław Pachowski. Sposób określania przydatności materiałów wsadowych do produkcji żeliwa sferoidalnego.

18b 15085—15087. 17.8 1957. Inż. Zdzisław Kościelniak, Krystin Olszewski i Tadeusz Waclawski. Sposób wytwarzania żeliwa niemagnetycznego manganowo-miedziowego w łukowym piecu elektrycznym.

18c 14714—14719. 22.6 1957. Czesław Mieczkowski, Aleksy Kiesiecki, Mieczysław Klimczak, Edmund Andrzejkiewicz, Leon Gruszko i inż. Stanisław Lis. Urządzenie do płomieniowego hartowania rolek bieżnych ciągnika S-80.

18c 15328—15330. 30.9 1957. Inż. Karol Froncek, inż. Maria Lempicka i inż. Zygmunt Leszczyński. Ulepszenie jakości matryc drogą specjalnej obróbki cieplnej i chromowania twardego.

20h 15331. 30.9 1957. Stanisław Szołtysek. Celowe zmiany urządzenia do wyposażenia parowozów w piasek.

21a 15126—15128. 29.8 1957. Inż. Antoni Góra, inż. Józef Kozera i Zbigniew Radzio. Urządzenie do zdalnego informowania o wskazaniach próbnika tarcz numerowych.

21b 15032—15033. 16.8 1957. Bogdan Jaworski i Władysław Korytowski. Zmiana sposobu formowania płyt akumulatorów kwasowych.

21c 14979—14989. 6.8 1957. Inż. Karol Chmura, Me-dard Olkiewicz, Kazimierz Sadowski, mgr inż. Sławomir Targowski, inż. Tadeusz Karakulski, Zdzisław Komosiński, Henryk Pulkowski, Jan Piasecki, Benedykt Stawski, Władysław Hęsiak i Stanisław Roguszcak. Zmiana obudowy i konstrukcji wsporczej zespołów sterowniczych niskiego napięcia.

21c 15036. 9.8 1957. Inż. Sylwester Jankowski. Zastąpienie oplotu bawełnianego obwojem z taśmy bawełnianej i papierowej do pokrycia ośrodka przewodu TKSE.

21c 15037, 15038. 13.8 1957. Konrad Bem i Mieczysław Hutnik. Zmiana konstrukcji muf kablowych typu KVC.

21c 15124, 15125. 29.8 1957. Inż. Zenon Puza i inż. Władysław Węgrzyński. Układ zabezpieczeń do przesuw-ników fazowych w stacji prostownikowej.

21c 15130—15132. 28.8 1957. Henryk Bursiak, Czesław Dorabialski i Kazimierz Skonieczka. Urządzenie do blokady odłączników napowietrznych z napędem linko-wym.

21c 15294, 15295. 25.9 1957. Inż. Józef Sadownik i inż. Roman Włodarczyk. Wykorzystanie prętów przewodnic le-warów śrubowych jako zwody dla instalacji odgromowej.

21c 15239. 18.9 1957. Antoni Biliński. Przyrząd do do-bierania lamp elektronowych.

21d 14970. 6.8 1957. Ireneusz Doliński. Przyrząd do wyciągania uzwojeń z silników elektrycznych.

21g 15129. 29.8 1957. Wiktor Mamel. Nawijarka do cewek o napędzie ręcznym.

21h 15123. 29.8 1957. Marian Kęsek. Regulator czasu do zgrzewarki.

24a 15014. 9.8 1957. Inż. Mikołaj Derewianko. Celowe wydłużenie sklepień palenisk parowozowych.

24e 14975. 6.8 1957. Piotr Haberko. Dostosowanie ga-zogeneratorów Siemensu typu szybowego na paliwo za-stępcze — węgiel brunatny lub torf zamiast węgla ka-miennego w hutach szkła.

24e 15146—15149. 2.9 1957. Kazimierz Kołodziej, inż. Zbigniew Koczab, Ignacy Szafranec i Henryk Bigos. Celowe zmiany wykonania podgrzewacza wody dla gene-ratorów gazu wodnego.

24e 15291—15293. 25.9 1957. Michał Kasprzak, inż. Leszek Kmieć i inż. Paweł Psiorz. Sposób regulacji ciś-nienia w kolektorze powietrza, tłoczonego do generatorów celem zmniejszenia szumu dmuchaw.

24k 15325, 15326. 30.9 1957. Inż. Zdzisław Gołosiński i Antoni Korczyński. Zmiana konstrukcji otworów drzwiczek przy kotłach parowozów wąskotorowych.

26d 15119—15122. 24.8 1957. Jerzy Szurek, Zdzisław Mołata, Stefan Blacha i Stanisław Mendyk. Celowe zmia-ny aparatury syntezy aldehydu octowego.

27b 15179—15182. 2.9 1957. Inż. Jan Galicki, Franciszek Chwalczyk, Rufin Panic i inż. Antoni Krajewski. Wyko-rzystanie konstrukcji kompresorów SR4-40 w tłocznii do wprowadzania par rozpuszczalnika do gazociągu.

27b 15335—15338. 30.9 1957. Alojzy Górnik, Augustyn Prochaska, inż. Jan Supel i Józef Mazur. Uruchomienie turbodmchaw „Nelli” po dokonaniu przeróbek i dosto-sowaniu ich do pracy w tłoczniach gazu Kuurów i Wa-lenty.

28a 15071—15073. 17.8 1957. Mgr inż. Olech Świetlik, mgr inż. Jerzy Bratro i Stanisław Gołek. Zastosowanie w przemyśle garbarskim ultradźwięków do wytwarzania emulsji tłuszczowych i innych zawiesin.

28a 15202. 11.9 1957. Inż. Karol Grzeszczuk. Wyko-rzystanie pniaków dębowych jako nowego surowca do pozyskiwania garbnika.

29a 15171—15174. 2.9 1957. Jan Sokołowski, Czesław Kordzik, Mieczysław Setkiewicz i Karol Obracaj. Celowe przeróbki filtrów Wangnera.

30h 15069, 15070. 17.8 1957. Blandyna Prymaczenko i Jarosław Fadijew. Otrzymywanie anestezyny z produk-tów ubocznych powstających przy regeneracji polokainy z przemywek i ługów.

31c 15054—15063. 17.8 1957. Inż. Jerzy Grzyb, Ta-deusz Nadziejka, Ignacy Jelonek, Stanisław Kubala, Karol Wanner, Henryk Gediga, Henryk Masior, Władysław Ga-wel, Stanisław Kwiatkowski i Jan Gałczyński. Celowe zmiany wykonania wlewnic bramowych.

32a 15023, 15024. 9.8 1957. Inż. Stanisław Maleczek i Romuald Urbanowicz. Celowe zmiany w budowie pie-ców donicowych do wytopu szkła optycznego i technicz-nego.

34g 15083. 17.8 1957. Bronisław Witkowski. Gotowe

formatki tapicerskie wykonywane z rdzenia sprężynowe-
go i gąbczastej powłoki z tworzyw syntetycznych.

35a 15156—15158. 2.9 1957. Roman Niepsuj, Marian
Waśniowski i Józef Ślęczka. Zmiana ułożyskowania krąż-
ka linowego dźwigu.

35c 14969. 6.8 1957. Mgr Inż. Ryszard Fiedler. Wcia-
garka do robót przy układaniu kabli.

35c 14991. 6.8 1957. Edward Rejman. Winda ręczna
zamontowana na ciężarówce do za- i wyładowania cięż-
kich przedmiotów.

35c 15210. 11.9 1957. Władysław Wójcicki. Urządzenie
zabezpieczające przed luzowaniem liny przy bębnie wy-
ciągu skipowego.

36c 15275. 21.9 1957. Kazimierz Mitan. Piec do ogrze-
wania etażowego o konstrukcji spawanej.

37a 15035. 9.8 1957. Inż. Bolesław Dmitruk. Prefabry-
kowany żelbetowy dach płaski ulepszonej konstrukcji.

37b 15000—15002. 6.8 1957. Jan Zając, Józef Gonet
i Stanisław Dziadosz. Zastosowanie prefabrykowanej pły-
ty wspornikowej zamiast wzmocnienia stropu pod piec.

37b 15066. 17.8 1957. Zdzisław Podgórski. Kafar
drewniany, dwuświecowy do wbijania pali przy budowie
opaski morskiej o dwóch rzędach pali.

37b 15216—15218. 11.9 1957. Inż. Paweł Czapczyński,
inż. Józef Szulc i inż. Ryszard Wedegis. Uchwyty wkręca-
ne do prefabrykatów wielkich płyt i bloków.

37b 15219. 11.9 1957. Mgr inż. Leon Obtulowicz. Pre-
fabrykowany, wspornikowy element budowlany do skła-
dania szafek licznikowych itp.

37b 15280, 15281. 21.9 1957. Inż. Bohdan Siwek i inż.
Kazimierz Wierzbiński. Prefabrykowana płyta stropowa
żebrowa.

37b 15282, 15283. 21.9 1957. Inż. Bohdan Siwek i inż.
Kazimierz Wierzbiński. Prefabrykowana płyta stropowa
skrzynkowa.

37e 15074, 15075. 17.8 1957. Inż. Mateusz Demski
i Władysław Żak. Rusztowanie rurowe przesuwne na wóz-
ku akumulatorem do wykonywania wewnętrznych
robót wykończeniowych w halach fabrycznych.

38h 15047. 16.8 1957. Mgr inż. Zbigniew Grzyb. Farba
ognioochronna do zabezpieczania drewna przed niszczą-
cym działaniem ognia.

38h 15200. 9.9 1957. Stanisław Zabajewski. Urządze-
nie do dosycania podkładów na bazach ich regeneracji.

38h 15307, 15308. 28.9 1957. Józef Wyszynski i Ma-
rian Jędrzejczyk. Urządzenie do impregnacji kostki dREW-
nianej.

38l 15226—15229. 11.9 1957. Inż. Aleksander Wojtach,
inż. Adam Bula, inż. Edward Klepacki i inż. Janusz Pa-
ka. Produkcja płyt skrawkowych — „Bipan”.

40a 15134. 29.8 1957. Józef Bula. Zmiana procesu
mielenia blendy w oddziale prażalni.

40c 15230—15235. 18.9 1957. Inż. Stanisław Pierzynka,
inż. Jakub Wechsberg, Michał Grzegorzek, Jan Figiel,
Helena Figiel i Edward Wesołowski. Sposób odzyskiwania
złota i srebra metalicznego z szlamów anodowych z pro-
cesu elektrolizacji miedzi.

42b 15144, 15145. 2.9 1957. Stefan Matysiak i Włady-
sław Curyło. Przyrząd do odczytywania pomiaru kątów
i boków przy obróbce mechanicznej.

42b 15296. 25.9 1957. Piotr Kałuski. Uniwersalny
przyrząd do sprawdzania mikrometrów o obszarach mier-
niczych powyżej 100 mm.

42h 15067. 17.8 1957. Zofia Krzezińska. Przyrząd do
sprawdzania płaskości szklanych płytek interferencyj-
nych.

42i 15278. 21.9 1957. Teofil Gruszka. Sposób napeł-
niania termometrów kapilarnych manometrycznych rtę-
cią.

42k 15198, 15199. 9.9 1957. Mgr inż. Kamil Szupelak
i Romuald Niepokój. Manometr rejestrujący na taśmie
typu MR2.

42k 15297, 15298. 25.9 1957. Mgr inż. Jan Stanek
i mgr inż. Kazimierz Heller. Zmiany wykonania dyszy
pomiarowej na wysokie ciśnienie.

42l 15068. 17.8 1957. Anatol Zuber. Laboratoryjny
przyrząd elektromagnetyczny do przeprowadzania prób
na zawartość zanieczyszczeń ferromagnetycznych w mies-
zankach paszowych.

42l 15164. 2.9 1957. Jerzy Molka. Tlenomierz do ba-
dania czystości tlenu ratowniczego.

45a 15184. 2.9 1957. Władysław Walendowski. Roz-
garniacz redlin do ciągnika Zetor K 25.

45b 15082. 17.8 1957. Karol Frankowski. Siewnik
podmuchowy do nawozów sztucznych.

45b 15135—15137. 29.8 1957. Jerzy Burzan, Władysław
Mikuda i Czesław Wojtacki. Sadzarka konna dwurzędowa
do ziemniaków.

45b 15186—15188. 9.9 1957. Tadeusz Petelski, Jerzy
Poważko i Józef Zarzycki. Urządzenie do kolejki obornik-
kowej ze słupem i wysięgnikiem ruchomym do wywozu
obornika na składowisko.

45e 15034. 9.8 1957. Mgr inż. Stanisław Zawadzki.
Mała młocarka z napędem elektrycznym do omlotu zbior-
ów i rozmnożeń.

45e 15303. 25.9 1957. Inż. Juliusz Mozola. Urządzenie
do łoczenia moszczu z owoców, jagód, pomidorów i po-
dobnych miękkich surowców.

45f 15159. 2.8 1957. Jan Puchała. „Karczownik” do
karczowania karpiny.

47c 15284. 21.9 1957. Łukasz Przedzimirski. Regene-
racja elastycznych sprzęgieł zębatach.

47e 15153—15155. 2.8 1957. Inż. Włodzimierz Jarmu-
ła, Piotr Paszkowski i Czesław Przybył. Wysokociśnienio-
wa towtownica ręczna.

47f 15046. 13.8 1957. Kazimierz Mitan. Korek gumo-
wy do zamykania otworów podczas prób instalacji c.o.,
gazu i wody.

47f 15133. 29.8 1957. Feliks Jankowski. Ściągacz do
łączenia rur azbestowo-cementowych.

47f 15163. 2.9 1957. Jan Nowara. Sposób wyrobu nat-
łoczek skórzanych w kształcie żłobka i kąta z pasków
klejonych.

47f 15168. 2.9 1957. Ryszard Pochylczuk. Rura usz-
czelniająca i izolująca komin w stropie dachu.

47g 15011. 9.8 1957. Inż. Jerzy Niwiński. Trójkąt re-
gulacyjny do regulowania instalacji centralnego ogrzewa-
nia na wodę wysokiego ciśnienia.

47g 15249. 18.9 1957. Inż. Łukasz Przedzimirski. Prze-
róbka części zaworów hydraulicznych na wieżach gaśnic-
zych.

47g 15265. 20.9 1957. Emanuel Warmons. Trójdrogo-
wy zawór zamykający.

49b 15205. 11.9 1957. Stanisław Bochenek. Przystoso-
wanie podzielnicy uniwersalnej 2Fa do frezarki typu
F. P-88.

49c 15211, 15212. 11.9 1957. Józef Stachura i Tadeusz
Narbutt. Urządzenie do kalibrowania porowatych samo-
smarujących tulejek otrzymanych na drodze metalurgii
proszków.

49e 15183. 2.9 1957. Leon Gąsior. Przyrząd do kucia
na zimno kwadratów w gwintownikach.

49h 15240—15247. 18.9 1957. Rudolf Ungehojer, Józef
Zioberko, Emil Tomiczek, inż. Alojzy Wala, Franciszek
Grygierczyk, Wilhelm Rajba, Władysław Stoszek i Jan
Szczypka. Linia automatyczna do produkcji tulejek gwin-
towych do główek bezpiecznikowych 25 i 60 A.

50d 15185. 6.9 1957. Stefan Zieliński. Mechaniczna
paska przesiewarka do różnych chemikali.

50d 15319—15324. 28.9 1957. Ładysław Piotrowski,
Artur Franke, Włodzimierz Gierasimiuk, Włodzimierz
Jurkiewicz, Tadeusz Cieślak i Piotr Desput. Instalacja
urządzeń separatorów komorowych i odkurzacza do pro-
dukcji kredy dmuchanej.

53k 15175. 2.9 1957. Mgr Zdzisław Pazoła. Metoda
rozpyłowego suszenia soków owocowych.

54b 15257, 15258. 20.9 1957. Jerzy Chojnowski i An-
drzej Wielanek. Przystosowanie maszyny torebkarskiej do
podwójnej produkcji turek handlowych.

55c 15109, 15110. 24.8 1957. Inż. Jan Sokołowski i Mi-
chał Sztraub. Zmiana sposobu podawania papki alkalicz-
noluzo z holendra do egalizatora.

55e 15160, 15161. 2.9 1957. Józef Rosiński i Czesław
Ziółkowski. Maszyna do cięcia papieru na arkusze.

57c 15049, 15050. 16.8 1957. Inż. Mikołaj Iliński i inż.
Stefan Tymochowicz. Mechaniczna wywoływaczka do
sensyogramów materiałów światłoczułych oblewanych
jedno i dwustronnie.

61a 15039. 9.8 1957. Jan Ciesielski. Zmiana kon-
strukcji dławicy do gaśnicy przeciwpożarowej.

61a 15213—15215. 11.9 1957. Jerzy Jopek, Jan Boru-
sławski i Leon Porczyk. Wodno-chemiczne urządzenie
gaśnicze przeciwpożarowe na podwoziu samochodowym.

63c 15165. 2.9 1957. Czesław Tarkowski. Probiernia
do sprawdzania skrzyń biegów, tylnych mostów i auto-
matów powietrza po naprawie samochodów marki „Sko-
da” i „Fiat”.

63d 15262—15264. 20.9 1957. Karol Gordon, Ryszard Kierasieński i Czesław Kozłowski. Żeliwne bębny hamulcowe odlewane wraz z piastami do kół pojazdów konnych.

66a 15189. 9.9 1957. Wacław Rudzki. Formowanie mostka u tuszek gęsih eksportowych za pomocą specjalnego noża.

66a 15190. 9.9 1957. Jan Gajek. Gilotyna nożna do obcinania łebków i łapek drobiu.

74b 15220. 11.9 1957. Mgr inż. Jan Browkin. Nadajnik do zdalnej i ciągłej kontroli poziomu cieczy w zbiorniku otwartym.

74d 15255. 18.9 1957. Inż. Łukasz Przedzimirski. Zastosowanie sygnalizacji celem zabezpieczenia pieców destylacji smoły przed zakokowaniem rur grzewczych.

76c 15309. 28.9 1957. Józef Łaski. Ulepszony przewodnik niedoprzedu do zagęszczania taśmy w przedniej strefie aparatu rozciągowego.

76b 15276. 21.9 1957. Stanisław Mieszek. Obicia ławcowe bez warstwy gumy.

79a 15162. 2.9 1957. Włodzimierz Hornich. Przesiewacz do oczyszczania mieszanki tytoniowej.

80a 14993—14995. 6.8 1957. Emanuel Libera, Jan Sosna i Rajmund Sosna. Agregat do taśmowej produkcji kostki trylinki.

80a 15203, 15204. 11.9 1957. Dymitr Szostak i inż. Lucjan Wyględacz. Przebudowa mieszadła Eiricha do mieszania na sucho masy formierskiej.

80b 15077. 17.8 1957. Inż. Teodor Karaim. Sposób wypalania odsortowanego drobnego kamienia wapiennego w piecu kregowym.

80b 15150—15152. 2.9 1957. Inż. Stanisław Urbanek, Stanisław Fabian i Edward Jurek. Sposób otrzymywania masy zacierowej stanowiącej podkład do malowania olejnego tynków.

80b 15248. 18.9 1957. Inż. Władysław Kamecki. Wzbogacanie zendrą walcowniczą dolomitu o niskiej zawartości Ti_2O_3 .

80b 15279. 21.9 1957. Franciszek Podsiadło. Sposób otrzymywania pigmentu do wyrobu barwnych kafli glazurowanych.

81a 15256. 20.9 1957. Romuald Predko. Mechaniczny rozlewak pasty do pudełek.

81b 15196, 15197. 9.9 1957. Feliks Śniadowski i Henryk Kardacz. Etykieciarka do drukowania etykiet do wędlin z taśmy o napędzie elektrycznym.

81e 14992. 6.8 1957. Józef Bruckman. Silos na cement z wibratorem oraz dodatkowym zbiorniczkiem do kruszywa do wag automatycznie dozujących.

81e 15261. 20.9 1957. Inż. Aleksander Diering. Zwiększenie dokładności dozowania węgla.

82a 15302. 25.9 1957. Mgr inż. Włodzimierz Müller Czarnek. Zasilacz automatyczny suszarki taśmowej dla słomy lnianej i konopnej ciętej.

84a 15084. 17.8 1957. Hugo Gelner. Przyrząd do ścinania drewnianych pali pod wodą.

85b 15221—15225. 11.9 1957. Jerzy Schwarz, Zbigniew Bruliński, Lechosław Koźmiński, Kazimierz Krajka i Lesław Preidl. Oczyszczanie wody metodą koagulacji kontaktowej zamiast klasycznej.

85c 15103—15105. 24.8 1957. Inż. Zbigniew Rybicki, mgr Krzysztof Krzywkowski i Bogdan Siwecki. Zastosowanie podchlorynu wapna do usuwania siarkowodoru ze ścieków fabryk wiskozowych oraz odbarwienia i zmniejszenia utleniałości i skrócenie czasu ich klarowania.

85d 15166, 15167. 2.9 1957. Józef Trojanowski i Tadeusz Cegiel. Zastosowanie przeciwpożarowych studzienek czerpalnych.

85g 15259, 15260. 20.9 1957. Ryszard Pochylczuk i Stanisław Paternak. Rozpylacz wodny do chłodzenia hamulców w wagonach.

86c 15003, 15004. 6.8 1957. Aleksander Łęgosz i Bonifacy Jurkiewicz. Urządzenie do likwidowania przycinków na krosnach.

87a 15048. 16.8 1957. Franciszek Sikora. Przyrząd do wyciągania końcówki wtryskiwacza z głowicy silnika ropnego.

87a 15176. 2.9 1957. Czesław Banasiak. Klucz do uchwytyłów trójścżętkowych i czteroscżętkowych.

89d 15177, 15178. 2.9 1957. Wacław Ney i Bolesław Heubi. Ulepszenie procesu technologicznego fermentacji zacieru.

89k 15111—15114. 24.8 1957. Inż. Stanisław Bednarski, inż. Konrad Byszewski, mgr inż. Władysław Brzyski i mgr inż. Zbigniew Gortel. Odzyskiwanie i rafinowanie krochmalu z wód odciekowych krochmalni przy pomocy hydrocyklonów.

OGŁOSZENIA

Roman Dąbkowski złożył w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminów do uiszczenia opłat rocznych za V, VI, VII i VIII rok trwania patentu nr 34570 na wynalazek pt. „Chwytnak cegieł”.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionych terminów. Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci terminy.

Władysław Jankowski złożył w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty za III rok trwania patentu nr 38234 na wynalazek pt. „Maszyna do kopania i ładowania”.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu. Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

Stanisław Bukowski złożył w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty za II rok trwania patentu nr 39530 na wynalazek pt. „Holownik o napędzie gąsienicowym”.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu. Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

Zakłady Przemysłu Azotowego — Kędzierzyn złożyły w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty rocznej za II rok trwania patentu nr 39428 na wynalazek pt. „Sposób oczyszczania melaminy i urządzenie do wykonywania tego sposobu”.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu. Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

Warszawskie Zakłady Wytwórcze Sprzętu Filmowego złożyły w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty rocznej za II rok trwania patentu nr 39781 na wynalazek pt. „Projekcyjny ekran lustrzany”.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu. Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

Jest do nabycia patent nr 38583, udzielony w Polsce na rzecz Jana Bąkowskiego, (Poznań, Polska) na wynalazek pt. „Sposób wyrobu giętych przedmiotów drewnianych o zwiększonej wytrzymałości, zwłaszcza na ścieranie”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: Kolegium Rzeczników Patentowych, Warszawa, Al. Niepodległości 188, tel. 8-33-47.

OPISY PROJEKTÓW WYNALEZCZYCH

OPISY PATENTOWE

Urząd Patentowy PRL opublikował drukiem 107 opisów patentowych. Poniżej są podane tytuły (nazwy) opatentowanych wynalazków, przedstawionych w tych opisach. Przed tytułami są zamieszczone klasy, podklasy, grupy i podgrupy, do których zaliczono opatentowane wynalazki, oraz numery opisów patentowych. Po tytułach są podane daty opublikowania tych wynalazków.

1 a,	5	39975	Sposób wzbogacania węgla, rudy i innych materiałów oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 2.9 1957.	12 g,	5	36516	Sposób wytwarzania czwartorzędowych związków amoniowych. 30.8 1957.
1 c,	11	40040	Przyrząd czujnikowy do pomiaru aeracji mętów w urządzeniu flotacyjnym. 15.7 1957.	12 g,	6/03	36764	Sposób wytwarzania produktów kondensacji. 15.7 1957.
1 c,	13	40005	Hydrauliczny dozator odczynników ników flotacyjnych. 30.8 1957.	12 g,	32/10	40062	Sposób wytwarzania metylo-p-aminofenolu (metolu) przez rozkład termiczny p-oksyfenyloglicyny. 30.8 1957.
5 b,	20	40029	Korona wiertnicza do wykonywania otworów wielkośrednicowych oraz żerdź do łączenia koronki z wiertarką. 15.7 1957.	13 a,	23/50	40051	Kocioł parowozowy. 2.9 1957.
5 b,	27/01	39812	Wrębiarka-ladowarka do urabiania minerałów. 20.7 1957.	17 c,	3/07	40012	Urządzenie do chłodzenia produktów suchym lodem w celu ich przechowywania. 30.8 1957.
5 c,	1/30	40043	Szybowy pomost wiszący. 15.7 1957.	18 a,	6/08	36813	Zawór wyrównawczy. 14.9 1957.
5 c,	1/30	40064	Szalowanie przesuwne do wykonywania obudowy betonowej szybów górniczych. 15.7 1957.	18 c,	8/90	40018	Urządzenie do obróbki cieplej drutu przez ogrzewanie indukcyjne. 25.7 1957.
5 d,	11	39865	Sposób transportu hydrocyrkulacyjnego urabianych minerałów. 28.8 1957.	18 c,	10/01	40038	Piec przepychowy trzystrefowy do ogrzewania przedmiotów metalowych. 15.7 1957.
7 d,	1	39994	Urządzenie do prostowania drutu. 16.9 1957.	20 d,	2	40027	Prowadnica podstawy obrotowej wózka pojazdu szynowego. 16.9 1957.
7 d,	16	36816	Automat do wyrobu zawleczek sprężystych. 14.9 1957.	21 a ¹ ,	34/40	40053	Urządzenie do telewizji trójwymiarowej. 10.7 1957.
8 d,	6/30	40017	Urządzenie pralnicze. 15.7 1957.	21 a ¹ ,	35/50	40047	Urządzenie synchronizacyjne zwłaszcza do wytwarzaczy drgań w odbiornikach telewizyjnych. 15.7 1957.
8 k,	1/15	39390	Sposób matowania włókien poliamidowych oraz wyrobów z tych włókien. 10.7 1957.	21 a ¹ ,	14/01	36680	Układ nadawczy do transmitowania sygnałów przez modulację szyfrowych impulsów grupowych oraz układ odbiorczy do współpracy z tym układem nadawczym. 30.5 1957.
10 a,	38/01	40060	Sposób przeprowadzania termicznego rozkładu drewna, zwłaszcza w retortach. 15.7 1957.	21 c,	27/01	39765	Tablica rozdzielcza do urządzeń elektryczno-pneumatycznych, służących do zdalnego sterowania odłączników wysokiego napięcia. 15.7 1957.
12 g,	1/01	40034	Sposób prowadzenia reakcji chemicznych z materiałami ziarnistymi w stanie fluidyzacji i urządzenie do stosowania tego sposobu. 14.8 1957.	21 c,	35/10	39984	Elektryczny odłącznik mocy z komorą gazującą. 1.8 1957.
12 l,	13	39977	Urządzenie do wyługowywania popiołu wywarowego w sposób ciągły. 2.9 1957.	21 c,	35/10	40002	Elektryczny wyłącznik z komorą gazującą. 30.8 1957.
12 n,	10	40039	Sposób otrzymywania ftenku molibdeny z molibdenitu zawierającego znaczne domieszki krzemionki. 15.7 1957.	21 c,	40/50	40003	Trójbiegunowy łącznik elektryczny. 30.8 1957.
12 o,	2/01	39998	Sposób ciągły chlorowania chlorem gazowym w łańcuchu bocznym toluenu lub innych węglowodorów aromatycznych. 15.7 1957.	21 c,	41/01	39758	Elektromechaniczne urządzenie ryglujące do odłączników napowietrznych wysokiego napięcia. 15.7 1957.
12 o,	7/01	40024	Sposób otrzymywania formaldehydu z metanolu. 15.7 1957.	21 c,	41/01	39759	Elektromechaniczne urządzenie ryglujące do odłączników napowietrznych wysokiego napięcia. 15.7 1957.
12 p,	1/01	35770	Sposób otrzymywania podstawionych dwuamin. 30.8 1957.	21 c,	63/60	36885	Przełącznik ciśnieniowy do zabezpieczania wyłączników powietrznych wysokiego ciśnienia. 14.9 1957.
12 p,	1/01	39997	Sposób otrzymywania kwasów nikotynowego i izonikotynowego z frakcji zasad pikolinowych. 15.7 1957.	21 c,	68/60	40048	Sposób badania zabezpieczeń przekąźnikowych elementu układu elektroenergetycznego prądem pierwotnym i urządzenie do badania zabezpieczeń przekąźnikowych tym sposobem. 2.9 1957.
12 p,	4	40073	Sposób wytwarzania ftalilosulfatiazolu czystego do celów leczniczych. 1.10 1957.	21 c,	70	39983	Bezpiecznik gazujący wysokiego napięcia. 2.9 1957.
12 p,	8/01	39833	Sposób wytwarzania pochodnych pirazolonu. 30.8 1957.	21 g,	30/04	39351	Sposób badania warstw kulturowych. 7.9 1957.
12 q,	3	40019	Sposób otrzymywania czystego siarczanu lub siarczynu NN-dwuetyloparafenylodwuaminy z dwuetyloaniliny zawierającej monoetyloanilinę. 15.7 1957.	22 g,	7/01	39839	Sposób otrzymywania kwasoodpornych powłok lakierniczych.
				22 h,	1/02	40098	Sposób wytwarzania bezolejowej wodo-i chemoodpornej emalii na podstawie żywic syntetycznych, utwardzanej bez podgrzewania za pomocą aktywatora. 1.10 1957.
				22 h,	4	40092	Sposób wytwarzania nitropolityru w płytach. 1.10 1957.
				22 i,	7	40077	Sposób podwyższania temperatury krzepliwości roztworu żelatyny do wytwarzania kapsułek. 1.10 1957.

23 a,	3	40032	Sposób rafinowania oleju talowego pochodzącego z procesu wytwarzania celulozy. 10.7 1957.	42 k,	50	40020	Przyrząd do mierzenia dynamicznego naprężenia nitki włókienniczych. 15.7 1957.
23 b,	1/05	39989	Ciągły sposób zubożenia, przemycania i deemulgowania olejów, ropy i innych podobnych cieczy. 30.8 1957.	42 l,	3/03	40035	Aparat do ilościowego oznaczania siarki, chloru lub fosforanu w cieczach lub roztworach organicznych. 20.7 1957.
23 c,	6	39341	Środek do mycia rąk, zabrudzonych zwłaszcza smarami, farbą itd. 5.9 1957.	42 l,	4/30	39769	Sposób oznaczania alkoholu we krwi oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 15.7 1957.
24 h,	1/02	40050	Urządzenie pneumatyczne do zasilania paździerzem palenisk kotłowych. 14.8 1957.	42 l,	4/06	39976	Sposób wytwarzania rurki wskaźnikowej do oznaczania dwutlenku siarki w powietrzu. 15.7 1957.
28 a,	6	40091	Sposób wytwarzania skór podeszwo- wych. 1.10 1957.	42 l,	9/51	39360	Sposób kontrolowania procesu suszenia drewna i powstających w czasie suszenia naprężeń. 30.9 1957.
29 b,	3/70	39990	Nowy preparat kationocząyny po- lepsząjący proces formowania i ja- kość włókien sztucznych. 15.7 1957.	42 o,	19	40055	Strobograficzny sposób określa- nia prędkości wzorcowych przepły- wów cieczy i gazów. 10.7 1957.
29 b,	3/70	40042	Sposób formowania włókna z polia- krylonitrylu w kąpieli wodnej. 10.7 1957.	42 s,		40052	Wibrator z masą umieszczoną mi- mośrodowo oraz zespół takich wi- bratorów. 14.8 1957.
30 a,	18/01	39993	Kryptofanoskop operacyjny do usu- wania ciał obcych. 1.8 1957.	45 a,	49/01	39982	Maszyna do powierzchniowej me- lioracji i pionowego nawadniania gleby. 2.9 1957.
30 h,	2/04	40085	Sposób otrzymywania heparyny o przedłużonym działaniu. 1.10 1957.	45 e,	18/30	40046	Urządzenia do przemysłowego my- cia owoców i jarzyn za pomocą dy- namicznego działania fal głosowych w wodzie. 15.7 1957.
30 h,	13/03	40031	Sposób wytwarzania mas do wyro- bu trwałych pomadek do ust. 10.7 1957.	45 l,	3/01	40094	Sposób aktywowania kontaktowych preparatów owadobójczych. 1.10 1957.
31 a,	4	39995	Urządzenie do uzyskiwania zwrot- nego obiegu spalin w suszarnich od- lewniczych. 2.9 1957.	46 c ¹ ,	12	40066	Skrzynia korbową silnika spalino- wego dwusuwowego, np. motocy- klowego. 15.7 1957.
31 b,	3/01	40065	Urządzenie do odwracania form od- lewniczych na obrotowej maszynie formierskiej. 15.7 1957.	47 c,	13	39750	Samoczynne sprzęgło cierne. 15.7 1957.
36 c,	9/02	40013	Urządzenie do sterowania zimnego powietrza zewnętrznego dopływa- jącego do ogrzewanego pomieszczenia. 14.8 1957.	47 f,	27/40	39361	Sposób wytwarzania lupiny izola- cyjnej do rurowych przewodów ciepłych. 10.9 1957.
36 d,	1/01	40054	Sposób klimatyzacji powietrza za pomocą przeprowadzania go przez warstwy gleby. 14.8 1957.	49 h,	11	39981	Sposób czołowego trwałego łączenia szyn aluminiowych z szynami miedzianymi. 1.8 1957.
37 b,	4/01	39375	Sposób wytwarzania zbrojonych ele- mentów płyt stropowych z betonów lekkich, wzmocnionych żelazobeto- nami. 30.9 1957.	53 k,	5/01	40014	Sposób otrzymywania koncentratu prowitamiны A (karotenu), nadają- cego się zwłaszcza jako dodatek do wyrobów cukierniczych, szczególnie czekolady. 15.7 1957.
38 c,	1/04	39346	Sposób wyrobu płyt, np. do produk- cji wysokogatunkowych mebli bez stosowania klein. 7.9 1957.	53 l,	14	40015	Urządzenie do wykrywania zanie- czyszczeń metalowych w masie cu- kierniczej, powodujące samoczynne wyłączenie maszyny przerabiającej tę masę. 2.9 1957.
39 b,	12	40084	Sposób otrzymywania tworzywa sztucznego o dużej plastyczności na bazie nitrocelulozy. 1.10 1957.	58 a,	3	40001	Suwakowe urządzenie sterujące do regulowania pras hydraulicznych. 14.8 1957.
40 b,	2	40044	Sposób wytwarzania spiekanych tlenków metali do wyrobu urządzeń narażonych na zużycie przez ściera- nie. 10.7 1957.	59 b,	5/31	40033	Pompa odśrodkowa. 15.7 1957.
40 c,	9	39993	Sposób przeróbki złomu mosiężnego na drodze elektrochemicznej. 15.7 1957.	61 b,	2	40045	Sposób uodporniania na zamarzanie pianowych ładunków do gaśnic i in- nych przyrządów gaśniczych. 2.9 1957.
41 d,	3	40028	Sposób wytwarzania stożka filcowe- go do wyrobu kapeluszy włosowych. 15.7 1957.	63 a ² ,	41	40049	Urządzenie ostrzegawcze przeciw- pożarowe, służące do gaszenia poża- rów. 14.8 1957.
42 c,	42	39770	Urządzenie do rejestracji drgań ma- szyn. 15.7 1957.	68 a,	59	40011	Kłamka drzwiowa z zamkiem zew- nętrznym. 14.8 1957.
42 c,	44	40007	Przyrząd do mierzenia zakłóceń kie- runków pionowych działania pola grawitacyjnego ziemskiego. 16.9 1957.	74 b,	5/01	39868	Układ uniwersalnej zakłóceniowej sygnalizacji optycznej i akustycznej z kasowaniem elektrycznym. 16.9 1957.
42 h,	10/07	39979	Celownik nawigacyjny do prac foto- grametrycznych. 2.9 1957.	77 b,	15/02	39362	Narty. 30.9 1957.
42 i,	10/20	39985	Ciepłomierz całkujący. 2.9 1957.	78 d,	1/02	39756	Automat do wytwarzania ogni sztu- cznych z masy półsuchej. 15.7 1957.
42 k,	30/03	40056	Zespół przyrządów do sprawdzania szczelności i segregowania zaworów zwrotnych do pomp wtryskowych silników wysokoprężnych. 15.7 1957.	80 b,	1/01	40068	Zaprawa izolacyjna zabezpieczająca wnętrza budynków przed zawilgo- ceniem i radioaktywnym zapromie- niowaniem. 1.10 1957.
42 k,	45/01	39978	Urządzenie do pomiaru wydłużeń ściągów stalowych. 14.8 1957.	80 b,	1/09	40058	Sposób utwardzania wyrobów o du- żej porowatości. 15.7 1957.
42 k,	45/02	39885	Sposób pomiaru różnego rodzaju od- kształceń, zwłaszcza do celów budo- wnictwa oraz urządzenie do wyko- nywania tego sposobu. 20.8 1957.	81 e,	96	40026	Beznapedowa wywrotnica wagonów kolejowych. 15.7 1957.
42 k,	49/02	39988	Maszyna do badania wytrzymałości materiałów kruchych na dwukie- runkowy ucisk. 25.7 1957.				

- 81 e, 116 39878 Urządzenie umożliwiające gromadzenie zapasu materiałów lub przedmiotów w jednej linii produkcyjnej. 14.8 1957.
- 82 a, 28/01 40061 Urządzenie do podgrzewania powietrza tłoczonego przez szereg rur metalowych do suszarń wyrobów ceramicznych. 15.7 1957.
- 84 c, 4 40037 Wieża kafaru. 20.7 1957.
- Polskie opisy patentowe, opublikowane w okresie od 1945 r., są do nabycia w Administracji Wydawnictw Urzędu Patentowego PRL — Warszawa 68, Al. Niepodległości 188 (parter) — w cenie po 3 zł za egzemplarz. Uspołecznione zakłady pracy otrzymują na zamówienie bezpłatnie opisy patentowe pracowniczych wynalazków.
- Polskie opisy patentowe, opublikowane przed 1945 r., oraz zagraniczne opisy patentowe można przeglądać w Bibliotece Urzędu Patentowego PRL — Warszawa, Al. Niepodległości 188 (parter) — codziennie, z wyjątkiem niedziel i dni wolnych od pracy, w godz. 8.30—14.30.

OPISY UDOSKONAŁEŃ TECHNICZNYCH I USPRAWNIEŃ

Urząd Patentowy PRL wydał drukiem zeszyt 33 „Opisów udoskonaleń technicznych i usprawnień”. W zeszycie tym opublikowano 21 udoskonaleń technicznych (od nru 946 do nru 966) i 3 usprawnienia z zakresu techniki (od nru 3092 do nru 3094). Poniżej są podane tytuły (nazwy) tych udoskonaleń i usprawnień. „OU” oznacza opis udoskonalenia technicznego, a „O” — opis usprawnienia. Przed tymi oznaczeniami są zamieszczone klasy i podklasy, do których zaliczono udoskonalenia techniczne i usprawnienia, a po tych oznaczeniach — numery opisów udoskonaleń technicznych i opisów usprawnień.

Zeszyt 33

5 b	OU — 946	Pomost wiszący do zbrojenia szybów.	31 c	OU — 950	Wlewnice do odlewania mosiądzu o ściankach zbieżnych.
12 k	OU — 947	Zwiększenie produkcji salmiaku rafinowanego.	37 e	OU — 951	Przenośny wysięgnik obrotowy do drabin wiedeńskich.
13 a	O — 3092	Wózek do przewożenia węgla	37 e	OU — 952	Uproszczone rusztowanie do montażu i demontażu kominów stalowych
14 c	OU — 948	Zastosowanie osłony wentylacyjnej przy sprzęgle turbiny TP-8.	37 f	OU — 953	Prefabrykowany blok dymowowentylacyjny do kuchen i łazienek
26 d	OU — 949	Pochłaniacz gazów podestylacyjnych oleju płuczkowego.	38 a	OU — 954	Samocentryujący wózek przytrakowy
			40 a	OU — 955	Odzyskiwanie aluminium ze zgarów z pieca elektrycznego.
			42 l	OU — 956	Urządzenie do pobierania próbek wiskozji pod próżnią.
			42 l	OU — 957	Urządzenie do wykrywania nieszczelności rurociągów z gazem ziemnym.
			47 g	OU — 958	Samoczynny zawór wdechowo-wydechowy do zbiorników magazynowych na produkty naftowe.
			48 a	OU — 959	Sposób elektrolitycznego miedziowania rur.
			48 b	OU — 960	Zastosowanie tak zwanego „gazu płynnego” do metalizacji natryskowej.
			49 b	OU — 961	Przyrząd do frezowania łopatek turbinowych.
			49 b	O — 3093	Przyrząd do frezowania różnych profiliów.
			49 c	OU — 962	Matryca do prasowania łożysk brązowych z kołnierzem.
			63 c	OU — 963	Przystosowania wózka akumulatorowego EK-2 do transportu węgla po torze kolejki wąskotorowej.
			67 a	OU — 964	Przyrząd do szlifowania stempli dziurkacza.
			81 e	O — 3094	Pojemnik do przenoszenia zaprawy murarskiej.
			85 e	OU — 965	Zbiornik z odpowietrznikiem na rurociągu tłocznym do zalewania pompy w zakładzie przepompowywania ścieków.
			87 a	OU — 966	Przyrząd do wyciągania łożysk kulkowych.

Uspołecznione zakłady pracy otrzymują na zamówienie bezpłatnie opisy udoskonaleń technicznych i opisy usprawnień.

ZAWIADOMIENIE

Kolegium Rzeczników Patentowych podaje do wiadomości, że po dniu 31 grudnia 1957 r. nie będzie przyjmować zamówień w sprawie wykonania fotokopii opisów patentowych.

Po wskazanym terminie takie zamówienia można kierować do Centralnego Instytutu Dokumentacji Naukowo-Technicznej, Warszawa 68, Al. Niepodległości 188.

ZNAKI TOWAROWE

REJESTRACJA

(Nr 39679 i od nru 39800 do nru 39918)

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Po numerach rejestru są zamieszczone daty zgłoszenia znaków towarowych w Urzędzie Patentowym PRL i daty rejestracji tych znaków. Po skrótach „Pierwsz.” są podane daty zgłoszeń zagranicznych, uzasadniających prawo pierwszeństwa, oraz w nawiasach nazwy krajów, w których dokonano tych zgłoszeń. Następnie są kolejno zamieszczone nazwy i siedziby oraz rodzaj i zakres działania przedsiębiorstw, na których rzecz zarejestrowano znaki towarowe, wykazy towarów, dla których oznaczania zarejestrowano te znaki, oraz zarejestrowane znaki towarowe.

39679. 10.1 1957. 19.6 1957. **Wyrób Kremu Do Obuwia „Ibis“ Aleksander Grochowski.** Legionowo k. Warszawy, Polska. Wytwórnia kremu do obuwia. **Towary:** krem do obuwia.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

39800. 12.7 1957. 16.8 1957. **Katedra Ciepłych Maszyn Przepływowych Politechniki Łódzkiej.** Łódź, Polska. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** urządzenia do pomiaru przepływu, ciśnienia i temperatur w przepływie, urządzenia do pomiaru i analizy drgań i szybkozmiennych parametrów termodynamicznych i mechanicznych, wentylatory, dmuchawy, sprężarki, turbiny parowe i gazowe, układy regulacyjne.

TERMODYNA

39801. 18.3 1957. 17.8 1957. **Inż. Halina Lewandowska Wytwórnia Farb i Barwników do Użytku Chałupniczego, Artystycznego i Domowego.** Warszawa, Polska. Wytwórnia artykułów chemicznych. **Towary:** środki chemiczne stosowane w przemyśle włókienniczym, farby, barwniki, pasty do podłóg i do obuwia, brzozy metaliczne, lakiery, emalie, atramenty, tusze, kredki, ołówki.

BARWOLIT

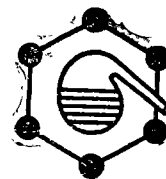
39802. 19.3 1957. 17.8 1957. **VEB Fahrzeugwerk Waltershausen.** Waltershausen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** pojazdy lądowe, powietrzne i wodne, przyczepki do pojazdów, wywrotki, złącza do przyczepek, hamulce do pojazdów i przyczepek oraz ich części.

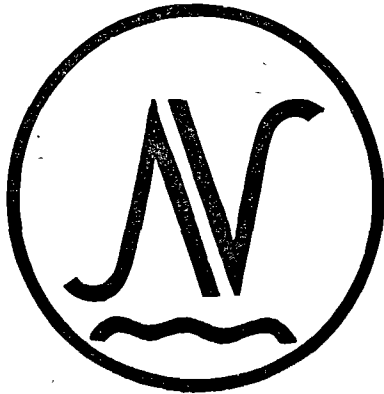
39803. 14.1 1957. 17.8 1957. **VEB Prüfgeräte-Werk Medingen.** Medingen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka precyzyjnych narzędzi. **Towary:** przyrządy pomiarowe i kontrolujące do celów fizycznych, optycznych i elektrotechnicznych.

HÖPPLER

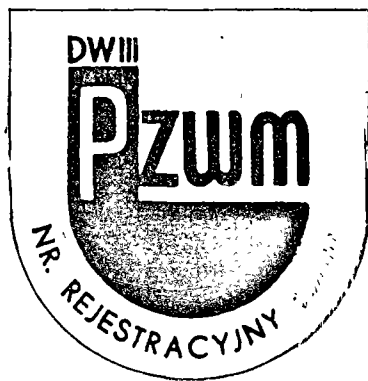
39804. 29.12 1956. 17.8 1957. **VEB Chemisch-Pharmazeutisches Werk Oranienburg.** Oranienburg, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka artykułów chemicznych. **Towary:** lekarstwa, środki chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, środki do konserwowania żywności, wyroby chemiczne do celów przemysłowych i naukowych, filtry przeciwważowe do celów przemysłowych.

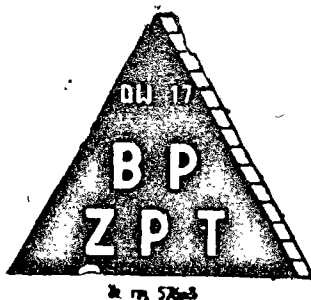
39805. 16.5 1957. 17.8 1957. **Wytwórnia Wyrobów Precyzyjnych, Przedsiębiorstwo Państwowe.** Niewiadów, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** kajaki składane; talerzyki i kubki z tworzyw sztucznych.

39806. 9.5 1957. 20.8 1957. **Poznańskie Zakłady Wyrobów Metalowych Przedsiębiorstwo Państwowe.** Poznań, Polska. Wytwórnia wyrobów metalowych. **Towary:** piecyki gazowe i łazienkowe.

39807. 2.7 1956. 23.8 1957. **Bielskie Powiatowe Zakłady Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe.** Komornice Śl. 7 k. Bielska, Polska. Wytwórnia artykułów gospodarstwa domowego z drewna, mebli i jelit sztucznych. **Towary:** jelita sztuczne; artykuły gospodarstwa domowego z drewna, meble.

39808. 22.3 1957. 24.8 1957. **Wytwórnia Chemiczna Tryburski Leszek Dakowicz Zygmunt.** Warszawa-

-Wólka Żerzeńska, Polska. Wytwórnia artykułów chemicznych. **Towary:** woskowe politory do drewna.

LUSTROLIN

39809, 39810. 10.10 1956. 28.8 1957. **Victoria-Werke Aktiengesellschaft.** Norymberga, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka pojazdów i ich części oraz maszyn do szycia. **Towary:** pojazdy lądowe: motocykle, rowery motorowe, rowery, samochody i ich części, silniki spalinowe, piasty rowerowe, gaźniki; osprzęt do samochodów, rowerów i motocykli: ramy rowerowe, baki do benzyny, skrzynie biegów, ramy motocyklowe, dzwonki do rowerów, łańcuchy do rowerów i motocykli, kierownice, uchwyty, pedały, widelce, hamulce, blachy ochronne, opony, sygnały, siodełka, pompki; maszyny do szycia, ich części i osprzęt.

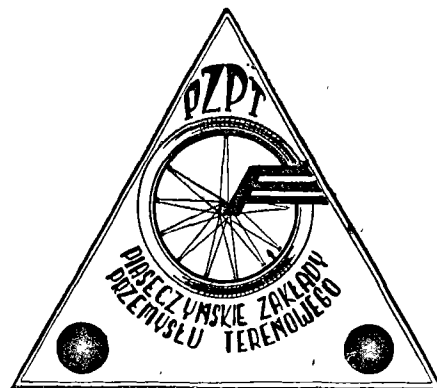
BERGMEISTER

39811. 5.6 1957. 28.8 1957. **Farmaceutyczna Spółdzielnia Pracy „Unia“ z odpowiedzialnością udziałami.** Warszawa, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** środki lecznicze, farmaceutyczne, drogeryjne, kosmetyczne, weterynaryjne, dezynfekcyjne i antyseptyczne; preparaty zielarskie, chemiczne i opatrunkowe, artykuły mydlarskie.

SULFOTETRAMIN

39812. 17.4 1957. 28.8 1957. **Piaseczyńskie Zakłady Przemysłu Terenowego.** Piaseczno, Polska. Wytwórnia rowerów i ich części. **Towary:** rowery i ich części.

39813. 8.5 1957. 29.8 1957. **Foundry Services Limited.** Birmingham, Wielka Brytania. Fabryka artykułów chemicznych. Towary: produkty chemiczne do celów przemysłowych.

FOSECO

39814. 25.5 1957. 29.8 1957. **Ateliers de Construction Electriques de Charleroi, Société Anonyme.** Bruksela, Belgia. Fabryka wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: aparaty elektryczne i elektronowe, materiały elektrotechniczne, turbiny wodne, pompy, wirówki.

39815. 15.5 1957. 29.8 1957. **Hansella-Werke Albert Hankel A. G.** Viersen, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka maszyn. Towary: maszyny do pakowania.

PACOMAT

39816. 19.4 1957. 29.8 1957. **Fabryka Tarcz Ściernych Przedsiębiorstwo Państwowe.** Grodzisk Mazowiecki, Polska. Wytwórnia tarcz ściernych. Towary: tarcze ścierne o wiązaniu ceramicznym, bakelitowym i gumowym, pilniki ścierne do kos i pił.

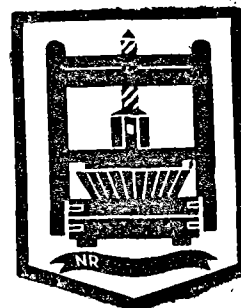
39818. 29.12 1956. 29.8 1957. **VEB Excelsior-Werke Heidenau.** Heidenau, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka maszyn i aparatów. Towary: aparaty do mieszania i rozpuszczania, urządzenia do gotowania lakieru, urządzenia, sterylizacyjne, maszyny do prania, parniki, aparaty próżniowe, urządzenia do gotowania karmelu, maszyny do wyrobu cukierków (toffy), urządzenia do gotowania, maszyny do wyrobu pastylek.

39817. 25.3 1957. 29.8 1957. **VEB Kratzenfabrik Leisnig.** Leisnig, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka obić zgrzeblowych. Towary: obicia zgrzeblowe (taśma zgrzeblowa, arkusze zgrzeblowe).

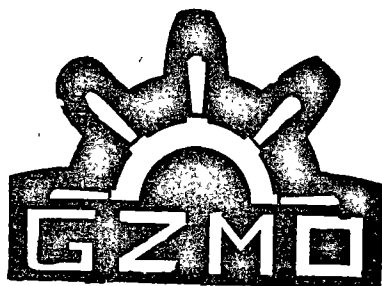

39819. 21.6 1957. 30.8 1957. **Stołeczna Przetwórnia Owoców i Warzyw Przemysłu Terenowego Nr 2 Przedsiębiorstwo Państwowe.** Piłdy k. Warszawy, Polska. Wytwórnia przetworów owocowo-warzywnych. Towary: marmelady, dżemy, soki, galaretki owocowe, konfitury, musy jabłkowe, przecięry pomidorowe, ogórki konserwowe i kwaszeniowe.

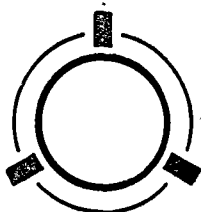

39820. 10.6 1957. 31.8 1957. **Gdańskie Zakłady Mechanizmów Okrętowych Nr 14 Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione.** Gdańsk, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towa-

ry: maszyny sterowe, windy kotwiczne, telegrafy maszynowe, wyciągi popiołu, drzwi wodoszczelne, pompy dawkujące, urządzenia do opalania kotłów ropą.

39821. 19.4 1957. 5.9 1957. **Warszawska Fabryka Przyrządów i Uchwytów Przedsiębiorstwo Państwowe.** Warszawa, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** przyrządy mocujące, uchwyty tokarskie, przyrządy pomiarowe.

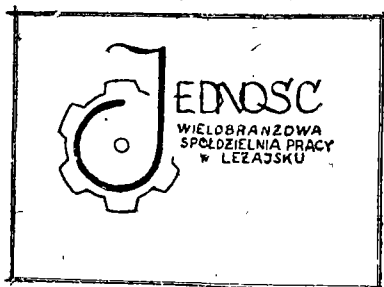

39822. 6.6 1957. 6.8 1957. **Wytwórnia Pasty do Obuwia i Podłóg Zdzisław Dąbrowski i Ska.** Warszawa, Polska. Wytwórnia pasty do obuwia i podłóg. **Towary:** pasty do obuwia i podłóg.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach.

39823. 19.10 1955. 19.8 1957. **Wielobranżowa Spółdzielnia Pracy „Jedność“.** Leżajsk, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** zabawki, modele i płyty winylu wyrabiane z polichloru winylu, cegły.

39824. 5.8 1957. 2.9 1957. **Poznańskie Zakłady Przemysłu Muzycznego Przedsiębiorstwo Państwowe.** Poznań, Polska. Wytwórnia artykułów muzycznych. **Towary:** struny, magnetofony.

MUZA

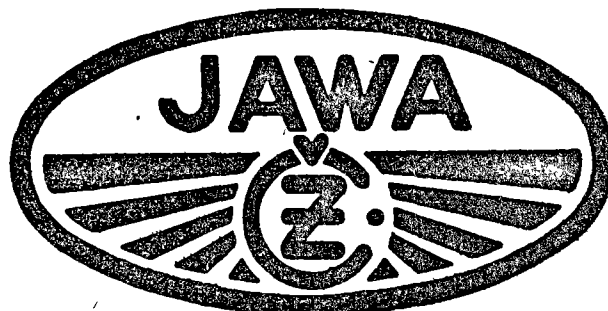
39825. 9.3 1957. 3.9 1957. Pierwsz. 21. 11 1956 (Włochy). **„Chatillon“ Società Anonima Italiana per le Fibre Tessili Artificiali S. p. A.** Mediolan, Włochy. Fabryka artykułów włókienniczych. **Towary:** przędza z jedwabiu sztucznego o dużej wytrzymałości.

CORDENE

39826. 25.3 1957. 4.9 1957. **Stanisław Pajęczkowski Wytwórnia Artykułów Kosmetycznych.** Warszawa, Polska. Wytwórnia artykułów kosmetycznych. **Towary:** pomadki do ust, tusz do rzęs, ołówki do brwi.

LARISSA

39827. 8.1 1957. 5.9 1957. **Zavody 9 Kvetna, národní podnik.** Praga, Czechosłowacja. Fabryka pojazdów motorowych. **Towary:** motorowe pojazdy lądowe, ich części i osprzęt.

39828. 2.3 1957. 5.9 1957. **VEB Auto-und Fahrradelektrik Eisenach.** Eisenach, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** optyczne przyrządy sygnalizacyjne, przyrządy do poprawiania widoczności, prądnice, przełączniki, przekaźniki, urządzenia elektryczne do rowerów i pojazdów silnikowych, jak urządzenia do oświetlania wnętrza, urządzenia klimatyzacyjne, urządzenia kontrolujące, urządzenia do oświetlania znaków rozpoznawczych, latarki elektryczne.

39829. 11.2 1957. 5.9 1957. **VEB Wälzlagerfabrik Berlin**. Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka łożysk tocznych. **Towary:** łożyska toczne.

39830. 8.1 1957. 6.9 1957. **Centrala Handlu Zagranicznego „Paged“**. Warszawa, Polska. Przedsiębiorstwo handlu zagranicznego. **Towary:** ołówki.

PORTOS

39831. 9.5 1957. 6.9 1957. **Zawierciańskie Zakłady Przemysłu Tkanin Technicznych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione**. Zawiercie, Polska. Wytwórnia kordu samochodowego. **Towary:** kord samochodowy.

39832. 21.6 1957. 9.9 1957. **Tadeusz Porayski**. Warszawa-Włochy, Polska. Wytwórnia pomocy naukowych. **Towary:** druki, nuty, mapy, książki, fotografie, przybory pomocnicze do nauki szkolnej, przyrządy naukowe, albumy, płyty, filmy, wydawnictwa do nauki języków obcych.

MOZAIKA

39833. 5.4 1957. 9.9 1957. **VEB Trikotagenwerk „Trineli“**. Limbach-Oberfrohma I, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka trykotaży. **Towary:** wyroby tkane i dziane.

Trineli

39834. 19.7 1957. 10.9 1957. **Warszawskie Przedsiębiorstwo Dzewiarskie „Warszawianka“**. Warszawa, Polska. Wytwórnia wyrobów dzewiarskich. **Towary:** swetry męskie i damskie, pulowery męskie i damskie, komplety damskie.

39835. 25.1 1957. 11.9 1957. **VEB Kunststoffwerk Aceta**. Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka wyrobów z tworzyw sztucznych. **Towary:** drut i szczecina perlonowa o przekroju okrągłym i profilowanym, wtryskowa masa perlonowa, artykuły wykonane z perlonu sposobem wtryskowym, śruby perlonowe, kryzy perlonowe, tuleje przewodnicze i tuleje łożyskowe wykonane z perlonu.

39837—39842. 4.5 1957. 11.9 1957. **Fabryka Kosmetyków „Lechia” Przedsiębiorstwo Państwowe**. Poznań, Polska. Wytwórnia środków kosmetycznych, toaletowych i opatrunkowych. **Towary:** środki kosmetyczne, higieniczne, toaletowe i upiększające: środki do pielęgnacji włosów i skóry, kremy, maście, plastry, pudry, zasyпки, szminki, kredki do warg, esencje, tynktury, olejki, wody kolońskie i kwiatowe, wody odżywcze, wody używane po goleniu, perfumy, mydła do mycia i do golenia, środki antyseptyczne.

POEMAT

FANTAZJA

AMASIN

POLARNA

TABAC

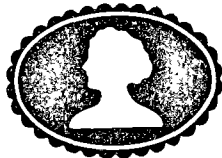
DAMA PIK

39836. 2.3 1957. 11.9 1957. **Deutsche Ortho Gesellschaft mit beschränkter Haftung**. Frankfurt nad Menem, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka artykułów chemiczno-farmaceutycznych. **Towary:** lekarstwa, środki chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, preparaty farmaceutyczne i drogerijne,

plastry, gaza opatrunkowa, wata opatrunkowa, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki do ochrony roślin, środki do tępienia pasożytów, środki kielkobójcze i bakteriobójcze (środki dezynfekcyjne), środki do konserwowania żywności.

ORTHOCID

39843. 31.5 1957. 11.9 1957. **Fa Dr August Oetker.** Bielefeld, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia artykułów, wymienionych we wykazie towarów **Towary:** wyroby mięsne i rybne, konserwy mięsne, rybne, owocowe i jarzynowe, ekstrakty mięsne, bulion, mięso w proszku, jarzyny, owoce, galaretki mięsne, rybne i owocowe, migdały, wyroby z migdałów, owoce suszone z dodatkiem mąki i preparatów skrobiowych lub bez dodatków, jajka, namiastki jajek, suszone białko i żółtko, masło, sery, tłuszcze i oleje jadalne, olejki jako dodatki do pieczenia ciasta, olejek migdałowy, kawa, ekstrakty kawowe, herbata, ekstrakty herbaciane, cukier, syrop, miód, miód sztuczny, mąka, przyprawy, wyroby z ciasta, kasza, mąka ziemniaczana, płatki owsiane, mąka do zup, mąka do pieczenia, mączka dla dzieci, mąka kuchenna, mąka preparowana i niepreparowana z dodatkiem kakao i czekolady lub bez tych dodatków, preparaty kukurydzane, mąka ryżowa, wyroby z mąki ryżowej, korzenie, sosy, proszki do wyrobu sosów, skrobia i preparaty skrobiowe do celów odżywczych, ocet, musztarda, sól kuchenna, wanilia, cukier waniliowy i wanilinowy, karmel, cukier preparowany, cukier mleczny, galaretki, żelatyna i preparaty z niej do celów odżywczych, kakao, mieszanki kakao z mąką, kakao owsiane, czekolada, proszek czekoladowy dodatkiem lub bez dodatku mąki, skrobi i preparatów skrobiowych, wyroby z cukru, wyroby piekarskie i cukiernicze, budynie z dodatkiem lub bez dodatku suszonych owoców, dodatki do gotowania, lód w proszku, dietetyczne środki odżywcze, preparaty słodowe, ekstrakty słodowe, wyroby zawierające kakao i sole odżywcze, białko słodowe, środki do konserwowania żywności.

39845. 30.5 1957. 17.9 1957. **Bielskie Zakłady Przemysłu Tłuszczowego.** Bielsko Biała, Polska. Wytwórnia margaryny. **Towary:** margaryna mleczna do użytku stołowego.

39844. 28.2 1957. 16.9 1957. **Fabryka Chemiczna Farb i Lakierów J. Dąbrowski Przymusowy Zarząd Państwowy.** Katowice, Polska. Wytwórnia farb i lakierów. **Towary:** farby, emalie, lakiery, rozcieńczalniki olejne, lakiery asfaltowe.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

39846. 30.5 1957. 17.9 1957. **Bielskie Zakłady Przemysłu Tłuszczowego.** Bielsko Biała, Polska. Wytwórnia tłuszczu kuchennego roślinnego. **Towary:** tłuszcz kuchenny roślinny.

39847. 30.5 1957. 17.9 1957. **Bielskie Zakłady Przemysłu Tłuszczowego.** Bielsko Biała, Polska. Wytwórnia margaryny. **Towary:** margaryna do smażenia, pieczenia i gotowania.

39848. 14.1 1957 11.9 1957. **VEB Fritz-Heckert-Werk.** Karl-Marx-Stadt, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka frezarek. **Towary:** frezarki i ich części.

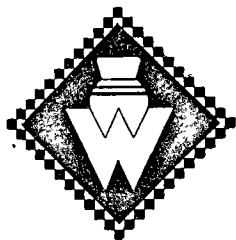

39849, 39850. 14.11 1955. 6.9 1957. **Poznańskie Zakłady Środków Odżywczych.** Poznań, Polska. Wytwórnia środków odżywczych i spożywczych. **Towary:** kakao owsiane oraz inne środki odżywcze i spożywcze.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

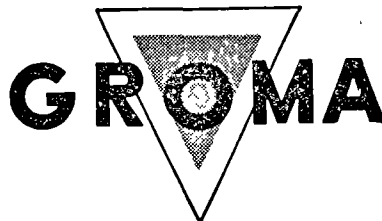
39851. 6.7 1957. 14.9 1957. **Spółdzielnia Przemysłu Ludowego i Artystycznego „Przyjaźń”.** Włocławek, Polska. Wytwórnia ceramicznych wyrobów ludowych. **Towary:** ceramiczne wyroby ludowe.

39852. 9.9 1957. 14.9 1957. **Wielobranżowa Chemiczna Spółdzielnia Pracy „Mała Chemia”.** Warszawa, Polska. Wytwórnia artykułów chemicznych. **Towary:** środki owadobójcze.

666

39853. 1.4 1957. 7.9 1957. **VEB Groma.** Markersdorf-Chemnitztal, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka maszyn i przyborów biurowych. **Towary:** przybory biurowe i kancelaryjne (z wyjątkiem mebli), maszyny biurowe, maszyny do pisania.

39854. 1.4 1957. 17.9 1957. **VEB Groma.** Markersdorf-Chemnitztal, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka maszyn i przyborów biurowych. **Towary:** maszyny biurowe i ich części.

39855—39863. 14.5 1957. 17.9 1957. **Fabryka Kosmetyków „Lechia” Przedsiębiorstwo Państwowe.** Poznań, Polska. Wytwórnia środków kosmetycznych, toaletowych i opatrunkowych. **Towary:** środki kosmetyczne, higieniczne, toaletowe i upiększające: środki do pielęgnacji włosów i skóry, kremy, maści, plastry, pudry, zasyпки, szminki, kredki do warg, esencje, tynktury, olejki, wody kolońskie i kwiatowe, wody odżywcze, wody używane po goleniu, perfumy, mydła do mycia, mydła do golenia, środki antyseptyczne.

TABU

MARZENIE

HIACYNT

ZŁOTA JESIEŃ

SZAROTKA

KONWALIA

BUKIET KWIATÓW

BARKAROLA

MTP

39864—39868. 14.5 1957. 17.9 1957. **Fabryka Kosmetyków „Lechia” Przedsiębiorstwo Państwowe.** Poznań, Polska. Wytwórnia środków kosmetycznych, toaletowych i opatrunkowych. **Towary:** środki kosmetyczne, higieniczne, toaletowe i upiększające, zwłaszcza środki do pielęgnacji włosów i skóry, w postaci kremów, maści, plastrów, pudrów, zasypek, szminek, kredki do warg, esencji, tynktur, olejków, wód kolońskich i kwiatowych, wód odżywczych

i wód używanych po goleniu, perfum, mydeł do mycia i golenia oraz środków antyseptycznych.

RONDO
 ROCOCO
 JUBILEUSZOWA
 CZAR WALCA
 TRZY ASY

39869. 13.7 1957. 18.9 1957. Spółdzielnia Pracy Kra-
 wiecko-Dziewiarska „Zjednoczenie” w Jędrzejowie.
 Jędrzejów, Polska. Wytwórnia artykułów, wymie-
 nionych w wykazie towarów. **Towary:** okrycia i ubio-
 ry męskie, damskie, młodzieżowe i dziecięce, bielizna
 męska, damska, chłopięca, dziewczęca, dziecięca
 i niemowlęca, bielizna stołowa i pościelowa, rajstop-
 ki, śpioszki.

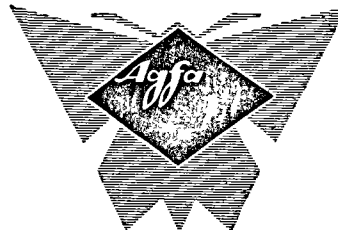
39870. 27.7 1957. 18.9 1957. Rzemieślnicza Spół-
 dzielnia Metalowców Zaopatrzenia i Zbytu. Warsza-
 wa, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych
 w wykazie towarów. **Towary:** wsuwki do włosów,
 zmywaki druciane, rozwieraki do pił, rury i kolanka
 dymowe, piekarniki, wiórki do podłóg, zatraski kra-
 wieckie, zabawki dziecięce, wiaderka, łopatkki, grabki,
 flitówki i opryskiwacze ręczne do drzew.

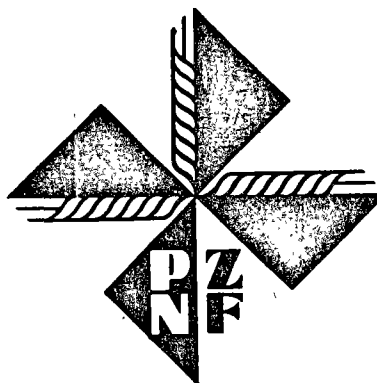
39871. 3.8 1957. 20.9 1957. Inowrocławska Fabryka
 Wyrobów Lutowniczych Przedsiębiorstwo Państwo-
 we. Inowrocław, Polska. Wytwórnia wyrobów, wy-
 mienionych w wykazie towarów. **Towary:** lampy
 benzynowe, towotnice dociskowe, odmrażacze, apa-
 raty do odpowietrzania hamulców.

Inolut

39872. 7.5 1957. 23.9 1957. VEB Filmfabrik Agfa
 Wolfen. Wolfen, Niemiecka Republika Demokratycz-
 na. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie
 towarów. **Towary:** sztuczne nici przędzalnicze, sztucz-
 ny jedwab, sztuczne wstążki, sztuczna słoma, sztuczna
 wełna, przędza ze sztucznego jedwabiu, sztuczne włó-
 sie i wyrabiana z tego odzież; nakrycia głowy, rękaw-
 czki, krawaty, dywany, plecionki.

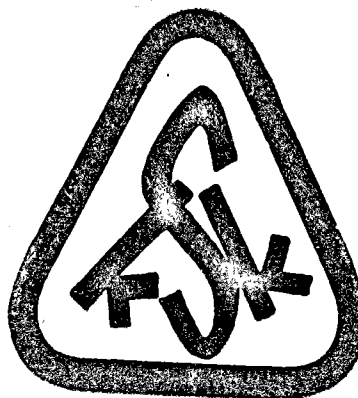

39873. 3.6 1957. 27.9 1957. Poznańskie Zakłady Na-
 wozów Fosforowych Przedsiębiorstwo Państwowe.
 Luboń k. Poznania, Polska. Wytwórnia artykułów,
 wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** nawozy
 sztuczne, produkty chemiczne do celów rolniczych
 i technicznych, mączka kostna, klej kostny, oleje,
 tłuszcze.

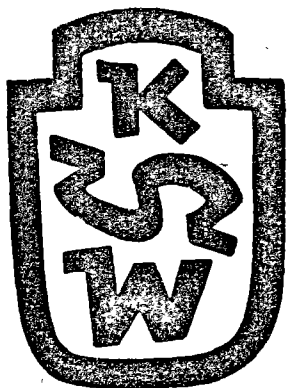

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszy-
 stkich kolorach i ich zestawieniach.

39874. 8.1 1957. 25.9 1957. Zakłady Soli Potaso-
 wych w budowie. Kłodawa, Polska. Wydobywanie
 i przeróbka soli kamiennej. **Towary:** sól jadalna, ho-
 dowlana i przemysłowa.

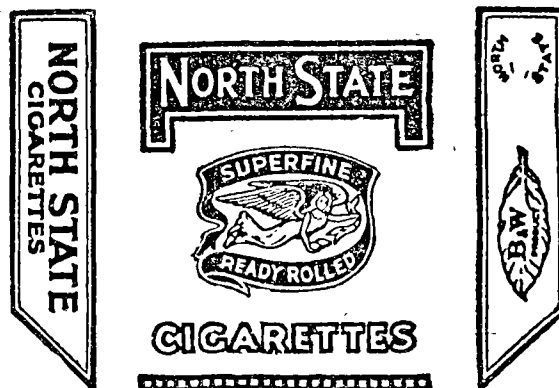
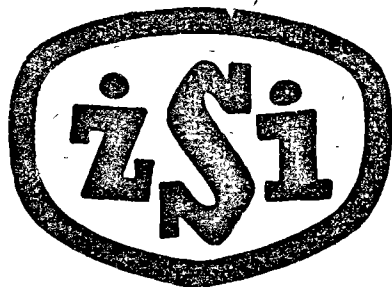

39875. 8.1 1957. 25.9 1957. **Kopalnia Soli Wapno.** Wapno, Polska. Wydobywanie i przeróbka soli kamiennej. **Towary:** sól jadalna, hodowlana i przemysłowa.

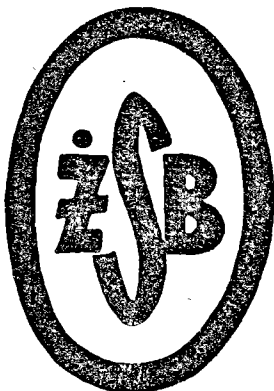
nr rej. 39878

39876. 8.1 1957. 25.9 1957. **Żupa Solna.** Inowrocław, Polska. Wydobywanie i przeróbka soli. **Towary:** sól jadalna, hodowlana i przemysłowa.

nr rej. 39879

39877. 8.1 1957. 29.9 1957. **Żupa Solna.** Bochnia, Polska. Wydobywanie i przeróbka soli. **Towary:** sól jadalna, hodowlana i przemysłowa.

39880. 19.3 1957. 24.9 1957. **Filli Gancia & C.S.A.** V.A.S. Soc. per. Az. Canelli, Włochy. Wytwórnia win. **Towary:** wino.

39878. 8.1 1957. 29.9 1957. **Żupa Solna.** Wieliczka, Polska. Wydobywanie i przeróbka soli. **Towary:** sól jadalna, hodowlana i przemysłowa.

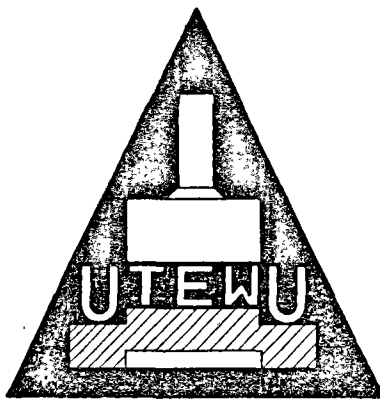
39879. 10.11 1957. 24.9 1957. **Brown & Williamson Tobacco Corporation (Export) Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Fabryka wyrobów tytoniowych. **Towary:** wyroby tytoniowe.

39882. 3.10 1956. 5.10 1957. **Rudy Rijen, národní podnik.** Gottwaldow, Czechosłowacja. Fabryka wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wszelkiego rodzaju wyroby gumowe zwłaszcza do celów lekarskich, higienicznych i gospodarstwa domowego, wyroby wykonane z gumy w połączeniu z innymi materiałami zwłaszcza ze szkłem, metalem

i tworzywami sztucznymi, wyroby z tworzyw sztucznych.

39881. 8.4 1957. 26.9 1957. **Fabryka Urządzeń Technicznych „Włochy” Przedsiębiorstwo Państwowe.** Warszawa-Włochy, Polska. Wytwórnia pras, gilotyn i wycinarek. **Towary:** prasy, gilotyny, wycinarki.

39883. 10.11 1956. 5.10 1957. **VEB Sturmlaternenwerk Beierfeld.** Beierfeld, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka wyrobów metalowych. **Towary:** latarnie, aparaty do gotowania.

39884. 10.11 1956. 5.10 1957. **VEB Fotochemische Werke Berlin.** Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka przyborów i papierów fotograficznych. **Towary:** papiery fotograficzne o różnym stopniu czułości.

VIDORA

39885. 10.11 1956. 5.10 1957. **VEB Fotochemische Werke Berlin.** Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka przyborów i papierów fotograficznych. **Towary:** nienaświetlone filmy kinematogra-

ficzne, amatorskie i małoobrazkowe o różnym stopniu czułości.

VIDAPAN

39886, 39887. 10.11 1956. 5.10 1957. **VEB Fotochemische Werke Berlin.** Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka przyborów i papierów fotograficznych. **Towary:** papiery fotograficzne.

VIDONEX

VIDABROM

39888. 4.12 1956. 5.10 1957. **British-American Tobacco Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Fabryka wyrobów tytoniowych i przyborów do palenia. **Towary:** tytoń surowy i przerobiony.

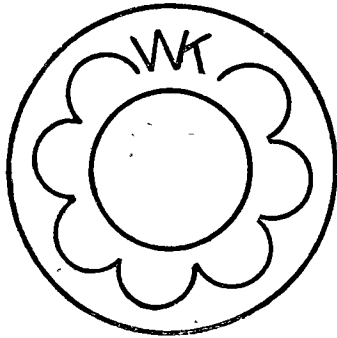

39889. 4.12 1956. 5.10 1957. **British Tobacco Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Fabryka wyrobów tytoniowych i przyborów do palenia. **Towary:** tytoń surowy i przerobiony, przybory dla palaczy (z wyjątkiem wykonanych z metali szlachetnych lub powlekanych tymi metalami), zapalki.

MILLECEL

39890. 4.12 1956. 5.10 1957. **Koh-i-noor, spojene kovoprumslove zavody, národní podnik.** Praga, Czechosłowacja. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** klamry, wyroby aluminiowe, ramy do obrazów, wyroby blaszane, przyciski biurkowe, spinacze do listów, wyroby druciane, zatrzaski, zamknięcia do butelek, haczyki, kółka, podkowy, plomby, oliwiarki, hufnale, artykuły nożownicze, wyroby metalowe, gwoździe, galanteria, drążki do zawieszania tablic ogłoszeniowych, zamknięcia do portmonetek, pluskiewki, kółka, sprzączki, śruby, sprzączki do obuwia, okucia do torebek; ustniki do papierosów, bibułka do papierosów, przybory do palenia, ustniki papierowe, zapalniczki, wieszaki do odzieży, wyroby z kości, z celuloиду, z galalitu i z masy perłowej; wyroby skórzane; artykuły dekoracyjne, szpilki do włosów, szydełka, guziki, szpilki do kapeluszy, przytrzymywacze guzików, fiszbinki do kołnierzyków, spinki do przytrzymywania krawatów, spinki do mankietów, igły, agrafki, szpilki, druty trykotarskie, sprzączki do podwiązek, napastrki, wstążki, wyroby

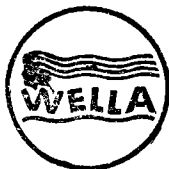
bawełniane, konfekcja odzieżowa, rękawiczki, szelki, wyroby rękodzielnicze i szmuklerskie, ramiączka do ubrań, artykuły szewskie, nalepki, obsadki do piór, piórniki, przybory kancelaryjne, pióra wieczne, liniały, przybory malarskie, pióra do pisania, kałamarze, przybory do kreślenia, przybory do pisania, nalepki papierowe, wyroby papierowe.

39891. 4.12 1956 5.10 1957. **British-American Tobacco Company Limited**, Londyn, Wielka Brytania. Fabryka wyrobów tytoniowych i przyborów do palenia. **Towary:** papierosy.

39892. 28.12 1956. 5.10 1957. **Wella Aktiengesellschaft**, Darmstadt, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wyroby perukarskie, suszarki, przybory higieniczne, kosmetyczne i do celów lekarskich, przyrządy elektrotechniczne, środki perfumeryjne, higieniczne i kosmetyczne, olejki eteryczne, mydła, środki do prania i bielenia, środki do pielęgnowania i farbowania włosów, środki do trwałej ondulacji.

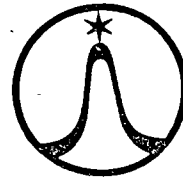

39893. 28.12 1956. 5.10 1957. **Melitta — Werke Bentz & Sohn**, Minden, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** przybory domowe i kuchenne; wyroby ze szkła i z porcelany; wyroby z papieru i z tek-

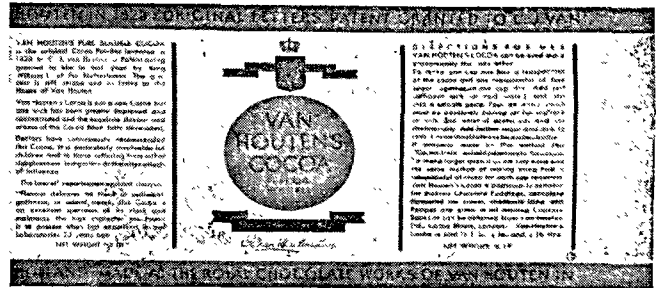
tury (z wyjątkiem przeznaczonych do użytku biurowego); kawa, namiastki kawy, herbata.

39894. 29.12 1956. 5.10 1957. **Tesla, národní podnik**, Praga, Czechosłowacja. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** radioodbiorniki, aparaty i przyrządy elektroakustyczne, wzmacniacze lampowe, kinematograficzne aparaty dźwiękowe, lampy, lampy błyskowe, lampy fluoryzujące, elektryczne aparaty i przyrządy pomiarowe; aparaty i przyrządy telekomunikacyjne, przenośniki wysokiej częstotliwości do przewodów i poczty pneumatycznej, prostowniki prądu zmiennego, maszyny do elektrycznego spawania oraz elektrody i osprzęt, elektryczne aparaty i przyrządy do celów lekarskich, aparaty krótkofalowe i ultrakrótkofalowe, części aparatów i przyrządów dla elektrotechniki prądów stałych i prądów dużej częstotliwości oraz części i osprzęt wymienionych aparatów i przyrządów.

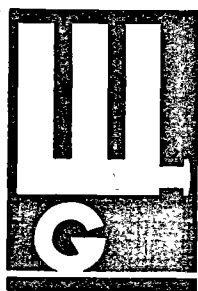
39895. 8.1 1957. 5.10 1957. **C. J. VAN Houten & Zoon N. V.** Weesp, Holandia. Wytwórnia środków spożywczych. **Towary:** kakao, czekolada, wyroby z kakao i czekolady.

39896. 8.1 1957. 5.10 1957. **Kaseta, národní podnik**, Prerov, Czechosłowacja. Wytwórnia przyborów podróżniczych. **Towary:** walizki.

39897. 2.2 1957. 5.10 1957. **VEB Waggonbau Gotha**, Gotha, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka wagonów. **Towary:** pojazdy lądowe.

39898. 23.2 1957. 5.10 1957. **Hoffmann's Stärkefabriken Act. Ges.** Salzuflen, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, preparaty farmaceutyczne i drogeryjne, produkty chemiczne do celów naukowych i fotograficznych, środki do gaszenia ognia, nawozy, żywice, kleiwa, środki do czyszczenia skóry, środki apreturowe, garbniki, pasta do podłóg, wosk, maszyny, części maszyn zwłaszcza maszyny i przyrządy do krochmalenia i prasowania, mąka, przyprawy, wyroby piekarskie i cukiernicze, proszek do pieczenia, dietetyczne środki odżywcze, pasza, surowce i półfabrykaty do wyrobu papieru, wyroby drukarskie, środki kosmetyczne, olejki eteryczne, mydła, środki do prania i bielienia, skrobia, preparaty skrobiowe, farbka do bielizny, środki do usuwania plam, kamienie sztuczne, kamienie, papa dachowa.

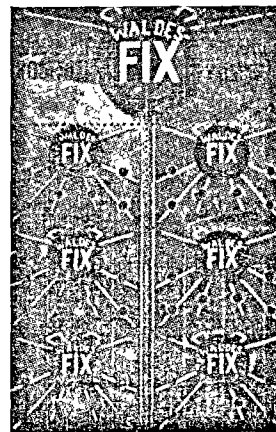
SILBERGLANZ

39899. 28.2 1957. 5.10 1957. **C. H. Boehringer Sohn.** Ingelheim, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** lekarstwa, produkty chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, preparaty farmaceutyczne i drogeryjne, plastry, materiały opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki dezynfekcyjne, środki do konserwowania.

39900. 25.3 1957. 5.10 1957. **Koh-i-noor spojene kovoprumyslove závody národní podnik.** Praga Czechosłowacja. Fabryka artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wyroby aluminiowe, ramy do obrazów, wyroby blacharskie, ramiączka do odzieży, przyciski biurowe, spinacze do listów, przybory kancelaryjne, wyroby druciane, zatrzaski, nalepki, obsadki do piór, piórniki, zapalniczki, zamknięcia do butelek, pióra wieczne, haczyki, podkowsy, podkowiaki, igły do kapeluszy, guziki, fiszbinki do kołnierzyków, spinki do przytrzymywania krawatów, kółka do krawatów, linały, przybory malarskie, wyroby nożownicze, wyroby metalowe do użytku domowego, gwoździe, igły do szycia, wyroby niklowe do użytku domowego, drążki do zawieszania tablic ogłoszenio-

wych, plomby, zapiecia do portmonetek, przybory do palenia, pluskiewki, kółka, wieszaki do pałt, sprzączki, pióra do pisania, przybory do pisania, agrafki, wyroby stalowe do użytku domowego, szpilki, okucia do torebek, kałamarze, przybory do kreślenia, wyroby z kości, wyroby celuidowe, wyroby z galalitu, wyroby koszykarskie, wyroby z korka, wyroby skórzane, wyroby papierowe, wyroby z masy perłowej, wstążki, odzież, bielizna, wyroby rusznikarskie, galony, przybory szewskie, wyroby powroźnicze, nici.

39901. 17.4 1957. 5.10 1957. **VEB Rafena Werke, Fernseh — und Nachrichtentechnik.** Radeberg, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka silników i przyborów elektrotechnicznych. **Towary:** nadajniki telewizyjne i radiowe, przyrządy telewizyjne i radiowe, przyrządy do kierunkowego odbioru i nadawania, przyrządy pomiarowe i inne przyrządy wielkiej częstotliwości, silniki elektryczne.

39902. 19.4 1957. 5.10 1957. **Cutisin, výroba umelych strev, národní podnik.** Korenov, Czechosłowacja. Fabryka sztucznych jelit. **Towary:** sztuczne jelita.

CUTISIN

39903. 18.5 1957. 5.10 1957. **Agrostroj Roudnice nad Labem, národní podnik.** Roudnice, Czechosłowacja. Fabryka wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** maszyny, przyrządy, urządzenia, narzędzia i przybory do celów rolniczych, ogrodniczych i gospodarskich oraz ich części.

UNIKUM

39904. 2.2 1957. 7.10 1957. **Norton Company.** Worcester, Stany Zjednoczone Ameryki. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** materiały ściernie, ziarna docierające i pole-rujące, kamienie ściernie, pręty ściernie, cegły i seg-

menty ścierne, koła ścierne, szlifiarskie, docierające i polerownicze, giętkie tarcze ścierne, papier i płótno ścierne oraz produkty ścierne wytwarzane z nich, osełki, kamienie do ostrzenia, osełki do kos i siekier, kamienie do szlifowania i polerowania, koła do osełek, maszyny do polerowania i do docierania oraz ich części, maszyny do etykietowania, materiały ogniotrwałe zawierające krystaliczny tlenek glinu, karbid krzemowy, magnezja ziarnista do celów izolacyjnych, materiały i inne prasowane artykuły ogniotrwałe, wyroby ogniotrwałe do celów laboratoryjnych, mianowicie rury, pręty, rdzenie, muflę, tygłe, puszki, waznienki i wsporniki katalityczne.

39905. 25.6 1957. 7.10 1957. **Mitropa Mitteleuropäische Schlafwagen und Speisewagen A. G.** Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty rolne, leśne i ogrodnicze, ryby, zwierzyna łowna, produkty chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, preparaty drogeryjne i farmaceutyczne, plastry, materiały opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki do konserwowania żywności, nakrycia głowy, wyroby fryzjerskie, sztuczne kwiaty, odzież, bielizna osobista, stołowa i pościelowa, rękawiczki, aparaty i przyrządy do oświetlania, gotowania, chłodzenia, suszenia i wentylacji, urządzenia wodociągowe, kąpielowe i klozetowe, szczecianna, wyroby szcztokarskie, pędzle, gąbki, grzebienie, przybory toaletowe, materiały do czyszczenia, wiórki stalowe, środki do gaszenia ognia, materiały uszczelniające i pakunki, środki otulinowe i izolacyjne, wyroby azbestowe, wyroby nożownicze, narzędzia, kosy, sierpy, broń biała, wyroby emaliowane i cynowane, galanteria żelazna, wyroby ślusarskie i kowalskie, zamki, okucia, wyroby druciane, wyroby blaszane, kotwice, łańcuchy, kule stalowe, okucia do uprzęży i do pojazdów, łyżwy, szafy pancerne, kasetki, skóry, wyroby kuśnierskie, pokosty, lakiery, zaprawy, środki do konserwowania żywności, przedza, wyroby powroźnicze, sieci, liny druciane, piwo, wino, spirytualia, wody mineralne, napoje bezalkoholowe, sole źródlane do kąpiele, wyroby ze złota, srebra, niklu i aluminium, wyroby z nowego srebra, wyroby ze stopów metali, biżuteria prawdziwa i sztuczna, wyroby galanteryjne, guma, namiastki gumy i wyroby z nich do celów technicznych, paliwo, wosk, materiały oświetleniowe, oleje i tłuszcze techniczne, smary, wyroby z drewna, kości, korka, rogu, szylkretu, fiszbinu, kości słoniowej, masy perłowej, bursztynu, pianki morskiej, celulozoidu i podobnych materiałów, wyroby tokarskie, snycerskie i plecione, ramy do obrazów, aparaty, instrumenty i przyrządy lekarskie, higieniczne, ratunkowe i do gaszenia ognia, bandaże, aparaty, instrumenty i przyrządy fizyczne, chemiczne, optyczne, geodezyjne, nawigacyjne, elektrotechniczne, wagowe, sygnalizacyjne, kontrolne i fotograficzne, instrumenty miernicze, węże, automaty, przybory domowe i kuchenne, meble, lustra, wyroby wyściełane, materiały tapicerskie i dekoracyjne, łóżka, instrumenty muzyczne, ich części oraz struny, wyroby mięsne i rybne, ekstrakty mięsne,

konserwy, warzywa, owoce, soki owocowe, galaretki, jajka, mleko, masło, ser, margaryna, oleje, tłuszcze jadalne, kawa, namiastki kawy, herbata, cukier, syrop, miód, mąka, przyprawy, wyroby z ciasta, korzenie, sosy, ocet, musztarda, sól kuchenna, kakao, czekolada; wyroby z cukru, wyroby piekarnicze i cukiernicze, drożdże, proszek do pieczenia, dietetyczne środki odżywcze, słód, pasza, lód, papier, tektura, karton, wyroby z papieru i tektury, tapety, wyroby fotograficzne i drukarskie, karty do gry, szyldy, listery, klisze drukarskie, przedmioty sztuki, porcelana, glina, szkło, mika i wyroby z niej, wyroby pasmanteryjne, wstążki, obszycia, guziki, koronki, hafty, wyroby siodlarskie, rymarskie, kaletnicze i skórzane, przybory pisarskie, rysunkowe, malarskie i modelarskie, przybory biurowe (z wyjątkiem mebli), wyroby perfumeryjne, środki kosmetyczne, olejki eteryczne, mydła, środki do prania i bielenia, skrobia i preparaty skrobiowe, środki do usuwania plam, środki chroniące przed rdzewieniem, środki do czyszczenia i polerowania (z wyjątkiem do skór), zabawki, przyrządy gimnastyczne i sportowe, rozpałki, zapaliki, papa dachowa, tytoń w stanie surowym, wyroby tytoniowe, bibułka do papierosów, dywany, maty, linoleum, cerata, derki, zasłony, chorągwie, namioty, żagle, worki, zegary i ich części, materiały dziane i tkane, filc, pojazdy lądowe, powietrzne i wodne, samochody, rowery oraz ich osprzęt, części pojazdów.

MITROPA

39906. 1.7 1957. 7.10 1957. **Łódzkie Zakłady Farmaceutyczne.** Łódź, Polska. Wytwórnia preparatów farmaceutycznych. **Towary:** preparaty farmaceutyczne.

BUTAPIRAZOL

39907. 15.7 1957. 2.10 1957. **Wytwórnia Chemiczna Nr 8 Przedsiębiorstwo Państwowe.** Pionki, Polska. Wytwórnia chemiczna. **Towary:** nitrocelulozowe tuski pigmentowe.

NITROPIGMENT

39908. 17.5 1957. 9.10 1957. **Mgr farm. Stanisław Bukowski.** Warszawa, Polska. Wytwórnia artykułów farmaceutycznych. **Towary:** płynny syrop przeczyszczający.

PRUNIOŁ

39909. 22.1 1957. 10.10 1957. **Continental Gummi-Werke Aktiengesellschaft.** Hannover, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wykonane z gumy lub materiałów podobnych do gumy lub z tkanin gumowanych, nakrycia głowy, czapki, odzież, odzież dziana i tkana, płaszcze i peleryny nieprzemakalne, odzież robocza i ochronna oraz wyroby dziane i tkane; czepki kąpielowe, torby gumowe do kapeluszy, sztuczne kwiaty, obuwie, kalosze, obcasy, wkładki gumowe, kamasze, wyroby pończosnicze, bielizna osobista, stołowa i pościelowa, bielizna gumowana, fartuchy gumowane, gorsety, krawaty, szelki, rękawiczki, potniki, podwiązki, urządzenia wodociąg-

gowe, kąpielowe i klozetowe, gumowe wanny i miski, zbiorniki klozetowe, nocniki, prysznice, termofory, bezpieczniki do gazu, grzebienie, gąbki, rzemień, miseczki do golenia, rozpylacze, nesesery podróżne, woreczki do gąbek, wiórki stalowe, uszczelki i pakunki, środki otulinowe, rurki izolacyjne, uszczelki do okien, gumowe rękojeści do noży, igły, podkowy wykonane całkowicie lub częściowo z gumy, hacele, podkładki do podków, tuby, puszki, konewki, zbiorniki z wykładziną gumową, drobne wyroby żelazne, kłódki, tarcze, zawory, wyroby druciane, uprząż, okucia do pojazdów, nakolanniki, krążki do wędzieli, wkładki do strzemion, cugle, wkładki z gumy miękkiej i gumy gąbczastej do zbroji i pancerzy, dzwonki rowerowe, ochraniacze do łyżew, haki, ucha, pojazdy lądowe, powietrzne i wodne, samochody, rowery i ich osprzęt, skrzynki do narzędzi naprawczych, pasta, płyty i taśmy naprawcze, guma do hamulców i pedałów, opony, dętki, części pojazdów, skórguma, przędza, wyroby powroźnicze, sieci, włókna przędzalnicze, materiały gumowe do wyściełania mebli, guma, namiastki gumy i wyroby z nich, parasole, laski, nakładki gumowe do parasoli i lasek, przybory podróżnicze, kubki gumowe, butelki gumowe, poduszki do nadmuchiwania, wyroby z kości, korka, rogu, szylkretu, masy perłowej, bursztynu, pianki morskiej również w połączeniu z gumą twardą i miękką, wyroby tokarskie, snycerskie i koszykarskie, gumowe ramy do obrazów, manekiny gumowe, aparaty do gaszenia ognia, kitle i fartuchy operacyjne, prysznice, termofory, worki do lodu, pasy ratunkowe, bidety, wyroby z gumy twardej do celów elektrotechnicznych, pasy napędne i transporterowe, wyłączniki do gazu, miechy, węże, złącza do węży, przybory domowe i kuchenne, gumowe podstawki do butelek i szklanek, wyżymaczki, maszyny do maglowania, maszyny do czyszczenia noży, narzędzia stajenne, ogrodnicze i rolnicze, wiadra gumowe, części maszynek do strzyżenia, pierścienie ochronne do drzew, materiały do wyściełania mebli, poduszki gumowe, materace, wkładki do łóżek, całuny, materiały tapicerskie, bandy bilardowe, wyroby pasmanteryjne, koronki, wstążki, obszycia, guziki, hafty, wyroby siodlarskie, rymskie, kaletnicze i skórzane, siodła, paski, pochewki do kluczy, portmonetki, portfele, okucia i rączki do walizek, gumowe części broni palnej, przyrządy gimnastyczne i sportowe, piłki, kule do kręgli, dywany, maty, derki dla koni i do pojazdów, linoleum, namioty, żagle, worki, chorągwie, tkaniny gumowane, tkaniny gazoodporne.

39910. 22.1 1957. 10.10 1957. **Continental Gummi-Werke Aktiengesellschaft.** Hannover, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** obuwie, podeszwy, obcasy, wkładki do obuwia, odzież i odzież

ochronna wykonana z gumy lub materiałów podobnych do gumy lub z tkanin gumowanych, fartuchy, rękawiczki, przybory higieniczne i toaletowe, grzebienie, gąbki, uszczelki, pakunki, środki otulinowe, pojazdy lądowe, powietrzne i wodne oraz ich części, lewarki, pompki, narzędzia do nakładania opon, manometry, ogumienia do pojazdów, dętki, sztuczna skóra, roztwory gumowe i płytki gumowe do naprawy pojazdów, guma, namiastki gumy i wyroby z nich do celów technicznych, wyroby gumowe do celów lekarskich i higienicznych, wyroby gumowe do celów elektrotechnicznych, fizycznych i chemicznych, pasy napędne, taśmy do transporterów, węże, przybory domowe i kuchenne, narzędzia stajenne, ogrodnicze i rolnicze, przybory sportowe i gimnastyczne, wykładziny do podłóg wykonane z gumy lub z materiałów zawierających gumę lub termoplastycznych tworzyw sztucznych, maty, linoleum, chodniki, dywany, okładziny i wykładziny do naczyń i zbiorników wykonane z gumy lub termoplastycznych tworzyw sztucznych, tkaniny gumowane i impregnowane.

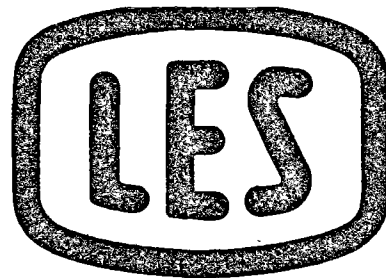
Continental

39911. 4.2 1957. 10.10 1957. **TOS Rakovník, národní podnik.** Rakovník, Czechosłowacja. Fabryka narzędzi. **Towary:** pneumatyczne narzędzia i przybory.

39912. 11.2 1957. 10.10 1957. **VEB Leipziger Eisen-und Stahlwerke.** Lipsk, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka maszyn. **Towary:** maszyny odlewnicze, maszyny do szlifowania stali.

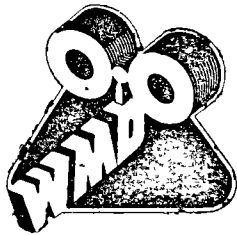

39913. 26.2 1957. 10.10 1957. **VEB Otto Buchwitz-Werk Bergbauelektrotechnik Dresden.** Drezno, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka urządzeń elektrycznych. **Towary:** elektryczne wyposażenie do narzędzi górniczych, pomocnicze maszyny na prąd stały, części maszyn elektrycznych, przetwornice, pudła z zaciskami, odwietrzniki, kciukowe wyłączniki prądu stałego, samoczynne wyłączniki prądów dużej mocy, elementy oporowe, przełączniki, na-

rzędzia pomiarowe, przełączniki do pras brykietowych o napędzie elektrycznym, rozruszniki wirników silników wysokiego napięcia.

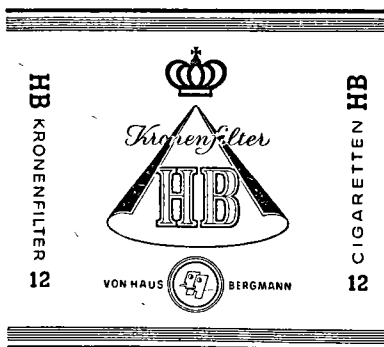
39914. 27.2 1957. 10.10 1957. **VEB Werkzeugmaschinenfabrik.** Bad Dübren, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka obrabiarek. **Towary:** gwintarki, rolki do nacinania gwintów, linały nakładkowe.

39915. 19.3 1957. 10.10 1957. **Graetz Aktiengesellschaft.** Hamburg, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia artykułów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** urządzenia oświetleniowe gazowe, elektryczne, naftowe, spirytusowe i benzynowe, mianowicie pakunki, klosze, latarnie, uchwyty do lamp ściennych, żarówki, abażury, lampy, knoty, piecyki przenośne, grzejniki, elektryczne lampy łukowe, lampy stojące, pręciki i włókna węglowe, reflektory, oprawki, wyłączniki, oporniki, bezpieczniki, przełączniki, urządzenia do podnoszenia lamp łukowych, wtyczki i gniazdko.

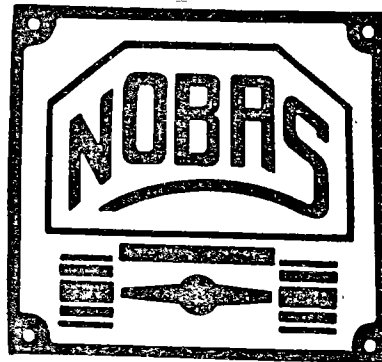
39916. 5.4 1957. 10.10 1957. **British-American Tobacco Co (Ce) G.m.b.H.** Hamburg — Bahrenfeld, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka papierosów. **Towary:** papierosy zaopatrzone w filtry.

39917. 5.4 1957. 10.10 1957. **British - American Tobacco Co (Ce) G.m.b.H.** Hamburg-Bahrenfeld, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia papierosów. **Towary:** papierosy wykonane z czystego wschodniego tytoniu.

39918. 5.4 1957. 10.10 1957. **VEB Schwermaschinenbau Nobas Nordhausen.** Nordhausen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka maszyn. **Towary:** wyciągi i podnośniki, pogłębiarki, maszyny górnicze, dźwigi kopalniane.

PRZEDŁUŻENIE OCHRONY

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Po numerach rejestru są zamieszczone daty, do których przedłużono ochronę znaków towarowych.

14704.	29.3	1967	28317.	31.7	1967
14796.	20.4	1967	28374.	27.8	1967
14802.	22.4	1967	28392.	28.8	1967
14891.	11.5	1967	28416.	4.9	1967
14892.	11.5	1967	28558.	20.12	1967
14982.	28.5	1967	33124.	14.2	1967
15070.	14.6	1967	33244.	16.5	1967
15147.	30.7	1967	33345.	24.7	1967
15148.	30.7	1967	33354.	26.7	1967
15208.	30.7	1967	33360.	28.7	1967
15210.	30.7	1967	33361.	28.7	1967
15276.	10.8	1967	33371.	28.7	1967
15334.	17.8	1967	33372.	28.7	1967
15589.	24.10	1967	33385.	29.7	1967
28245.	3.7	1967	33387.	1.8	1967

33390.	1.8	1967	33456.	29.8	1967
33431.	25.8	1967	33457.	29.8	1967
33432.	25.8	1967	33458.	29.8	1967
33434.	25.8	1967	33471.	15.9	1967
33435.	25.8	1967	33472.	15.9	1967
33436.	25.8	1967	33474.	23.9	1967
33437.	25.8	1967	33475.	23.9	1967
33440.	28.8	1967	33476.	23.9	1967
33451.	29.8	1967	33563.	20.10	1967
33453.	29.8	1967	33614.	18.11	1967
33454.	29.8	1967	33752.	12.2	1968
33455.	29.8	1967	33947.	22.5	1968

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych.

5048. Dnia 13.8 1957 r. wykreślono wpis „Miehle Printing Press and Manufacturing Company” oraz dokonano wpisu „Miehle-Gross-Dexter, Incorporated”.

9476. Dnia 2.10 1957 r. wykreślono wpis „Helsingborgs Gummifabriks Aktiebolag” oraz dokonano wpisu „Helsingborgs Gummifabriks Aktiebolag Tre-torn”.

12346. Dnia 13.8 1957 r. wykreślono wpis „James Mare Limited” oraz dokonano wpisu „Bloomfield's Limited”.

14704. Dnia 13.8 1957 r. wykreślono wpis „Dépôt Général Des Produits Liebig Société Anonyme” oraz dokonano wpisu „Compagnie Liebig Société Anonyme”.

14796. Dnia 13.8 1957 r. wykreślono wpis „International Cellucotton Produits Company (a Delaware Corporation)” oraz dokonano wpisu „Kimberly-Clark Corporation”.

14891. Dnia 13.8 1957 r. wykreślono wpis „Dépôt Général des Produits Liebig Société Anonyme” oraz dokonano wpisu „Compagnie Liebig Société Anonyme”.

14892. Dnia 13.8 1957 r. wykreślono wpis „Aktiebolaget B.A., Hjorth & Co” oraz dokonano wpisu „Aktiebolaget Bahco”.

14982. Dnia 13.8 1957 r. wykreślono wpis „Etablissements Gibbs Société Anonyme” oraz dokonano wpisu „Thibaud Gibbs & Cie Société Anonyme”.

28289. Dnia 25.6 1957 r. wykreślono wpis „Koope-

rativa Förbundet Förening u.p.a.” oraz dokonano wpisu „Koooperativa förbundet ekonomisk förening”.
28408, 28409. Dnia 20.8 1957 r. wykreślono wpis „Mutual Orange Distributors” oraz dokonano wpisu „Pure Gold”.

33114. Dnia 17.9 1957 r. wykreślono wpis „Londyn, Wielka Brytania” oraz dokonano wpisu „Leeds, Wielka Brytania”.

33124. Dnia 11.7 1957 r. wykreślono wpis „The Sturgis Products Co.” oraz dokonano wpisu „Roto-Finish Company”.

33213. Dnia 1.10 1957 r. wykreślono wpis „Kaspar Winkler & Co” oraz dokonano wpisu „Kaspar Winkler & Co, Inhaber Dr Schenker - Winkler”.

37380. Dnia 19.9 1957 r. wykreślono wpis „Borax Consolidated Limited” oraz dokonano wpisu „Borax Consolidated (Sales) Limited”; wykreślono wpis „Borax Consolidated (Sales) Limited” oraz dokonano wpisu „Borax Consolidated Limited”.

38919. Dnia 19.8 1957 r. wykreślono wpis „Teddington Middlesex, Wielka Brytania” oraz dokonano wpisu „Lockfield Avenue, Brimsdown, Enfield Middlesex, Wielka Brytania”.

38980—38989. Dnia 2.10 1957 r. wykreślono wpis „VEB Mimosa Dresden” oraz dokonano wpisu „VEB Photopapierwerk Dresden”.

39089, 39090. Dnia 2.10 1957 r. wykreślono wpis „The Visking Corporation” oraz dokonano wpisu „Union Carbide and Carbon Corporation”.

39209. Dnia 13.8 1957 r. wykreślono wpis „Dunlop Special Products Limited” oraz dokonano wpisu „Dunlop Rubber Company Limited”.

39584, 39585. Dnia 13.8 1957 r. wykreślono wpis „Osram G.m.b.H. Kommanditgesellschaft” oraz dokonano wpisu „Osram Gesellschaft mit beschränkter Haftung”.

39769. Dnia 2.10 1957 r. wykreślono wpis „VEB Mimosa Dresden” oraz dokonano wpisu „VEB Photopapierwerk Dresden”.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Grubym drukiem jest podany numer rejestru znaków towarowych. Prawo z rejestracji znaku towarowego, wpisane do rejestru pod tym numerem, wygasło na podstawie art. 184 lit. b) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384), a znak ten został wykreślony z rejestru.

38913

ODPOWIEDZI Z DZIEDZINY WYNAŁAZCZOŚCI I ZNAKÓW TOWAROWYCH

Pytanie 19. W jaki sposób należy sporządzić i wnieść do Urzędu Patentowego PRL podanie o zarejestrowanie znaku towarowego?

Odpowiedź. Podanie o zarejestrowanie znaku towarowego należy sporządzić pismem maszynowym lub ręcznym na zwykłym arkuszu papieru lub na blankiecie, który można nabyć w Urzędzie Patentowym PRL. Cena jednego egzemplarza blankietu wniosku o zarejestrowanie znaku towarowego wynosi zł 0,60.

Podanie można wnieść do Urzędu Patentowego PRL (Wydział Znaków Towarowych) bezpośrednio lub przez pocztę (listem poleconym). Datą wniesienia podania, tj. datą zgłoszenia znaku towarowego do rejestracji, jest data otrzymania tego podania przez Urząd Patentowy.

Zgłaszający znak towarowy do oznaczania towarów, przeznaczonych do obrotu w Polsce, może wnieść podanie do Urzędu Patentowego PRL osobiście lub przez pełnomocnika (zastępcę prawnego). Pełnomocnikiem do zgłoszenia znaku towarowego do rejestracji może być Kolegium Rzeczników Patentowych, działające przez swych członków, albo zamieszkały w kraju adwokat. Znaki towarowe do oznaczania towarów, przeznaczonych na eksport, przedsiębiorstwa handlu zagranicznego mogą zgłaszać tylko przez Kolegium Rzeczników Patentowych jako swego pełnomocnika. Do podania, wnoszonego przez pełnomocnika, należy załączyć dokument pełnomocnictwa.

Każdy znak towarowy należy zgłosić do rejestracji oddzielnie, można jednak zastrzec w tym samym podaniu

nieistotne odmiany znaku towarowego, określając jednocześnie, na czym mają polegać te odmiany. Jeżeli znak towarowy składa się z kilku części, stanowiących jedną całość, części te mogą być przedmiotem jednego zgłoszenia. Należy jednak zgłosić oddzielnie znak umieszczony tylko na towarze oraz znak umieszczony tylko na opakowaniu tego towaru, o ile znaki te nie są identyczne.

Podanie powinno zawierać wyraźny wniosek o zarejestrowanie znaku towarowego obrazowego, plastycznego lub słownego. W podaniu należy wymienić: 1) pełne imię i nazwisko lub nazwę oraz adres (miejscowość, ulica, nr domu, poczta, kraj) zgłaszającego znak towarowy do rejestracji, 2) brzmienie (znak słowny) lub określenie (znak obrazowy lub plastyczny) zgłaszanego znaku towarowego, 3) nazwę i adres (miejscowość, ulica, nr domu, poczta, kraj) oraz rodzaj i zakres działania przedsiębiorstwa, na którego rzecz jest zgłaszany znak towarowy; nazwę przedsiębiorstwa należy wskazać w brzmieniu, wpisanym do właściwego rejestru przedsiębiorstw; jeżeli przedsiębiorstwo nie podlega wpisaniu lub nie jest wpisane do takiego rejestru, należy podać nazwę tego przedsiębiorstwa oraz pełne imię i nazwisko jego właściciela, 4) należące do zakresu działania przedsiębiorstwa towary, dla których oznaczania jest znak zgłaszany, 5) datę uiszczenia opłaty za zgłoszenie znaku towarowego do rejestracji; wysokość tej opłaty wynosi 12 zł.

Jeżeli zgłaszany znak towarowy jest znakiem obrazowym lub plastycznym albo znakiem słownym, którego zamienną cechą stanowi szczególny charakter napisu, należy do podania załączyć co najmniej 10 identycznych rysunków (odbitek) tego znaku, wykonanych sposobem mechanicznym wyraźnie i dokładnie na trwałym papierze.

Wniosek o zarejestrowanie znaku towarowego oraz załączniki do tego wniosku (z wyjątkiem dokumentu pełnomocnictwa w przypadkach, określonych w dekreście z dnia 3.2.1947 r. o opłacie skarbowej — Dz. U. z 1951 r. Nr 9, poz. 73) są wolne od opłaty skarbowej.

Sporządzenie i wniesienie do Urzędu Patentowego PRL podania o zarejestrowanie znaku towarowego można zlecić — jak już wspomniano — Kolegium Rzeczników Patentowych lub adwokatowi. Kolegium to i adwokaci mogą działać przed Urzędem Patentowym na podstawie pełnomocnictw, udzielonych im przez osoby zlecające wykonanie określonych czynności. Za wykonanie zleconych czynności Kolegium pobiera opłaty, ustalone w rozporządzeniu Przewodniczącego PKPG z dnia 2.7.1951 r. (Dz. U. Nr 37, poz. 281; Wiad. Urz. Pat. z 1951 r. Nr 4, poz. 45). Wynagradzanie adwokatów za wykonywanie przez nich czynności zawodowych ustala rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 19.8.1953 r. (Dz. U. z 1953 r. Nr 40, poz. 176 i z 1956 r. Nr 25, poz. 117).

Kolegium Rzeczników Patentowych jest powołane m.in. do udzielania porad oraz pomocy technicznej i prawnej, jak również do zastępowania zainteresowanych osób przed Urzędem Patentowym PRL w sprawach znaków towarowych. Siedziba Kolegium znajduje się w Warszawie przy Al. Niepodległości 188. Kolegium posiada trzy oddziały: w Krakowie (ul. Świerczewskiego 21), Łodzi (ul. Traugutta 18) i Poznaniu (ul. Wojskowa 19).

Ogólne przepisy prawne o zgłaszaniu w Urzędzie Patentowym PRL do rejestracji znaków towarowych, zarówno przez osoby polskie jak i zagraniczne, zawierają art. 193, 194 i art. 195 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3.1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. z 1928 r. Nr 39, poz. 384 i z 1949 r. Nr 63, poz. 495; Wiad. Urz. Pat. z 1951 r. Nr 3, poz. 30). Ponadto przepisy dotyczące zgłaszania znaków towarowych są zawarte w art. 182 ust. 2, 3 i 4, art. 195 ust. 2 i art. 229 tego rozporządzenia. Wymienione ostatnio przepisy prawne stosuje się jedynie w tych przypadkach, gdy zgłaszający znaki towarowe do rejestracji ubiegają się jednocześnie o przyznanie im praw, wynikających z uprzedniego zgłoszenia tych znaków za granicą albo z uprzedniego wystawienia towarów, oznaczonych tymi znakami, na wystawie w Polsce lub za granicą.

Przy zgłaszaniu do rejestracji przez polskie przedsiębiorstwa znaków towarowych do oznaczania towarów, przeznaczonych do obrotu w kraju, na szczególną uwagę zasługują przepisy § 5 i 6 zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 11.11.1954 r. (Monitor Polski z 1954 r. Nr 114, poz. 1633 i z 1955 r. Nr 44, poz. 436; Wiad. Urz. Pat. z 1955 r. Nr 1, poz. 1 i Nr 3, str. 168). Przepisy te

stanowią, że znak towarowy powinien indywidualizować artykuły przedsiębiorstwa i odróżniać je od artykułów innych przedsiębiorstw, zgodnie z przepisami cytow. rozporządzenia z 1928 r.; znaki towarowe nie mogą zawierać danych fałszywych lub mogących wprowadzić w błąd; graficzne wykonanie znaków towarowych powinno być staranne i estetyczne, powinny one bowiem stanowić czynnik zachęcający do nabywania towarów, oznaczonych tymi znakami; polskie przedsiębiorstwa gospodarki społecznej nie mogą w zasadzie — choćby nie było co do tego przeszkód natury prawnej — używać, a więc i zgłaszać do rejestracji, znaków towarowych; a) należących do przedsiębiorstw zagranicznych lub wskazujących na łączność z tymi przedsiębiorstwami, b) zawierających nazwiska, podobizny lub nazwy (firmy) poprzednich właścicieli albo naruszających prawo do nazwiska, podobizny lub nazwy innych osób.

Przy opracowywaniu znaków towarów, które mają być zgłoszone do rejestracji, należy ponadto zwracać uwagę na to, aby były one łatwe do odróżnienia, zapamiętania i nazwania przez nabywców towarów, ponieważ tylko wówczas znaki te służące do odróżniania towarów spełnią należycie swą rolę.

Szczegółowe przepisy prawne w sprawie zgłaszania w Urzędzie Patentowym PRL do rejestracji znaków towarowych są zawarte w zarządzeniu Prezesa Urzędu Patentowego PRL, z dnia 31.3.1956 r. (Wiad. Urz. Pat. z 1956 r. Nr 2, poz. 17). Przepisy te są zamieszczone w broszurce, którą można nabyć w Urzędzie Patentowym PRL w cenie 1 zł za jeden egzemplarz.

Przepis art. 194 ust. 2 cytowanego rozporządzenia stanowi, że w razie nieuiszczenia opłaty za zgłoszenie znaku towarowego do rejestracji w terminie, wyznaczonym przez Urząd Patentowy PRL, zgłoszenie uważa się za niebyłe. Według § 1 zarządzenia Prezesa Urzędu Patentowego PRL z dnia 18.2.1957 r. (Wiad. Urz. Pat. z 1957 r. Nr 2, poz. 22) opłatę za zgłoszenie należy uiścić najpóźniej w ciągu jednego miesiąca od daty dokonania tego zgłoszenia. Przepisy art. 196 i 197 tego rozporządzenia normują badanie przez Urząd Patentowy PRL, czy zgłoszenia znaków towarowych odpowiadają warunkom formalnym, ustalonym w wymienionych powyżej przepisach tego rozporządzenia oraz w przepisach zarządzenia z 1956 r., jak również określają następstwa prawne, jakie mogą powstać, jeżeli zgłoszenia te mimo wezwań do usunięcia braków nie czynią zadość tym warunkom (zgłoszenie uważa się za cofnięte lub odmawia się przyznania prawa pierwszeństwa).

Poniżej jest podany przykład wniosku, składanego do Urzędu Patentowego PRL, o zarejestrowanie znaku towarowego.

..... dnia 195... r.
(Miejscowość)

Do
Urzędu Patentowego PRL
Wydział Znaków Towarowych

Nr zgłoszenia: Z.....
Data zgłoszenia.....
Klasa(sy).....
.....
(Wypełnia Urząd Patentowy PRL)

W A R S Z A W A 68

Al. Niepodległości 188

W N I O S E K

o zarejestrowanie znaku towarowego

1) Pełne imię i nazwisko lub nazwa oraz adres (miejscowość, ulica nr domu, poczta, kraj) zgłaszającego (cych) znak towarowy do rejestracji. 1)

2) Wymienić nazwę Kolegium Rzeczników Patentowych lub imię i nazwisko członka tego Kolegium, albo imię i nazwisko oraz dokładny adres adwokata, jeżeli zgłaszający działa (ja) przez pełnomocnika.

3) Zbędne wyrazy skreślić.

4) Jeżeli zgłaszany znak towarowy jest znakiem słownym, podać jego brzmienie, jeżeli zaś jest znakiem obrazowym lub znakiem plastycznym, określić co przedstawia.

5) Każdy znak towarowy należy zgłosić oddzielnie, można jednak w tym samym wniosku zastrzec nieistotne odmiany znaku, określając jednocześnie, na czym polegają te odmiany.

6) Nazwa i adres (miejsce, ulica nr domu, poczta, kraj) przedsiębiorstwa, na którego rzecz jest zgłaszany znak towarowy. Nazwę przedsiębiorstwa podać w brzmieniu, wpisanym do właściwego rejestru przedsiębiorstw. Jeżeli przedsiębiorstwo nie podlega wpisaniu lub nie jest wpisane do takiego rejestru, podać nazwę tego przedsiębiorstwa oraz pełne imię i nazwisko jego właściciela (li).

7) Wskazać rodzaj i zakres działania przedsiębiorstwa oraz podać, czy jest ono przedsiębiorstwem przemysłowym czy tylko handlowym.

8) Dokładny wykaz należących do zakresu działania przedsiębiorstwa towarów, do których oznaczenia jest przeznaczony zgłaszany znak towarowy. Jeżeli wykazu towarów nie można zamieścić w całości w samym wniosku, należy sporządzić go w formie załącznika do wniosku.

9) Kolory można zastrzec, jeżeli zgłaszany znak towarowy jest znakiem obrazowym lub znakiem plastycznym.

10) Kraj, w którym znak towarowy jest już zgłoszony do rejestracji.

11) Data zgłoszenia znaku towarowego za granicą do rejestracji.

12) Imię i nazwisko lub nazwa zgłaszającego (cych) znak towarowy za granicą oraz kraj, w którym zgłaszający ma (ją) miejsce zamieszkania lub siedzibę, albo kraj, do którego zgłaszający przynależy (żą).

zastępowan. . . przez²⁾ . . .

wnosi(szą) o zarejestrowanie znaku towarowego słownego — obrazowego — plastycznego³⁾ 4) 5).

przeznaczonego do oznaczania towarów, wytwarzanych — sprzedawanych³⁾ przez przedsiębiorstwo⁶⁾ . . .

Przedsiębiorstwo to jest przedsiębiorstwem przemysłowym — handlowym³⁾ i w zakres jego działania wchodzi wytwarzanie — sprzedaż³⁾ 7) . . .

Zgłaszany znak towarowy jest przeznaczony do oznaczania następujących towarów⁸⁾: . . .

Wnoszę(simy) o zastrzeżenie ochrony zgłaszanego znaku towarowego w kolorach⁹⁾ . . .

Wypełnić tylko wówczas, gdy znak towarowy jest już zgłoszony za granicą do rejestracji.³⁾

Jednocześnie wnoszę(simy) o przyznanie prawa pierwszeństwa, wynikającego z wcześniejszego zgłoszenia zagranicznego. Znak towarowy jest już zgłoszony do rejestracji w¹⁰⁾

. . . dnia¹¹⁾. . . 195. . r. przez¹²⁾. . .

(Patrz art. 182, 195 i 229 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3.1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych — Dz. U. Nr 39, poz. 384)

13) Dokładna nazwa wystawy.

14) Miejscowość i kraj, w którym odbyła się wystawa.

15) Wystawca oraz odpowiednio dane jak pod 12).

16) Jeżeli wniosek dotyczy prawa pierwszeństwa, wynikającego z zamieszczenia znaku towarowego na towarze, wystawionym na wystawie za granicą, należy załączyć również dowód przyznania dla tej wystawy odpowiedniego uprawnienia.

Wypełnić tylko wówczas, gdy towar oznaczony zgłaszanym znakiem towarowym był już wystawiony na wystawie.³⁾

Jednocześnie wnoszę(simy) o przyznanie prawa pierwszeństwa; wynikającego z zamieszczenia znaku towarowego na towarze, wystawionym na wystawie.

Towar ten był już wystawiony na wystawie¹³⁾ . . .

otwartej dnia . . . 195. . r. w¹⁴⁾ . . . przez¹⁵⁾ . . .

Załączam(my) zaświadczenie dyrekcji wystawy o wystawieniu towaru, oznaczonego zgłaszanym znakiem towarowym¹⁶⁾.

(Patrz art. 182 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3.1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych — Dz. U. Nr 39, poz. 384)

Opłata za zgłoszenie znaku towarowego do rejestracji w wysokości zł 12 jest wpłacona dnia . . . 195. . r. w . . . na rachunek Urzędu Patentowego PRL w Narodowym Banku Polskim VIII Oddział Miejski w Warszawie nr 1532—91—20 cz. 68, dz. 5, rozdz. 26, § 4, pkt 3.

Przy niniejszym załącza się³⁾:

1. dziesięć identycznych rysunków (odbitek) znaku towarowego¹⁷⁾;
2. wykaz towarów;
3. dowód, stwierdzający że znak towarowy doznaje ochrony prawnej w innym państwie;
4. kopię — odpis³⁾ pierwotnego zgłoszenia zagranicznego — zaświadczenie, stwierdzające że znak towarowy jest zgłoszony za granicą do rejestracji³⁾;
5. zaświadczenie dyrekcji wystawy o wystawieniu towaru, oznaczonego zgłaszanym znakiem towarowym;
6. dokument pełnomocnictwa;
7.
8.
9.
- 18)

(bb)

Wiadomości Urzędu Patentowego

SPIS RZECZY ROCZNIK 1957

CZĘŚĆ I

A. Ustawy, rozporządzenia, komunikaty

a) Polska

Ustawa z dnia 15 listopada 1956 r. o utworzeniu przy Radzie Ministrów Komisji Planowania i o zniesieniu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (wyciąg)	1	Zarządzenie Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 5 marca 1957 r. w sprawie zakresu działania komórek organizacyjnych Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej	100
Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (wyciąg)	1	Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 maja 1957 r. w sprawie przyznania XXVI Międzynarodowym Targom w Poznaniu ulg w zakresie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych	153
Uchwała nr 757 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1956 r. w sprawie zasad realizowania i finansowania niektórych drobnych inwestycji w zakresie mechanizacji i racjonalizacji w spółdzielniach i związkach spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”	2	Uchwała nr 147 Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1957 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem piac w przedsiębiorstwach państwowych	153
Zarządzenie nr 322 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie ruchu racjonalizatorskiego w administracji	3	Uchwała nr 743 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1956 r. w sprawie nagradzania za uruchomienie nowych produkcji doskonalenia techniki i wprowadzenie do przemysłu osiągnięć nauki i techniki	151
Uchwała nr 767 Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1956 r. w sprawie trybu ogłaszania listy osób wyróżnionych odznakami „Racjonalizatora Produkcji”, „Przodownika Pracy”, „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji”, „Zasłużonego Przodownika Pracy” i „za wzorową pracę” w służbie zdrowia (wyciąg)	3	Zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 15 czerwca 1957 r. w sprawie ruchu racjonalizatorskiego w administracji resortu Ministra Przemysłu Chemicznego	156
Pismo okólne Departamentu Techniki Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 grudnia 1956 r. w sprawie interpretacji zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 8 czerwca 1956 r. w sprawie rozpowszechniania pracowniczych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonaleń technicznych i usprawnień	3	Racjonalizacja w dziedzinie hodowli roślin uprawnych	156
Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 23 listopada 1955 r. w sprawie wpisu odmian roślin uprawnych do rejestru odmian oryginalnych	4	Dekret z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej	209
Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 30 lipca 1955 r. w sprawie zaliczania odmian roślin uprawnych do odmian selekcyjowanych	5	Ustawa z dnia 20 grudnia 1949 r. o wynalazkach i wzorach użytkowych dotyczących obrony Państwa	212
Zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 15 lutego 1956 r. w sprawie premii dla autorów i hodowców odmian oryginalnych lub selekcyjowanych ważniejszych roślin uprawnych oraz dla osób wykonujących pomocnicze czynności hodowlane	5	Ustawa z dnia 18 lipca 1950 r. o licencjach na wykonanie wynalazków i wzorów użytkowych	261
Ustawa z dnia 19 listopada 1956 r. o radach robotniczych (wyciąg)	49	Ustawa z dnia 20 grudnia 1949 r. o utworzeniu Kolegium Rzeczników Patentowych	261
Ustawa z dnia 19 listopada 1956 r. o funduszu zakładowym na rok 1957	49	Zarządzenie Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 23 września 1957 r. w sprawie struktury organizacyjnej Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej	263
Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 29 grudnia 1956 r. zmieniające zarządzenie z dnia 12 maja 1951 r. w sprawie finansowania w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości wydatków na współzawodnictwo, nagrody indywidualne, wynagrodzenia za prace zleczone i udział w komisjach oraz popieranie ruchu racjonalizatorskiego	49	Zarządzenie Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 23 września 1957 r. w sprawie zakresu działania komórek organizacyjnych Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i zakresu działania Sądu Patentowego	265
Zarządzenie Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 18 lutego 1957 r. w sprawie terminu uiszczania opłat za zgłoszenie oraz terminów wyznaczonych przez wydziały zgłoszeń Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej	50	Pismo okólne Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 27 września 1957 r. w sprawie przywracania ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych	256
Zarządzenie Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 1 lutego 1957 r. w sprawie utworzenia w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Wydziału Rozpowszechniania i Rejestrów	50		
Zarządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie premii dla autorów i hodowców odmian oryginalnych lub selekcyjowanych ważniejszych roślin uprawnych oraz dla osób wykonujących pomocnicze czynności hodowlane	50		
Dekret z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (wyciąg)	97		
		b). Zagranica	
		Albania	
		Wynalazki i znaki towarowe	10
		Dania	
		Ustawa nr 142 z dnia 29 kwietnia 1955 r. o wynalazkach pracowniczych	60
		Węgry	
		Rozporządzenie nr 38/1957 r. Węgierskiego Rewolucyjnego Rządu Robotników i Chłopów o nowatorstwach i wynalazkach	267
		Włochy	
		Prawo o znakach	11
		Z S R R	
		Ustawa o Komitecie do Spraw Wynalazków i Odkryć przy Radzie Ministrów ZSRR	59
		Umowy międzynarodowe	
		Umowa między Światową Organizacją Zdrowia i Międzynarodowym Biurem Własności Przemysłowej	9
		Konwencja związkowa paryska z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej	51
		Konwencja europejska o formalnościach przepisanych dla zgłoszeń patentowych	56
		Porozumienie madryckie z dnia 14 kwietnia 1891 r. o zwalczaniu fałszywych oznaczeń pochodzenia na towarach zmienione w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r. w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. i w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r.	101

Porozumienie madryckie z dnia 14 kwietnia 1891 r. o międzynarodowej rejestracji znaków fabrycznych i handlowych zmienione w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. i w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r.	102
Porozumienie haskie z dnia 6 listopada 1925 r. o międzynarodowym zgłaszaniu wzorów rysunkowych i modeli przemysłowych, zmienione w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r.	106
Konwencja europejska o międzynarodowej klasyfikacji patentów na wynalazki	157
Porozumienie nicejskie z dnia 15 czerwca 1957 r. o międzynarodowej klasyfikacji wyrobów i usług, do których stosują się znaki fabryczne i handlowe	158
Projekt międzynarodowego porozumienia o utworzeniu przy Międzynarodowym Biurze Ochrony Własności Przemysłowej Międzynarodowego Ośrodka Dokumentacji Patentów i Wzorów Użytkowych z Pierwszeństwem	159
Projekt porozumienia o ochronie nazw pochodzenia i ich międzynarodowej rejestracji	160
Projekt międzynarodowego porozumienia o patentach importowych	163
Dyplomatyczna konferencja nicejska	214
Porozumienie madryckie z dnia 14 kwietnia 1891 r. o międzynarodowej rejestracji znaków fabrycznych i handlowych, zmienione w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r., w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r. i w Nicei dnia 15 czerwca 1957 r.	214
Porozumienie nicejskie z dnia 15 czerwca 1957 r. o międzynarodowej klasyfikacji wyrobów i usług, do których stosują się znaki fabryczne i handlowe	218
Układ między Połączonymi Międzynarodowymi biurami Ochrony Własności Przemysłowej oraz Dziel Literackich i Artystycznych a Radą Europejską	221
Projekt częściowej zmiany konwencji związkowej paryskiej z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej, zmienionej w Brukseli dnia 14 grudnia 1900 r., w Waszyngtonie dnia 2 czerwca 1911 r., w Hadze dnia 6 listopada 1925 r. i w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r.	274
Międzynarodowy Związek Ochrony Własności Przemysłowej	
Międzynarodowy Związek Ochrony Własności Przemysłowej. Stan na dzień 1 stycznia 1957 r.	109
Międzynarodowy Związek Ochrony Własności Przemysłowej. Stan w 1956 r.	110

CZĘŚĆ II

A. Wynalazki

Udzielenie patentów:

od nru 39974 do nru 40066	7
" " 40067 " " 40145	65
" " 40146 " " 40302	114
" " 40303 " " 40494	166
" " 40495 " " 40656	223
" " 40657 " " 40839	276
Zmiany w rejestrze	16, 67, 119, 172, 228, 284
Wykreślanie z rejestru	16, 68 172, 228, 284

B. Wzory użytkowe i zdobnicze

Rejestracja wzorów użytkowych:

od nru 10884 do nru 10982	15
" " 10983 " " 11062	63
" " 11063 " " 11142	120
" " 11143 " " 11370	172
" " 11371 " " 11570	229
" " 11571 " " 11707	284

Rejestracja wzorów zdobniczych:

od nru 7220 do nru 7221	18
" " 7222 " " 7227	70
" " 7228 " " 7231	177
" " 7232 " " —	233
" " 7233 " " 7234	287

C. Udoskonalenia techniczne

Świadectwa o dokonaniu udoskaleń technicznych:

od nru 12167 do nru 12802	19
" " 12803 " " 13052	71
" " 13053 " " 13742	122
" " 13743 " " 14588	178
" " 14589 " " 14965	234
" " 14966 " " 15338	288

D. Opisy projektów wynalazczych

Opisy patentowe:	24, 73, 129, 185, 237, 292
Opisy udoskaleń technicznych i opisy usprawnień	26, 135, 190, 239, 294

D. Znaki towarowe

Rejestracja:

od nru 39218 do nru 39334	29
" " 39335 " " 39408	77
" " 39410 " " 39449	77
" " 39450 " " 39462	137
" " 39464 " " 39554	137
" " 39409 " " 39463	191
" " 39555 " " 39668	191
" " 39669 " " 39678	241
" " 39680 " " 39792	241
nr 39679	295
" " 39800 " " 39918	295
Przedłużenie ochrony	45, 92, 151, 206, 257, 319
Zmiany w rejestrze	45, 92, 151, 206, 258, 310
Odtwarzanie rejestru	46, 151, 206
Wykreślenia z rejestru	46, 93, 151, 206, 258, 310
Wygaśnięcie ochrony	46, 258

F. Odpowiedzi z dziedziny wynalazczości i znaków towarowych

Czy przedsiębiorstwa gospodarki społecznej, zgłaszające w Urzędzie Patentowym PRL znaki towarowe do rejestracji, są obowiązane składać zaświadczenie, stwierdzające, że towary, które mają być oznaczone tymi znakami towarowymi, posiadają odpowiednią jakość?	46
Czy istnieją wzory obowiązujących obecnie w Polsce przepisów prawa wynalazczego?	47
Jakie przepisy prawne normują sprawę współwłasności patentu na wynalazek oraz współwłasności zarejestrowanego wzoru użytkowego lub zdobniczego?	47
Kiedy następuje odstąpienie gospodarce społecznej praw do projektu wynalazczego na zasadach dekretu o wynalazczości pracowniczej?	47
Czy są wolne lub zwolnione od podatku od wynagrodzeń wynagrodzenia, nagrody pieniężne i premie, przysługujące twórcom pracowniczych projektów wynalazczych, osobom, które udzieliły pomocy technicznej przy opracowywaniu pracowniczych projektów wynalazczych, osobom, które współdziałały w realizacji pracowniczych projektów wynalazczych, oraz brygadzom racjonalizatorskim za wykonanie zadań racjonalizatorskich?	48
Co to jest wynagrodzenie umowne za dokonanie pracowniczego projektu wynalazczego i w jakim przypadku należy je podwyższyć?	91
Czy podlegają podatkowi od wynagrodzeń, wynagrodzenia i nagrody pieniężne za przyczynienie się do rozpoznania pracowniczych projektów wynalazczych oraz miesięczne dodatki do uposażenia i kwartalne premie, przyznane przedstawicielom technicznym społecznych zakładów pracy w klubach techniki i racjonalizacji?	91
Czy udzielenie patentu na wynalazek lub zarejestrowanie wzoru stwierdza przydatność wynalazku lub wzoru?	95
Czy osoba, która zgłosiła w Urzędzie Patentowym PRL niepracowniczy projekt wynalazczy do opatentowania jako wynalazek lub do zarejestrowania jako wzór, może przed opatentowaniem lub przed zarejestrowaniem tego projektu wynalazczego zawrzeć umowę w sprawie wyłącznego korzystania z niego przez inną osobę?	95
Kto jest obowiązany uiszczać opłaty za zgłoszenie w Urzędzie Patentowym PRL wynalazków, wzorów i znaków towarowych oraz w jakim terminie i w jaki sposób należy dokonywać tych opłat?	96
Co to jest Stowarzyszenie Wynalazców Polskich i jakie są jego zadania?	152
Jakie przepisy prawne normują sprawę patentów dodatkowych oraz sprawę patentów zależnych i wzorów zależnych?	152
Co to jest licencja na wykonanie wynalazku oraz licencja na wykonywanie wzoru (użytkowego lub zdobniczego)?	207
Jakie są przyczyny unieważnienia patentu na wynalazek?	207
Co to jest prawo użytkownika uprzedniego oraz prawo użytkownika późniejszego?	253
Jakie przepisy prawne stosuje się w postępowaniu przed Urzędem Patentowym PRL w sprawach z dziedziny wynalazczości i znaków towarowych?	259
Jakie są przyczyny unieważnienia prawa z rejestracji wzoru użytkowego lub wzoru zdobniczego	259
Jakie przepisy prawne normują sprawę usprawnień administracyjnych?	259
W jaki sposób należy sporządzić i wnieść do Urzędu Patentowego PRL podanie o zarejestrowanie znaku towarowego?	310

G. Ogłoszenia

Ogłoszenia o gotowości zbycia patentów lub udzielenia licencji	28, 76, 136, 208, 240, 260, 266, 277, 291, 294
--	--

H. Sprostowania

Sprostowania	165 292
------------------------	---------

СОДЕРЖАНИЕ

ЧАСТЬ I

Положения, постановления, извещения. Польша. 73. Положение от 18 июля 1950 г. о лицензиях на использование изобретений и промышленных образцов. 74. Положение от 20 декабря 1949 г. об образовании Коллегиума патентных поверенных. 75. Постановление Председателя Патентного Управления Польской Народной Республики от 23 сентября 1957 г. об организационной структуре Патентного Управления Польской Народной Республики. 76. Постановление Председателя Патентного Управления Польской Народной Республики от 23 сентября 1957 г. о круге действий организационных ячеек Патентного Управления Польской Народной Республики от 23 сентября 1957 г. о круге действий организационных ячеек Патентного Управления Польской Народной Республики и о круге действий Патентного Суда. 77. Циркуляр Председателя Патентного Управления Польской Народной Республики от 27 сентября 1957 г. о восстановлении правовой охраны изобретений, промышленных образцов и товарных знаков. Заграница. Венгрия. 78. Постановление Венгерского Революционного Правительства Рабочих и Крестьян о новаторствах и изобретениях. Международные договоры. 79. Проект частичного изменения Парижской Конвенции от 20 марта 1883 г. об охране промышленной собственности.

ЧАСТЬ II

80. Изобретения — выдача свидетельств (от № 40657 до № 40839); изменения в реестре; исключения из реестра. 81. Образцы — промышленные образцы — выдача свидетельств (от № 11571 до № 11707); художественные образцы — выдача свидетельств (№ 7233 и № 7234); изменения в реестре; исключения из реестра. 82. Технические усовершенствования — выдача свидетельств (от № 14966 до № 15338). 83. Описания изобретательских проектов; описания изобретений, описания технических усовершенствований и рационализаторских предложений. 84. Товарные знаки — выдача свидетельств (от № 39800 до № 39918 и № 39679); продление срока действия свидетельств на товарные знаки; изменения в реестре; исключения из реестра. Ответы по вопросам касающимся изобретательства и товарных знаков. Публикации.

INHALT

I. TEIL

Gesetze, Verordnungen, Bekanntmachungen. Polen. 73. Gesetz vom 18.7.1950 betr. Licenzen zur Ausübung von Erfindungen und Gebrauchsmustern. 74. Gesetz vom 20.12.1949 betr. Gründung des Patentanwaltskollegiums. 75. Anordnung des Präsidenten des Patentamtes der Volksrepublik Polen vom 23.9.1957 betr. die Organisationsstruktur des Patentamtes der Volksrepublik Polen. 76. Anordnung des Präsidenten des Patentamtes der Volksrepublik Polen vom 23.9.1957 betr. den Wirkungskreis der Organisationszellen des Patentamtes der Volksrepublik Polen und dem Wirkungskreis des Patentgerichtes. 77. Rundschreiben des Präsidenten des Patentamtes der Volksrepublik Polen vom 27.9.1957 betr. Wiederherstellung des Schutzes von Erfindungen, Mustern und Warenzeichen.

Ausland, Ungarn. 78. Verordnung No. 38/1957 der Ungarischen Revolutionären Arbeiter — und Bauernregierung betr. Neuerungen und Erfindungen.

Internationale Abkommen. 79. Projekt der teilweisen Aenderung des Pariser Verbandsabkommens vom 20.3.1883 betr. Schutz des gewerblichen Eigentums, revidiert in Brüssel am 14.12.1900, in Washington am 2.6.1911, in Haag am 6.11.1925 und in London am 2.6.1934.

II. TEIL

80. **Erfindungen** — Erteilung von Patenten (von No 40657 bis No 40839); Aenderungen im Register; Streichungen aus dem Register. 81. **Muster** — Eintragung von Gebrauchsmustern (von No. 11571 bis No. 11707) und von Geschmacksmustern (No. 7233 und No. 2734); Aenderungen im Register; Streichungen aus dem Register. 82. **Technische Vervollkommnungen** — Zeugnisse (von No. 14966 bis No. 15338). 83. **Beschreibungen von Patenten, technischen Vervollkommnungen und Verbesserungsvorschlägen.** 84. **Warenzeichen** — Eintragung (No. 39679 und von No. 39800 bis No. 39918); Verlängerung der Schutzdauer; Aenderungen im Register; Streichungen aus dem Register.

Antworten aus dem Gebiete des Erfindungswesens und der Warenzeichen. Bekanntmachungen.

SOMMAIRE

I-e PARTIE

Législation, informations: Pologne. 73. Loi du 18.7. 1950 concernant des licences pour la mise en oeuvre des inventions et des modèles d'utilité. 74. Loi du 20.12.1949 portant création du Collège des Conseillers en Brevets. 75. Ordonnance du Président de l'Office de Brevets de la République Populaire de Pologne, du 23.9.1957, concernant la structure d'organisation de l'Office de Brevets de la République Populaire de Pologne. 76. Ordonnance du Président de l'Office de Brevets de la République Populaire de Pologne, du 23.9.1957, concernant la sphère d'activité des cellules d'organisation de l'Office de Brevets de la République Populaire de Pologne et la sphère d'activité du Tribunal de brevets. 77. Circulaire du Président de l'Office de Brevets de la République Populaire de Pologne, du 27.9.1957, concernant la restitution de la protection des inventions, des modèles et des marques de marchandises.

Etranger, Hongrie. 78. Ordonnance No 33/1957 du Gouvernement Révolutionnaire des Ouvriers et des Paysans Hongrois concernant des innovations et des inventions.

Conventions internationales. 79. Projet d'une modification partielle de la Convention parisienne de l'Union, du 20.3.1883, concernant la protection de la propriété industrielle, révisée à Bruxelles le 14.12.1900, à Washington le 2.6.1911, à La Haye le 6.11.1925 et à Londres le 2.6.1934.

2-me PARTIE

80. **Inventions** — Délivrance de brevets (du No 40657 au No 40839); changements au registre; radiations au registre. 81. **Modèles** — enregistrement de modèles d'utilité (du No 11571 au No 11707) et de dessins (No 7233 et No 7234); changements au registre; radiations du registre. 82. **Perfectionnements techniques** — certificats (du No 14966 au No 15338). 83. **Descriptions des brevets, des perfectionnements techniques et des projets d'amélioration.** 84. **Marques de marchandises** — enregistrement (No. 39679 et du No 39300 au No 39918); prolongation de la protection; changements au registre; radiations du registre.

Réponses ayant trait aux inventions et aux marques de marchandises. Annonces.

SUMMARY

1-st PART

Legislation, informations: Poland. 73. Law of July 18, 1950, concerning licences for working inventions and utility models. 74. Law of December 20, 1949, concerning the creation of the College of Patent Agents. 75. Disposition of the President of the Patent Office of the Polish Popular Republic, dated September 23, 1957, concerning the organisation structure of the Patent Office of the Polish Popular Republic. 76. Disposition of the President of the Patent Office of the Polish Popular Republic, dated September 23, 1957, concerning the sphere of activity of the organisation cells of the Patent Office of the Polish Popular Republic and the sphere of activity of the Patent Court. 77. Circular letter of the President of the Patent Office of the Polish Popular Republic, dated September 27, 1957, concerning the restoration of the protection of inventions, models and trade marks.

Foreign countries, Hungary. 78. Disposition No. 38/1957 of the Hungarian Revolutionary Government of Workers and Farmers concerning innovations and inventions.

International Arrangements. 79. Project of a partial modification of the Paris Convention of the Union, dated March 20, 1883, about the protection of industrial property, revised at Brussels on December 14, 1900, at Washington on June 2, 1911, at The Hague on November 6, 1925 and at London on June 2, 1934.

2-ND PART

80. **Inventions** — grant of patents (from No. 40657 to No 40839); changes in the register; cancellations from the register. 81. **Models** — registration of utility models (from No 11571 to No 11707) and of designs (No 7233 and No 7234); changes in the register; cancellations from the register. 82. **Technical improvements** — certificates (from No 14936 to No 15338). 83. **Descriptions of patents, of technical improvements and of amelioration projects.** 84. **Trade marks** — registration (No 39679 and from No 39800 to No 39918); extension of the protection; changes in the register; cancellation from the register.

Replies in matters regarding inventions and trade marks Announcements.

1957. 02/4